

మౌలానా ఆజాద్ చరిత్రము

(ఆయన జీవితకథ, సిద్ధాంతాలు, సాంఘికమైనవి .

జాతీయోద్యమకృషి సహా)

ప్రకాశకుడు :

శ్రీ॥ శతకోపం, వకీలు, కాకినాడ.

2 వ ముద్రణ

1948 సం॥

కాకినాడ ముద్రాక్షరశాల

కాకినాడ.

వెల. రూపాయ.

వీ రి క.

మాలానా ఆజాదు మహాపురుషులలో నొకడు. సాంఘిక ప్రేమయు శాంతత్వమును ఉదారధార్మికతయు ఆయనలో మూర్తీభవించినవి.

ఈయన చేసిన జాతీయసేవ అపారము. 25 ఏండ్ల క్రిందనే జాతీయమహాసభ కధ్యక్షుడాయెను. అప్పటినుండి కాంగ్రెసు కార్యసమితి నభ్యుదయము, రాజ్యపుకర్ణధారులలో నొకరు; గాంధీమహాత్ముడు మన కిచ్చిన అంత్యసంక్షేపమగు సాంఘికసఖ్యము నమలుజరుపుట కీయన కంకణం కట్టుకొన్నాడు. ఈయన జీవితమంతయు, జాతీయతకు హిందూ ముస్లిం మైత్రికి తారాగము.

బహుమతయతమగు భారతరాజ్యంలో సంఘర్షం పోగొట్టి పరస్పరమైత్రి స్థాపించుటలు, ధార్మికసమన్వయం జరిగించుటకు, భారతరాజ్యనౌకకు సత్వరప్రగతి గల్గించుటకును ఆయన చాల సహకారి. భారతవిద్యామంత్రి, కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు త్రిమూర్తులలో నొకడు, రాజ్యాంగనిర్మాణ పరిషత్తులో ప్రముఖుడు, స్వాతంత్ర్యసంపాదకులలో నొకడు అగు ఆజాదుగారు ఈ కష్టజీవితమగు 'ఆజాదీ'ని నిల్పుకొని వృద్ధిపొందుటకును మనకు మార్గదర్శకు డగును. గాంధీమహాత్ము జాశించిన రాజ్యద్వయసమ్మేళనద్వారా మరల అఖండ భారతరాజ్యస్థాపనకును ఆయన సహకారి యగును

1940 సం॥లో ఈయన మరల కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడై వచ్చాడు. ఈయన చరిత్ర ఆంధ్రంలో వ్రాసితిని. దాదాపు ఆరేండ్లు క్లిష్ట కాలంలో 'సదారత్' వహించిన ఈ మహానీయుని దరిమిలా జాతీయ సేవను గూడ చేర్చి, సవరించి వృద్ధి చేసినాను. హిందూ మహమ్మదీయులకు లెక్కిన 'అల్ప సంఖ్యాకులకును' ఈయన జీవిత ప్రవృత్తి అనుసరణీయము.

ఆంధ్రంలో ఇట్టి పీఠాగ్రణి జీవిత చరిత్ర పాఠకుల ఆమోదం పొందగలదని ఆశించుచున్నాను.

కాకినాడ }
25-3-48 }

కొ॥ శతకోపం

విషయ సూచిక.

విషయం.	పుటసంఖ్య.
1. ఆజాద్ వంశము	1
2. బాల్యం	4
3. సాహిత్యకృషి	5
4. కైరో విశ్వవిద్యాలయం	8
5. జాతీయోత్సాహం	9
6. రాజకీయరంగం	12
7. ఆల్ హిలాలు	16
8. ఖలాఫతు ఉద్యమం	22
9. అసహాయోద్యమం	24
10. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత	29
11. సత్యాగ్రహము, జైలు	32
12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు	38
13. యుద్ధారంభం	43
14. రాష్ట్రపతిత్వం	48
15. రామగడ్డ కాంగ్రెసు	51
16. అధ్యక్షవక్తృత్వ	58
17. సంఘర్షణ	71
18. ఆఖరుజైలు నివాసం	80
19. విడుదల	82
20. రాజీనామాపత్రాలు	84

తాత్కాలికప్రభుత్వం	...	...	90
విభజనప్రాప్తి	...	...	96
స్వతంత్రప్రభుత్వం	...	...	98
విద్యామంత్రిత్వం	...	...	101
అబాదు తత్వం, వ్యక్తిత్వం	...	...	107
అబాదు, జిన్నా	...	...	109
జాతీయసేవ	...	...	116
ధార్మికసేవ	...	...	119
రాజకీయదృక్పథం.	...	...	123

మాలానా ఆజాద్ రామగడ్డలో పటేలు, కృపభాస్, రాజేంద్రప్రసాదుగార్లతో.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్

హమారా.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్ హమారా
హమ్ బుల్ బులే హైఁ ఉస్కీ, వహ్ బోస్తాన్ హమారా
గురబత్ మేఁ హో అగర్ హమ్ రహతా హై దిల్

వతన్ మేఁ

సమర్థో వహీ హమే భీ దిల్ హో జహాన్ హమారా
కురబత్ వో సబ సే ఊచా హమసాయా ఆసమాన్ కా
వో సంతరీ హమారా, వో హసబా హమారా
గోదీ మేఁ ఫేలతీ హైఁ ఉస్కీ హా రో నదియూ
గులశన్ హై జన్మే దమ్ సే రక్తే జినా హమారా
అయ్ ఆబరోదే గంగా! వో దిల్ హై యాద్ తుర్పుకో
ఉతరా తేరే కినారే జబ్ కారవాన్ హమారా
మజహబ్ నహీ సిఖతా ఆపవ్ మే వెర్ రఖనా
హిందీ హైఁ హమ్, వతన్ హై హిందోస్తాన్ హమారా
యునానో, మిసరో రూమా, సబ్ మిట్ గయే జహాన్ సే
అబ్ తక్ మగర్ హై బాకీ నామానిశా హమారా
కుఢ్ బాత్ హై ఊహస్తీ మిటతీ నహీ హమారీ
సదియోం రహా హై దుశ్మన్ దౌరే జమా హమారా
ఇక్ బాల్! కోయి మహరమ్ అపనా నహీ జహాన్ మే
మాలుమ్ క్యా కిసీ కో దర్దే నిహం హమారా |

—డాక్టరు మహమ్మద్ ఇక్బాల్.

ఆ జా ద్ వం శ ము .

“ఆజాద్” అనగా (హిందీలో) స్వతంత్రుడు. ఈయన పూర్వీకులందరూ “ఉలేమాలు”, అనగా ముస్లింధర్మ శాస్త్రములందు పిద్వాంసులు. వీరు హిందూవుల ఋషులవలె ముస్లిములలో చాల ఆదరపాత్రులు నుండిరి. వీరు ‘షేక్’ శాఖీయులు; అనగా హిందువులలో పూర్వపు బ్రాహ్మణుల వంటివారు.

వీరిలో షేక్ ‘జమాలుద్దీన్’ (ఫిర్రోవాసి) అరబ్బీ పారసీ లలో ఉద్గండించితిమిడే గాక ముస్లిం ధార్మికాచార్యుడుగ నుండెను. ఈయన రచనలలో కొన్ని నేటివిముస్లింలలోక మంత టికి ప్రమాణములు. ఆయన (16 వ శతాబ్దిలో) అక్కర చక్క వర్తి కాస్థానపండితుడు. అక్కరు మొగలు చక్రవర్తులందరిలో చాల ఘనుడు ఉదారుడు, ధీరుడు హిందూ ముస్లిం సఖ్య హుక్, సాంఘికోన్నతికిని ఆయన యెంతో కృషిచేసి, భారతీ యైక్యముకు ఉన్నాదివేసెను కాని, ముస్లింకువిషయాలలో అక్కరునే స్వాధికారిక ఒప్పుకొంటూ (అక్కరు సంతృప్తికై) ముస్లింప్రముఖులప్పుడొక దస్తావేజువ్రాసి సంతకం చేసిరి. అందుపై షేక్ జమాలుద్దీనుమాత్రం దస్కతుచేయ నిరాక రించెను. ఆయన అక్కరుతో పరస్పరప్రేమయే. కాని, భాతి కాధికారి యోగ్యుడైనను ధార్మికాధిపత్యం వహించుట నవ్యం కాదని ఆయన భావన

అట్లు కలతయేర్పడి జమాలుద్దీనుగా రీదేశమును విడచి అశేబియాకు వెళ్ళి; ఆయన సంతకాలోని పేక్ మహమ్మదు గారు ముస్లింమతపు నూఫీ (వేదాంతరీతిది) సిద్ధాంతమందు గొప్ప విద్వాంసుడై, జహంగీరు చక్రవర్తి కాఫానపండితుడై ఖ్యాతిగాంచెను. కాని, ఈయనయు స్వతంత్రుడే; ముస్లిములందరూ, హిందువులు సాష్టాంగంగా పడినట్లు స్మరించు సమయం లో మోకాళ్ళు వేలకంటునట్లువంగి, ఈశ్వరుని ధ్యానింతురు; జహంగీరు చక్రవర్తికి సభాస్థానములో ముస్లింలందరు అట్లే మోకరించి సమస్కరించవలెనని దర్బారు ప్రముఖులుకొందరు ప్రచారం చేయగా, చాలామంది సమ్మతించిరి. కాని, అట్టి వంగనము దేవునికేగాని, మంత్రులను నెనను నరునికి కూడదని చెప్పి, పేక్ మహమ్మదు అట్లు మొక్కుటకు నిరాకరించెను. ఇది ప్రభుదీక్షరణగ భావించి, ఆయనకు నాలుగేండ్లు శిక్ష వేసి గ్యాలియరు కోటలో బంధించెను. ఇట్లు “అజాదు” పూర్వీకులును స్వాతంత్ర్యప్రియులై సత్యాగ్రహపరులై; వనసు, వాడు మరల మోగలు చక్రవర్తుల నుండి శారవము పొందుచునే యుండిరి. వారి ప్రతిభ, ధార్మికత అట్టివి.

ఆశాదు తండ్రి ‘మశాలూరా ఖైరుద్దీను’గూడ విద్వాంసుడు, ధర్మగురువును. నూఫీ, ఆయనకు మనదేశమం దన్నిదిశలనేగాక యితర ముస్లిందేశాలలోను వేలకొలది శిష్యులుండిరి. ఆయన అరబ్బీ పాఠశాలలో చాల గ్రంథములు రచించెను.

కాని ఆయన సాధువు, వితభాషి, నిరాడంబరుడు. యేకాంత
ప్రియుడునై ఢిల్లీలో బుషివలె ఆశ్రమవేర్పర్చుకొనియుండెను
ఈస్థితిలో 1857 సం॥లో బ్రిటిష్ కంపెనీ వారి హైదరాబాద్
సిపాయిల యుద్ధము సాగినది. అందులో కొందరు విప్లవకారులు
మొదట కొంత హింసాచర్యము చేసిరి; కాని, పిమ్మట బ్రిటిష్
వారంతకు పదిరెట్లు మాతుకచర్య సాగించుటగాక, ఢిల్లీలో
గిరపరాధులైన శాంతపౌరులను వేలకొలదిగ చంపి, ఆస్తులు
దోచుకొని, అక్కడి సంఘజీవనమును దుస్సహముగ జేసిరి.
ఈ దారుణమును చూడలేక, ఖైరుద్దీను గారీ దేశమును వదిలి
అప్పుడు పశ్చిమయాత్ర వెళ్ళిరి.

మాలానా ఖైరుద్దీను ముస్లింధర్మము లోను అరబికు
వాఙ్మయము లోను ప్రఖ్యాత పండితుడు; కనుక, ఆయన నప్పటి
ముస్లింరాజ్యాలలో ప్రధానమగు ఓరి, సుల్తానుగారు వెంటనే
తమ యాస్థాన విద్వాంసుడుగ జేసుకొనిరి. ఇట్లు తురుష్క-
రాజధాని ఖైరుద్దీనుగారిలో కొంత కాలముండి పుస్తకములను
గూర్చి కొన్ని ప్రమాణగ్రంథములను ఖైరుద్దీనుగారు వ్రాసిరి.
కాని, ఆ స్వేచ్ఛాపరుడు త్వరలో రాజశ్రీయం వదిలి అరే
బియా చేరెను. అక్కడ అరబు వాఙ్మయమును ప్రధానముగా
గాక, ప్రజాసామాన్యపు తేమకార్యములజేసెను. ముస్లింలొక
మంతటి ధార్మికరాజధాని, అరేబియా ముఖ్య గరము సగు
“మెక్కా”కు మంచి జలవసతినిచ్చు గొప్ప కాలువ నాయన

11 లక్షల రూపాయలతో స్వయంగా 1872 సం॥లో పునరుద్ధరింప జేసెను.

భారత దేశంలో తుది మొగలురాజులకు విద్యామంత్రిగ నుండిన విద్వాంసుడు మాలానా మువరుద్దీనుగారును ముల్తా బ్రిటిషు ఆధిపత్యము హెచ్చి, మాతృదేశపు స్వాతంత్ర్యము వారిం చెప్పని ఖిన్నుడై, అరేబియాకు సరుటుబముగా వెళ్ళెను ఈయన కుటుంబములోను అందరూ గొప్ప విద్వాంసులే. ఈయనకొమార్తె విదుషీః ణి. ఆమె అరేబియాలో మాలానా ఖైరుద్దీను వివాహముడెను. ఈ విద్వదంపతులకు మక్కా క్షేత్రములో 1888 సం॥లో మన అబుల్ కలాం జనించెను.

బాల్యం.

“ఆజాద్” అసలు పేరు అహమ్మద్ అబుల్ కలాం. ముస్లిం మతస్థాపకుడగు మహమ్మదు బెహ్ లును జాతిలో మక్కా లో జనించి ఆయనాగరికజనుల నాగరికాల జీసి, వారి కైకమత్యం, భాగ్యకృత, ప్రేమ, భావం, పౌరుషం, కార్యదీక్ష గల్గించి, అరేబియా లోనే మృతి చెందెను. ముస్లింమతపు వేద మగు ‘కురాను’ దాని ముఖ్య శాఖ్యాదులును అరబ్బీలో నున్నవి. (హిందూమత మూలగ్రంథాలు సంస్కృతములో నున్నట్లే). కనుక, ముస్లిములకు “అరబ్బీ” పవిత్రభాష యైనది. మరియు, మక్కా ముస్లిములందరికి తీర్థయాత్రాస్థల మైనది.

అబుల్ కలాంబాల్య మిల్లు మక్కాప్రాంతంలో గడచినది. అతనికి పాండిత్యము ధార్మికవిజ్ఞానమును వారసత్వపు పరంపరగ లభించినవి. తల్లిదండ్రులవలె మేధావి, శ్రద్ధాపరుడు గూడ, కనుక, అతడు తల్లిభాషఅరబ్బీలో తండ్రిభాష ఉర్దూలో గూడ పదేండ్లలోనే మంచి విద్వాంసుడాయెను. ఉర్దూకు అరబ్బీసంబంధము ఆధునికాంధ్రముకు సంస్కృతంతో సంబంధమువంటిది. ఇంతలో బొంబాయి, కలకత్తావగైరాల నుండి యాత్రకువెళ్ళిన ముస్లింశిష్యులు తంజేలకొలది శిష్యబృందముల సద్ధరించుటకు మరల భారతదేశంరమ్మని ప్రార్థించగా, ఖైరుద్దీను సహాయముగా మరలవచ్చి 1898 సం॥లో కలకత్తాలో వాసమేర్పర్చుకొనెను. అనుయాయు లనురాగంతో ఆదరము చూపుచుండిరి.

సాహిత్యకృషి

బాల్యమునుండి అబుల్ కలాం ప్రతిభతో ఉర్దూలో చక్కనిగీతములను పద్యములను న్యాయములను వ్రాయుచు ఆయాపత్రికలకు పంపుచుండెను. వాటికి వైలికటుత్వం, భావోన్నతి, అర్థగాంభీర్యం గ ముసలచి, కలకత్తా, అలీఘర్, లాహూరు మున్నగు ఉర్దూకే ద్రాలలో విద్వాంసులు మెచ్చుకొని, ప్రసిద్ధ పత్రికలలో వాటినిప్రచురించిరి. అతడు వాటిని తన అసలు

పేరుతోగాక, ఆజాద్ (=స్వతంత్రుడు) అను మారుపేరుతో పంపుచుండెను. అప్పటినుండి ఆయనకు 'ఆజాద్' అనుపేరు వచ్చినది. అలహాబాద్ కుడిత్యంలో సమస్యా పూరణలోను చిట్టయగు బాలుడనియు పేరొందెను. 14 ఏండ్లవయస్సుచే పత్రికల ప్రచురణమారంభించి, త్వరిత 1902 నుండి అకానుల్ సిద్ద్ అనుపేరుతో స్వయంగా గొప్పమాసపత్రికను ఆజాదు సాగించెను. అందులో ఇతర ముఖ్యమందిలకు ప్రోత్సాహమిచ్చెను, సాహిత్య, ధార్మిక, సంస్కృతివిషయములకూర్చి కూలంకష చర్చతో వ్యాసములను విమర్శను తాను వ్రాయుచుండెను. పాదపూరణలో ఆ శుశ్రివిత్యంలోను, పేరు లెను. ఆసమస్యా పూరణము ఆయన వ్యాసములు పాడిత్యభరితములు, ఉదారములు; శైలిపటువు, ఓజ్జ్వలము, భావగర్భితము; ధోరణి స్వతంత్రము; మశాలానా శిబ్బవంటి మహావిప్లవములతోను ఆయనపత్రికలో చక్కని సాహిత్యచర్చల చేయుచుండెను. ఉద్దూలో సిద్ధహస్తులై కఖ్యాత విద్వాంసులు వృద్ధకవులును 'ఆజాదు'గారి ఉన్నతాదర్శపు నాహసవిమర్శలకు గురియైరి; ధార్మికాది చర్చలలోను ఆయన గౌరవపాడిత్యముకు పటు వగు హేతువాదముకు ప్రత్యక్షులు చకితులైరి. ఇట్లు 'ఆజాదు' ఉద్దూవాజ్మయ ప్రపంచంలో, 1901 సం నాటికి ప్రముఖుడైనాడు; కలకత్తాప్రాంతపు ఉద్దూవిద్వద్గోష్టిలో ఆయనకు ముఖ్య స్థానమిచ్చుచుండిరి.

సుప్రసిద్ధ ఉర్దూకవి 'హలీ'గారు సర్ సయద్ అహమ్మద్ ఖాన్' బీవితచరిత్ర నష్టమవుచురించి, విఖ్యాతపత్రికయని 'లిసానుల్ సిదీక్'కును విమర్శకంపిరి; అప్పటికిగ్రంథము నితరపత్రికలలో విద్వాంసులు వేనోళ్లపొగడిరి. కాని, ఈపత్రికలో ఆజాదుగారి, ఉర్దూతాదర్శపు స్వతంత్రవిమర్శనుగని అందరూ వెల్లబోయిరి. (ఈ అహమ్మద్ ఖానుగారినిగూర్చి ముందు గమనింతుము). లాహారు పంజాబుకు ముఖ్యనగరము, ముస్లింసాబల్వపుకేంద్రము. అక్కడ ముస్లింసంస్కృతికి ముఖ్యపోషకసంఘములు (హిందూవుల భారతధర్మమునుమండలివంటిది) స్వాధీనమున 1904 సాలాఖరున జరిగినది. 'లిసానుల్ సిదీక్' సంపాదకునికి ప్రశ్నోకాశానమువచ్చెను. సమావేశ మారంభించినది; ఉర్దూలో కవిశిరోమణిహాలి గద్దనిర్మాత నాజిర్ అహమ్మద్, ప్రకాండపండితుడు తత్త్వజ్ఞుడగు ఇక్బూల్ ఇల్లీ ఉర్దూయగవులకు లాసివేదిక హాజరైరి. అప్పుడు 'మతముకు తార్కికాధారము' అనునిషయమునుగూర్చి ప్రసంగించుటకు 'ఆజాదు'ను పిల్చిరి. ఒకమూలనుండి 16 ప్రశ్నలుడువచ్చెను. మొదట ఆతడు ఆజాదుగారికొడుకనుకొనిరి. కాని ఆతడుపన్యాస మారంభించగా, అందరూ మొవెలబోయిరి. ఈశ్వరాస్తిత్వము, జీవేశ్వరునిసంబంధము, విశ్వపుష్పము, ఈశ్వరకర్మత్వము, భక్తిజ్ఞానము, సంబంధము; గూర్చి శాస్త్రకారికల నువహరించి ఆజాదు కార్యకారణచర్చతో నిరూపించుచు పాం

డిత్య మొలుక అద్భుతోన్మాదమిచ్చెను. అంతటితో ప్రముఖ విద్వాంసులందఱును విభ్రాంతులై, ఆప్లజననసిద్ధమగు, ఇట్టి బాల్యప్రతిభ నెక్కడను చూడలేదని ప్రశంసించిరి. శంకర, రామశర్మ, విశ్వనాథ, శామనాథ, రామానుజం, ఇత్యాదులకును బాల్యప్రతిభ కుండెనుగాదా ! మాలానాథి, సర్ అబ్దుల్ ఖాదరు మున్నగు ఉన్నతవిద్వాంసులందఱు ఆజాదు రచనలు మెప్పుతో తమకత్తికలలో ప్రచురించుచున్నారు.

కైరో విశ్వవిద్యాలయము.

కాని, ఆజాదు గూర్చి తక్కినవారితో మింగను తృప్తికాశీదు. 'ఇత్యాది క్లిప్త రాజయ' కదా ! కనుక ఆయన కొడుక పండిత్యముగను పూర్ణిచేయవలెనను ముస్లిం లోమముల భరి కవిద్యకు కేంద్రము మిశ్ర (= ఈజిప్టు) దేశపురాజధానియగు 'కైరో'పురముండ న్నది. అది, మనప్రాచీన దేశపు తక్షశి, నలందా, కాశీలవలె, విద్వాంసులకా వాసముగ వేర్పడినది అందలి 'అల్ అజ్ హర్' విశ్వవిద్యాలయమును ఖైరుద్దీను స్వంతభర్తుతో ఏకపుత్రుని బంపెను అందు 1905లో చేరి. బాలుడగు ఆజాదు రెండేండ్లలోనే ఇతరులు పదేండ్లలో చదువు ఉత్తమవిద్యనంతను పూర్ణిచేసి, ప్రముఖులతో చర్చలుసాగించుచు తనగురువులనుగూడ ఆశ్చ

ర్యపరవశులజేసెను; అరబ్బిభాష గ్వారా సకలశాస్త్రముల నక్కడనేర్చెను, అక్కడి ప్రణాళిక ప్రకారం ధార్మికతత్వతర్క శాస్త్రముల కెక్కువసాముఖ్యమున్నది; అప్పుడందులో పూర్ణ పండితుడై, పరిశోధనతో చారిత్రకవిశేషములను సంపాదించుచు నున్నాడ అబుల్కలాం హుర్రిగ అవగాహనచేసుకొని, ఆయధికారులను తనచర్చలతో మెప్పించెను. ఇట్లు విద్యద్విరుదం 2 ఏండ్లలోనేపొంది, ఆఖిరసరస్వతి అంతటబట్కి, పర్షియామున్నగు ముస్లిం దేశాలలో తిరిగి, 'న్నాతకు'డై, ప్రముఖుల పరిచయంచేసుకొని, స్వదేశముచేరెను. ఈజిప్టు ఇత్యాదులలోను వార్తాపత్రికలుగూడ పఠించుచు, లోకజ్ఞానంగూడ కల్పించుకొని తానుస్వయంగా పత్రికలకు వ్రాయుచుండెను. ఈజిప్టు ఇత్యాదుల స్వాతంత్ర్యమును బిటిషుసామాజ్యవా రరికట్టుట, క్రియలో ఆర్థికంగాను, రాజకీయంగాను, బిటిషువారాదేశాలను వీడించుచుం ట, దేశస్వాతంత్ర్యముకై, అక్కడి ప్రజానాయకులుజరుపు కృషిగూడ పరిశీలించి, 1907 నాలుకు ఆజాదు స్వదేశం చేసకొనినను.

5 జాతీయోత్సాహం.

1905 ఆఖరుకు గస్యా జపాచుయుద్ధము పూర్తిమైనది. జపాను విజయముతో, నైస్సాయి కర్తనుగారి “వంగభంగం”

తో, నారోజ్ అధ్యక్షులను కలకత్తా కాంగ్రెసులో, మనదేశములో ఆశాంతి జాతీయోత్సాహము నేర్పడినవి. అప్పటికి దేశపు రాజధాని కలకత్తా. అది యీ అశాంతికి, ఆందోళనకు బీజిషులైన ద్వేషజ్వాలలకును కేంద్రమయినది. యూరపు యువకుల ఆరాజకతత్వ మీదేశముకును వ్యాపించినది. “మన బంధకారకులు బ్రిటిషు అధికారులు, వారి అనుచరులును; కనుక వారిని హత్యచేస్తే దాస్యమోక్షము కలుగును.” అని, అందుకు యువక ప్రియకరులు రహస్యచర్యలారంభించిరి; పోలీసుల పిస్తోలులను, రివాల్వరులను హరించిరి; దుర్గకూటములలో బాంబు ఫాక్టరీలు పెట్టిరి; యువకులను చేరదీసి ఉద్యోగం కల్పించిరి. (1857 వ నాటి) సిపాయి విప్లవమునకు స్వర్ణజయంతియగు 1907 లో ‘మార్షల్ లా!’ అను రహస్య నినాదములు ప్రసరించినవి. స్వాతంత్ర్యాకాంక్ష అబుల్ కలాం 19 వండ్ల కే మారంలో యీ క్రాంతితత్వముతో ప్రభావితుడాయెను. ఆకుట్ర దారులతో యీ యువకు ఘోర సంభాషణ నేర్పడినవి. వీరై నంతత్వంలో హిందూస్థానముకు దాస్యపు విముక్తి కావలెనని తహతహ; కాని అందుకు బాంబు పిస్తోలుపద్ధతి సాధకమగునా? అని సందేహము.

అప్పుడికి దేశంలో మితవాదులు జాతీయవాదులమధ్య సూర్యుడు కాంగ్రెసు (1907 శిశింబరు)లో చీలికగల్గినది. 1908 నుండి బ్రిటిషుసర్కారు మితవాదులను చేరదీసి తిలకు మున్నగు

‘అలివాదు’ లను అణచసాగిరి. కాక, ‘మంత్రాలవల్ల చింతకాయలు రాలవు’. వట్టి తీవ్రోన్మాదాలతో స్వరాజ్యమురాదు. అప్పటికి గాంధీమహాత్ము డింకను దక్షిణాఫ్రికాలో నెయండెను. అహింసాసిద్ధాంతమింకను రాజకీయరంగమునకురా లేదు. అయితే హత్యాపద్ధతివల్ల కొందరు బ్రిటిషువారిని కొట్టినను, సాహసూలై, ఖండాంతరాలలోను వాదుకొనుచున్న బ్రిటిషువారు భీతులై వదలుదురా? అని ఆజాదు హృదయములో ఆదోళన కలిగినది. ఈలోగా సర్కారు ‘పత్తేదారు’ గూఢచారులు లోలో యీ క్రాంతిపరులతో స్నేహపటన చేసి, అనుభవం లేని ఉద్యోగపరులగు యువక సంఘముల మోసగించి, వారి కుట్రల గనిపెట్టిరి. వెంటనే సోలీసు లీవిప్లవనాయకుల నరెస్టు చేసి, రహస్యపు ఉత్తరాలు, బాంబుల ఫాక్టరీ, ఆయుధాలను వాడ పట్టుకోసాగిరి. కలకత్తాలో అరవిందాది విద్వాంసులు అరెస్టు అయిరి. తుదకు విషదలయైనను, ఆయన యీ రణరంగము విడచి, పుదుక్కోటలో ఆధ్యాత్మిక కృషి దీక్షితుడాయెను. మాలానా ఆజాదును బ్రిటిషుపోలీసు లనుచూనించి గూఢచారుల నిఘాపెట్టిరి. కాని, ఆయననప్పుడరెస్టుచేయుటకాధారము దొరకలేదు. ఈ బాంబుపద్ధతి ఫలప్రదముకాదని గ్రహించి, ఆజాదు ఆవిప్లవకారులతో సంబంధము వదలుకొనెను, యువకుడైనను భక్తుడు నిదానంగల విద్వాంసుడు, కనుక ప్రజాక్షేమకరమగు కార్యక్రమమే కోరెను. ఈస్థితిలో 1908 సం॥

ఆఖరున తండ్రి ఖైరుద్దీను మరణించెను. ఇక తానే కుటుంబపు పెద్ద; ముస్లిముల ఆచార్యుడు; వేలకొలది శిష్యబృందము; వారు తండ్రివలె తానును అనువంశిక గురువుగ తమ్ము నేలుకొమ్మని ప్రార్థించిరి. శిష్యపరిపాలన ఖ్యాతి గౌరవకరము, ప్రమాదము లేనిది, ద్రవ్యలబ్ధికరము, శాంతిజీవితకరమును. కాని, ఆజాదు వాటిని కోరలేదు. అప్పటికే తాను గొప్ప “మాలానా” యే గాక, ఇమాం (ఆనగా గొప్పమసీదుల ముఖ్య స్థానాచార్యుడు) ఇంకను ముస్లిం ధార్మికరంగంలో నిస్సందేహంగా అద్వితీయుడగు అధికారికావచ్చు. కాని ఆజాదు ఆపేరుప్రతిష్ఠలకు ప్రాగు లాడక, పదవీవ్యామోహం నడలుకొని, ముస్లిములకు ఉన్నతమగు ధార్మిక సేవ చేయుచునే జాతీయసేవను చేయదొడఁగెను. బ్రిటిషువారు ముస్లిం ‘జోషుకుము’లు పెట్టిన ఆశలకు లోబడక, దీక్షతో జాతీయసేవకే జీవిత మర్పించుకొనెను. ఈ శాల విద్వాంసుని బౌద్ధార్మ్యమనతలవల్ల కౌమారంలోనే “అమీర్-ఎ-హింద్” అని ఆయనకు బిరుదేష్టయెను.

6 రాజకీయరంగం.

తండ్రికాలలలో ఇంగ్లీషు నేర్వకున్నను, ప్రస్తుతకాలములో అంగ్లప్రజ్ఞాన మవసరమని కనిపెట్టి, మన యువకుడు ఇంటివద్ద స్వయంకృషితోనే ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనెను; కాని, బాగురు వలె మూర్ఖభాషద్వారానే భాషా జాతీయసేవలు

• • •

జేసెను. అయితే టాగూరు బాంబుతత్వమును ప్రతిఘటించి, అప్పుడు సాహిత్యరచనలో నేమిగుండైతే, ఆజాదు క్రమముగా శుద్ధసాహిత్యమునుండిమరిలి, జాతీయరణరంగమందే నిమిగ్నడై, తనలేఖనిని శస్త్రముగ వినియోగించెను.

మనజాతీయోద్యమము నణచుటకు మనలో విభేదాలు తొచ్చించుటకు బ్రిటిషు అధికారులప్పుడు గట్టిగాపూనుకొవిరి. బెంగాలు విభజించి, ముస్లిములకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలచ్చిరి. మనరాజ్యాంగంలో కొత్తసంస్కరణలని కొన్నిశాసనసభ తేర్చర్చి, అందుల ప్రజాప్రతినిధుల యెన్నికలో హిందూవోటరులే ఎన్నుకొను హిందూప్రతినిధులు, ముస్లింవోటరులే ఎన్నుకొను ముస్లిప్రతినిధులు నుండునట్లు, సాంఘికభేదంద్వారా ప్రత్యేకప్రాతినిధ్యంపెట్టిరి. ఈపాచిక బాగుగపారి, సాంఘిక విభేదాలు పెరుగుచుండెను ముస్లింసంఘంలో తనకర్తవ్యమును అబుల్ కలాం నిర్ణయించుకోవలె. అప్పటి ముస్లిముల పూర్వస్థితినిక్కడ గ్రహించవలె. హిందువులలోవలె ముస్లిములలోగూడ మధ్యకాలమందు అనేక దురాచారములు వ్యాపించినవి. వాటినికొందరు శాస్త్రగ్రంథముల అపార్థాలతో సమర్థించిరి; సంస్కర్తల నాయకుడు సర్ సయ్యద్ అహమ్మదు (మనలో రామమోహనదయానంద వీరేశలింగంగార్లవలె) సంఘసంస్కరణకు విద్యావ్యాప్తికి కృషిచేసెను; ముస్లింసంఘమును బ్రిటిషువారి కాపులుగను, రాజభక్తులుగను ఆయన

తయారుజేయబూనెను, ముస్లిములందరు ఆంగ్ల విద్య ఆంగ్లా చారాలు నేర్చి, బ్రిటిషు అధిమానులు కాగోరెను. “హిందువులు షిరోధులు, బ్రిషువారే మనమిత్రులు, వారిసాయంతోనే ముస్లింసంఘము వృద్ధికావలె” అని ప్రచారంచేసి, ప్రఖ్యాత మగు ఆలీఘరు ముస్లింకళాశాలాదుల నిందుకే ఉపయోగించెను. సాంఘికరాజకీయాలలో ముస్లిములందీ సంకుచితత్వమును అల్పధోరణిని ప్రతిఘటించి, నిర్మూలించి, ముస్లిములను దేశభక్తులు, జాతీయపరులు, యధార్థధార్మికులుగ జేయ, ఆజాదు కంకణం కట్టికొని, తనయావచ్చుక్తి నందుకుపయోగించినాడు.

1885 సం.లో అ॥ భా॥ జాతీయమహాసభ ‘కాంగ్రెసు’ అను పేరుతో ఆరంభించి, సాలీనా సమావేశాలలో పాజల హక్కులకై తీర్మానాలు చేయుచుండెనుగదా ! ఇందులో బదురుద్దీన్ త్యాజ్జి, శాయీమున్నగు ముస్లిమునాయకులునుండిరి. కాని, క్రమశః బ్రిటిషు అధికారుల సూచనపైన, సర్ సయ్యద్ అహమ్మదుగారు ‘ముస్లిములు కాంగ్రెసులో పాల్గొంటే తమసంఘముకు లాభము డదు, తాము ప్రత్యేక సంస్థద్వారా, స్వసంఘక్షేమమే చూచుకోవలె’ అని అప్పటి ముస్లింయువకులను ప్రముఖులను ఒప్పించెను. అ॥ భా॥ ముస్లిం లీగు 1906 లో స్థాపితమై ఈఉద్దేశంతో బ్రిటిషులపై రాజభక్తి జూపుచు, వారిసాయంతో స్వసంఘాభివృద్ధికి కృషిచేయదొడగెను. సర్ సయ్యదు అహమ్మద్ (సంయుక్తరాష్ట్రపు) ఆలీఘ

రులో స్థాపించిన ముస్లింకళాశాలలో ఆంగ్ల అధ్యాపకుల అజమానిలో ముస్లింయువకవర్గము ఈ ఉద్దేశాలతోనే ప్రభావితమైరి. అందులో కొందరు సర్కారునాకరీలో చేరగా, మరికొందరు సాంఘికరాజకయరంగాలలో ముస్లిముల ప్రత్యేకపుహక్కులకని పోరసాగిరి. దీనిప్రతిఘటనకని హిందువుల హక్కులరక్షణకని కాశీలో స్థాపించిన హిందూకళాశాలలోను ఇట్టిసాంఘికతత్వముకు బ్రతిఘటారు ప్రోత్సహమిచ్చిరి. కలకత్తా, మద్రాసు ఇత్యాదులలోను ముస్లిముల మద్రసాలు, హిందూసంస్కృతికి ప్రాముఖ్యమిచ్చు విద్యాలయాలును, ప్రభుత్వాదరణతో బయలుదేరినవి. క్రమంగా, 1916, 17 నాటికి కాశీలో హిందూవిశ్వవిద్యాలయం, అలిఘరులో ముస్లింవిశ్వవిద్యాలయంగాడ బ్రతిఘటారభిమానంతో ప్రసాదించి, మనలో సాంఘికవిభేదముపెరుగుటకు తోడ్పడినారు.

ఇట్లు విభజించి పాలించు బ్రిటిషువలలో కొందరు ధీమంతులును చిక్కుకొనిరి. మహమ్మదాలీ మేకదాలీ ఇత్యాదులు ముస్లింలగులోను, సావరిగు భాయిపరమానందు ఇత్యాదులు (విప్లవరంగంనదలి) హిందూమహాసభలోను నాయకులైనారు. ఈస్థితిలో, ఈసాంఘిక విభేదము జాతీయోద్యమముకు హానికరమని, భారతైక్యముకు భంగకరమని, మనకుశాగ్రిబుద్ధికనిపెట్టి, ఈభేదతత్వపు భూతమునెత్తిన నిర్మూలించి, జనులందరికీ 'అజాదీని సాధింపబూనెను.

7 ఆల్ హిలాలు.

ముఖ్యంగా ముస్లిములు ఉర్దూపత్రికలు చదువుదురు. ముస్లిములునడుపు అప్పటి ఉర్దూపత్రికలు అలిఫురు' మనస్తత్వంతో బ్రీటిషుభక్తిని, సాంఘిక స్వార్థమునే బోధించుచుండెను. ఈదృక్పథంవల్ల గల్లుజాతీయవానిని పోగొట్టి, ముఖ్యంగా స్వమతిస్థులలో జాతీయదృక్పథం పోసరింపజేయుటకు, ఆజాదు 'ఆల్ హిలాల్' అనుపేర కలకత్తాలో ఒకవారపత్రికను స్వయంగా స్థాపించి, తానేసంపాదకుడుగ సాగించెను. సంకుచితభావాను తనపిశాలవైదుష్యంతో ఖండించి, మహమ్మదీయమతమును హిందూమతంవలె ప్రజలందరి ఖేమమునే కోరునని ఆతడప్పుడు నిరూపించెను. మహమ్మదువారి జీవితం నుండి అరబుసంప్రదాయ రచనలనుండి ఈప్రతిభాశాలియిచ్చిన ఉదాహరణములు మూర్తికచర్పలు అద్భుతములు. జాతీయ స్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేయుట, దేశదాస్యం ధ్వంసపర్చుట, ప్రేమతత్వము, పరస్పరసహనము, మైత్రి, శాంతభావము ఇస్లాంమతపు సిద్ధాంతములలోనివేలని, ఆజాదుచక్కగనిరూపించెను. ఆల్ హిలాల్ అనగచందుర్దు అని శబ్దార్థం; దాని వ్యాసములు గంభీరభావములు ఉత్తరప్రాంతపు జనులలో (ముఖ్యముగ మహమ్మదీయుల హృదయములో) నవ్యకాంతిని ప్రసరింపజేసెను; ప్రేమను జాతీయోత్సాహమును అంకురింపజేసినవి. ఆయనకు ఇస్లాంధర్మ శాస్త్రములందును అరబు

సంప్రదాయగ్రంథములందును గలపాండిత్యమఖండము. కులత
త్వపాదులు స్వార్థపరులు కూడకూర్చుకొనితో చేయు సంకు
చిత కుయుక్తివాదముల నాయన శాస్త్రీయముగ విమర్శించి,
ప్రామాణికంగానవ్య సిద్ధాంతములపాపించుచుండెను అప్పుడా
పత్రిక కద్దుతముగ చందాదార్ల సంఖ్య 20,000 వైకి పెరిగినది,
అది మన దేశమందన్ని ప్రాంతాలలోను విదేశములందును
వ్యాపించినది. ఆపత్రిక రూపంలోను నవ్యతయుండెను. క్లిష్ట
మగు పాత ఉద్దేశపుకు బదులు పాఠసీకందులలో వాడు
కొత్తరకపుతైపును వాడిరి; నవ్యనాయకుల సుందరచారిత్రక
దృశ్యముల చిత్రపటముల జేప్పిరి; భావగర్భితమగు బొమ్మలు
విజ్ఞానదమగుగాధలు, విశాలజాతీయోద్యమాల వివరములు
చిత్రించి, పత్రిక సన్నివిధముల నాకర్షకంచేసిరి; అది ఉద్దేశ
పత్రికా సంచాలనలో విస్తవం కల్పించినది.

ఈజాతీయప్రచారము జూచి బ్రిటిషువారు 'గాథరా'
జడిరి. అది సహజమే. ఉద్యోగుల తీవ్రదృష్టి దీనిపైబడినది.
ప్రెసుఆక్టు క్రింద ధరావతు తీసుకొని దానిని జప్తుచేసిరి. 'జబ
ర్దస్తీ'తో ఆపత్రికను 1915 లో అణచివేసిరి. కాని, అబుల్
కలాం దృఢసంకల్పుడు; కనుక వెంటనే, ఆయన 'ఆల్ బలాగ్'
అనుపేర ఇంకొక ఉద్దేశవారపత్రిక నారంభించెను; ఇంతలో
1914 లో జర్మనుయుద్ధమారంభించినది ఆయుధములో ముస్లిం
దేశములలో ముఖ్యమైన టర్కీనుల్తాను జర్మనుల పక్షము

వహించెను. తురుష్కుల మిత్తులమంచునే టర్కీ నణచుటకు బ్రిటిషువారు తీవ్రముగ దాడిసాగించి, టర్కీసామ్రాజ్యపు అకేబియాసిరియా సాలస్తీనువగైరాలలోవిప్లవము లేవదీసిరి.† బ్రిటిషువారి చ్యులనుకూటనీతిని ఆజాదు తీవ్రముగ విమర్శించి, ముస్లిములకు స్వాతంత్ర్యేచ్ఛనుబోధించెను. అప్పటి వరకు కేవలం సాంఘికతత్వాలతోనుండిన షాకతు మహమ్మదా లీలుఇత్యాదు లె దరో ఆజాదుననుసరించిరి.

ముస్లిముల ఘృణ్యత్రేత్రముల రక్షణకై తుర్కీసుల్తాను 'ఖివీఫా'గనుండుట అన్ని దేశాల ముస్లిములకు నవపరమని ఆయనయు 'ఆలీ' సోదరులును నిరూపించిరి. ఆజాదుగాడు బ్రిటిషువాలకుల సామ్రాజ్య దురాశను నిరంకుశత్యమును నిరసించెను. అంతట, ఈవత్తికకును 'ఆల్ హిలాల్'కు పట్టినగతియే కలిగి యి. అయినను అబుల్ కలాము జాతీయప్రచారం మానలేదు; ఆయన దేశమందాయాస్థానములందు సంచరించి, జనులకు (ముఖ్యంగా మహమ్మదీయులకు) స్వేచ్ఛను ఉదారతను బోధింపబోడగెను. ఆయన అదృష్టవశాత్తూ అమృత రసప్రవాహమునుగోల్పి యానందించుటకు జనులు వేరవేలుగ వచ్చుచుండిరి. సర్కారువారాయనను ఢిల్లీకి, పంజాబుకు మద్రాసుప్రాంతముకుగూడ పోకూడదని నిషేధించిరి.

† ఈసంస్కృతము ఆశియాపర్వరాలలో లాఠివెనుగారి చాణక్యచర్యలు లోకప్రసిద్ధమైనది.

యుద్ధకాలముందు భారతరక్షచట్టమునుపేర కొత్తనిబంధనను సర్కారువారు జారీచేసి, దానికింద రకరకాల నిరంకుశాజ్ఞల జారీచేసిరి. తుదకాయన తన బెంగాలునే వదిలి పోవలెనని హుక్కుము జారీయైనది. ఇంకెక్కడకు పోవుట ! అప్పడాయన బీహారులోని 'రాంచి' యను చల్లని గిరిపురిలో మకాం పెట్టుకొనెను. కాని, ప్రభుత్వపు శనిదృష్టి వదలలేదు; త్వరలోనే ఆయన నాపురమందే నిరోధించి, సిమ్లా నిర్బంధించిరి. ఇట్లు ఆయన 1916 నుండి 1919 శత్రుబలవరకు ఖైదులోనుండెను. ఇట్లే తుర్కీచర్యను సమర్థించి, ముస్లిం యోధులు తుర్కీతో పోరాడకూడదన్నందు కప్పుడు ఆలీసోదరులును బంధించబడిరి.

ఇట్లెన్నికష్టములు గల్గినను అబుల్ కలాము జంకలేదు. ధీరుడు, కార్యపరుడు, ప్రజాసేవకుడు, విద్యావినోదికనుక నిరోధమందున్నను ఆయన సాహిత్యకావ్యసంగమము మానలేదు. మహనీయుల జేజస్సుఅంతరాయములలక్ష్యపెట్టదుగదా! తిలకు గారు 1908 నుండి 1914 వరకు మాండలేజైలులోనే గీతాభాష్యమురచించి కర్మవీరబిరుదము సార్థకము చేసుకొన్నాడు. దరిమిలాను జవాహర్లాలును ఖైదులోనే ప్రపంచ చరిత్రను రచించెను. ఆజాదును ఆ నిర్బంధకాలములో ఆధ్యాత్మికాదిరచనలకు తనకాలము వినియోగించెను. ముస్లిముల ధార్మికవాఙ్మయములో అగాధపర్యమై జేసినాడు, కనుక రాంచిలో దీక్షతో ముస్లిముల వేదగ్రంథముగు 'కురాను' నాయన

అరబ్బీనుండి చక్కగ హిందుస్తానీ కనువదించెను; (ప్రీతికతో) గంభీరమగు భావ్యమును గూడరచించెను. ఇది “తర్జుమనుల్-కురాన్” అను అమూల్యరత్నము మూడు సంపుటములుగ తరువాత ప్రచురింపబడి, మహమ్మదీయ విద్వాంసు లందఱిలోను గొప్ప సంచలనము కలిగించినది. (మహమ్మదు ఈశ్వరచోదన ద్వారా చెప్పినబోధల సంగ హమే క రాను. అది ముస్లిం వేదము. మహమ్మదుగారి యితర రచనలు హాదిసు అనబడును)

అప్పుడు ఆజాదుగారు ‘తజ్-యా’ అను పేర అత్యుత్తమ గూడ రచించిరి. ఇది మూడువందలపుటలు దాటిన గ్రంథము. ఇందు చాలభాగము ధార్మికవిమర్శకు, తమ పూర్వీకులకు, అప్పటి దేశకాల పరిస్థితులకుసంబంధించును. తుది అధ్యాయం ఆజాదుగారి బాల్యజీవితపు విశేషముల చెబుచును ఇదియు ఉర్దూలో జరిగలమనోహరశైలిలోవ్రాయబడినది 27-12-1919 తేదీనాటికి ఆయనరాంచినుండివిడుదలమైరి (అప్పటికిఅలీసోదరులును విడుదలమైరి.) వెంటనే ఆజాదుగారు కలకత్తాచేరిరి; అక్కడ తన వాఙ్మయస్థితి మరల అందుకొనెను; ఇదివరలో ఆయన హిందూస్తానీలో కొన్ని సాహిత్యగ్రంథముల రచించెను; ఇందు ముఖ్యమైనవి ముస్లింశాస్త్రముల సంస్కృతియు అహింసా సత్యవాదాలను జాతీయ స్వాతంత్ర్య

* దీనికే అజాదుగారు “కర్మయోగ శాస్త్రం” అని పేరు పెట్టెను.

మును ప్రోత్సహించునని ప్రామాణికముగ కనుపర్చినవి. రాంచీలో యీ గ్రంథము లచ్చు చేయించుటకు సర్కారు నిరోధమువల్ల సాగలేదు. అక్కడ తగు ఉద్ఘాటిని అచ్చుకూటమును లేదు. కలకత్తా చేరులోగా ఆ గ్రంథముల వ్యాపారము లన్నిటిని పోలీసువారు సోదాలో తీసుకొనిపోయిరి. ఆ రచన గ్రంథము లేమైనవో! సర్కారుతో చాలచర్చ జరిగి, సుమారు 1½ సం॥ లకు ఒక పెద్ద తుక్కు కాగితములమూట ఆయన కొప్పజెప్పు బడెను. విప్పి మాడగా ఆయన గ్రంథములన్నియు ఛిన్నభిన్నమై చెల్లాచెదరై ఉన్న కాగితాలు తారుమారైనవి. తుదకాయన వాటిని సరిచేయ సాధ్యపడక, వాటినిన్నిటిని మరల వ్రాసి, రచించుకొనెను. ధీమంతులు వ్రాసిన గ్రంథమును మరల వ్రాయబూనుట చాల శ్రమకరముగదా.

ఈలోగా రాజకీయరంగము మరల తీవ్రమైనది ఇంత వరకు ఆజాదు స్వతంత్రభావముగల్గి ధార్మికోద్ధరణకు జాతీయైక్యమునకు ప్రత్యేక కృషి చేసెను. అరిబ్బీ పారసీ రచనల ద్వారా ముస్లిముల దేశము లన్నిటిలో స్వాతంత్ర్య దీక్షను జాతీయపరిణామమును గల్గించుచుండెను; ఇక్కడ ముస్లిములలో స్వతంత్రకృషి చేయవలసివచ్చినది. 1919 నుండి గాంధీగారీ దేశంలో రాజకీయరంగలోకి దిగిరి. 1920 సం॥ నుండి వారి యిద్దరికి సమన్వయము కలిగినది.

1921 లో గాంధీగారారంభించిన ఆసహాయోద్యమములో అబుల్ కలాం పూర్తిగ పాల్గొనెను.

8 ఖిలాఫతు ఉద్యమము.

అప్పుడు అసహాయోద్యమంతో ఖిలాఫతు ఉద్యమము కలసినది. దానిభావముకీనిప్పుడు సూక్ష్మముగ పలికేలింతము; క్రీ. త. 7 వ శతాబ్దిలో మహమ్మదు ప్రవక్త తన నవ్యమతమును బోధించి, బెడోయినులను అనాగరిక సంఘమును మహాజాతిగ జేసి, వారికి విశ్వవిజ్ఞానాపేక్ష, ధార్మికవీరత్వమును గలిగించెను. ఆయన ముస్లింనాయకుడై “ఖాలీఫా” అనిపించుకొనెను. ఆయన అనంతరం, ముస్లింప్రపంచపు ముఖ్యపాలకు డొకడై “ఖాలీఫా” అగుచుండెను. ఖాలీఫా బలీయుడై ముస్లిముల తీర్థక్షేత్రముల కాపాడవలె. 15 వ శతాబ్దినుండి ముస్లింరాజ్యములలో ప్రబలమైన టర్కీసుల్తాను అరేబియా పాలస్తీను ందలి పుణ్యక్షేత్రముల రక్షకుడైనాడు; ఇట్టి ముస్లిం సంస్కృతి రక్షణకు “ఖిలాఫత్” అని పేరు వచ్చినది. 1914 నుండి జరిగిన యూరపు మహాయుద్ధంలో టర్కీ జర్మనులపక్షమై ఆంగ్లవిరోధియైనది; యుద్ధమధ్యమందు ముస్లింరాజ్యా సానుభూతిని సంపాదించుట తమ యుద్ధజయమున కావశ్యకమని గ్రహించి, 1916 నం||రం బ్రిటిషుప్రధాని లాయిడు జార్జిగారు ముస్లిముల ‘ఖిలాఫతు’నకు నష్టము రానీయక టర్కీనాదరింతుమని ప్రచురించిరి; అంతట అరబ్బులు, పారసీకులు మున్నగు ముస్లిములు ఆంగ్లలకు తోడ్పడిరి. కాని యుద్ధంలో టర్కీ జర్మనీకి తోడ్పడెనుకొనమున బ్రిటిషువిప్రమండలివారు యద్ధాంతమందు.

టర్కీ సామ్రాజ్యము నణచిరి. ఈజిప్టు తమ 'సామ్రాజ్య రక్షణ' లో చేర్చుకొనిరి. తుదకు టర్కీ సుల్తానును వారు కీలు బొమ్మగ జేసి, తురక్కుల కవమానకరమగు సంద్ధిపైన సంతకము పెట్టించిరి. టర్కీ-యువకు లందుకొప్పకొక, 'కమాల్ పాషా' అను వీరుని నాయకత్వమున తిరుగబడి, ఆసియా టర్కీలో స్వతంత్ర సామ్రాజ్యము స్థాపించుకొనిరి, వారిపై బడిన మిత్రమండలి గ్రీకు సేనల నోడించిరి టర్కీ సుల్తాను బ్రిటిషు వారి దాసుడాయెను. ఇట్లు ఖలీఫా ఆధిపత్యముకు యిట్టి దుర్గతి కలిగెను. ముస్లిములు ఒక ఖలీఫా ద్వారా తమ పుణ్యక్షేత్రములు రక్షించుకోవలె, అ రక్షణకని ముస్లిం దేశీయు లందఱు గొప్ప ప్రచార మారంభించిరి మొత్తం భారత దేశంలో హిందువులే హెచ్చుమందియైనను అంస లో 8 కోట్లవైగా ముస్లిములు ఉన్నందున, అప్పుడు 'ఖలాఫతు' ఉద్యమమిక్కడను వ్యాపించినది. దీని ముఖ్యనాయకులుగా మహమ్మదాలీ షా తాలీనాదరులు దీనిని కేవలం సాంఘిక ద్వేషం చేపుచు సాగించదొడగిరి. అప్పుడు "ఖలాఫతు అనగా ముస్లిముల జాతీయస్వాతంత్ర్య రక్షణ విదేశీయుల అక్రమాధిపత్యం తొలగించటయ" అని సవ్యదృక్పథమిచ్చి, ఆజాదుగారు అట్లు ఖురాన్ ప్రమాణాలతో వ్యాఖ్యానించిరి. దానిని గాంధీ గాకొప్పుకొని ఈ 'ఖలాఫతు'ను గూడ మన జాతీయస్వాతంత్ర్యోద్యమ పు సమస్యలలో జేర్చిరి. "పరాధీనత గలిగించిన బ్రిటిషు అధికారపు భారతీయ సేనలలో

మ:స్లిములెవరూ చేరకూడదు.” అను తీర్మానము ఆజాదు అధ్యక్షతను కలకత్తా, లాహోరు, ఢిల్లీలలో ఖిలాఫతు ముహాసభవా రంగీకరించి ప్రచారంచేసిరి. ఆతీర్మానమే దరిమిలాను కరాచీలో చేసి సమర్పించినందుకని ‘ఆలీ’ సోదరులను సర్కారువారు జైలులో నుంచిరి. ఇట్లు ఖిలాఫతు ఉద్యమమును జాతీయదృక్పథమిచ్చి, మన స్వాతంత్ర్యోద్యమంతో మేళవించి అప్పటికి మతసాంఘిక దృష్టితోనే యున్న ముస్లిం సోదరులకు మాలానా ఆజాదు దారి చూపెను.

9. ఆసహాయోద్యమము.

1920-22 సం॥లలో ఆసహాయోద్యమము సాగించునపు టినుండి ఆజాదుకు గాంధీఇత్యాదులతో సంఘమును కాంగ్రెసులో ప్రాముఖ్యమునుగల్గెను. సత్యాగ్రహసభ స్థాపితమైనది. అందుల నలుగురుభ్యులలో ఆజాదుగారుమండి ముఖ్యంగా తురకలలో జాతీయోద్యమపువ్యాప్తికి తోడ్పడినారు. వేలకొలది విద్యార్థికులు సర్కారుకు ప్రాతినిధ్యమిచ్చు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగములు, కోర్టులు, కళాశాలలుబడులు, శాసనసభలుకూడ విడచి వాటిని బహిష్కరించిరి. దేశమందాందోళనము హెచ్చినది. ప్రభుత్వపుపరపతి పునరుద్ధరించుటకు సర్కారువారప్పు డీదేశమందు బ్రిటిషుయవరాజుచే సంచారముచేయించిరి. 1921 నవంబరులో ఆయన బొంబాయిలోదిగెను. ఈచర్యను బ్రిటిషువా

ఆధిపత్యమును బలపర్చుట కుద్దేశించిరి; కనుక, అందుసాల్లా నక, ఆయుత్సవములను భారతీయులు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. యువరాజు దయచేసిన ప్రతి సగరపువీధులును ఆరోజున నిర్జనములైనవి. అడిసెంబరులో బ్రిటిషు యువరాజు కలకత్తాకు దయచేసెను. అక్కడ శ్రీదాసు సుభాసుగార్లతోబాటు అబుల్ కలామును తీవ్రప్రచారముచేసి బహిష్కారమును పూర్తిగ సాగించెను. సర్కారువారు కోపోద్దీపితులై, ఆజాదును 10-12-1921 తేదీని అరెస్టుచేసిరి. యువ రాజబహిష్కారమును శాంతముగ సాగించుటకు కాంగ్రెసు వారు 1921 లో 'వాలంటీరు' (స్వయంసేవకు)లను బోధించేసిరి. ఆజాదు అనేక ముస్లిములగూడ వీటిలోనికాకర్పించెను. ఈ వాలంటీరుదళములు అక్రమసంఘములని సర్కారువారు నిషేధించిరి. ఆజాదు ఆసంఘములో స్వయంగా సభ్యుడై ఇతరులను ప్రోత్సహించెను. ఈనేరము కాయనను కోర్టువారు విచారణ చేసిరి. ఆయన విచారణలో సాల్లానక, ఒక స్టేటుమెంటును మాత్రము కలకత్తాపెన్సిడెన్సీ మెజిస్ట్రేటుయొద్ద దాఖలుచేసెను. ఈ స్టేటుమెంటులో ఆయన బ్రిటిషుసామాజ్యపద్ధతి లోకులకు కల్పించుబాధలును అన్యాయములును వివరించిరి. ముస్లిం మతస్థు లందరును దేశీయస్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేసి తమదేశమునుద్ధరించవలెనని మతము ప్రబోధించుచున్నదనిగూడ ఆయన కురానుమున్నగు మతగ్రంథములనుండి స్పష్టప్రమాణములతో

నిరూపించెను. ఈ స్టేటుమెంటు విపులమై అద్భుతమై, యంగు
 ఇండియాలో గాంధీమహాత్ముని ప్రత్యేక ప్రశంసబొందినది.
 అంతట (1922 ఫిబ్రవరిలో) ఆయనకొక డాది కఠినశిక్ష విధిం
 చిరి. వెనుకటివలె ఆయనజైలులో నూలువడ కుచు సాహిత్య
 కృషి చేయుచునుండెను. ఆజాదు మరల విడుదలయగునప్పటికి
 దేశస్థితి కొంతమారి నది. అసహాయోద్యమపు ఉత్సాహము
 వన్నగిలినది. జాతీయోద్యమము సామాన్యజనులలో వింకను
 పరిగా పాడుకోలేదు. కొన్నిచోట్ల జనులలో అల్లరులు దొమ్మి
 జరిగినవి. అహింసాయుద్ధముకు భంగమేర్పడినది. కోర్టులు
 కాలేజీల మాటయటుండ శాసనసభల సమస్యవచ్చినది.

‘మాంట్ ఫర్డ్’ సంస్కరణాలప్రకారం, 1920లో కొత్త
 శాసనసభలకెన్నికలు జరిగెను; వాటిని కాంగ్రెసువారు బహి
 ష్కరించగా, వితవాదలు కలతల్వక్షరలు వాటిలో సభ్యులై
 కొందరుమంత్రులై దుష్ప్రతిపాలకు తోడ్పడిరి. పాలకచర్యలను
 అసహ్యించుకొని 1922 ఫిబ్రవరిలో అక్కడక్కడ జనులు
 దొమ్మిచేసి పోలీసులను బాధించిరి.

ఇట్లు జనులలో హింసాప్రకోపముకల్గెనని, శాసన
 ధికారోద్యమమును గాంధీగారు 1922 ఫిబ్రవరిలో తత్కాల
 ముకు నిల్పుచేసిరి. అంతటగాంధీగారును అరెస్టుఅయి, జైలులో
 నుంచబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసులో రెండుపక్షములేర్పడినవి.
 1922 ఆఖరున గయలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన శ్రీ చిత్త

‘ంజనదాసు కాంగ్రెసువారు శాసనసభల యెన్నికలలో కల్గిని అసభ్యులలో ప్రతిష్టంభన చేయవలెనని సూచించిరి. మోతీలాలు నెహ్రూగారు నీపక్షముతో, దానికి ‘స్వరాజ్య’ పక్షమని పేరుపెట్టిరి. వీరికిని సభాబహిష్కార వాదులకును సంఘర్షణ కలిగినది. ఇందుకుతోడు దేశములో కొందరు హిందువులకు ముస్లిములకు మధ్య కష్టాలు దొమ్మిజరిగినవి. 1922, 1923 లో కొన్ని ప్రాంతాలలో, హత్యలు జరిగినవి.

ఈ సాంఘిక హింస నానాటికి హెచ్చుచుండె. ఇదివరలో ముస్లిం నాయకులను కాంగ్రెసు కాకర్నించిన ఖిలాఫత్తు ఉద్యమము తనంతట క్షీణించినది. అప్పటికి ‘ఖిలీఫా యైన తుర్కీ సుల్తాను బ్రిటిషువారికి లోబడెను. కనుక, ఆయనను తుర్కీ ప్రజలధికారమునుండి తొలగించిరి. టర్కీలో ప్రజాతంత్రము కద్యక్షుడగు కెమాల్ పాషాగారు తాను ఖిలీఫాగనండ్ నిరాకరించుటేగాక, ఖిలాఫత్తు సంస్థనే తొలగించివేసిరి. ఈ చర్య కిరతము స్లింరాజ్యములు నంగీకరించినవి. పాలస్తిను అరేబియా వగైరాలపైన అధికారమును టర్కీవారు వసలుకొనిరి † ఇట్లు ఆ ఖిలాఫత్తు ఉద్యమము చల్లబడిపోయినది. అది స్వతంత్రమగు ముస్లిం దేశాలన్నిటిలోను పోయినను, మన దేశంలో కొందరు

† తుర్కీ రాజ్య ప్రభుత్వమునందు 1921 సాలాఖరువ లాసాను తో బ్రిటిషు ప్రతినిధులు టర్కీ ప్రతినిధులు సమావేశమై కొన్ని యగుట నిర్ణయించుకొని ఇక తగవులేకుండ సంధి చేసికొనిరి.

ముసల్మానులు ఖిలాఫతునుగూర్చి ఆందోళన చేయుచునేవచ్చిరి. పరాధీనజనుల మనోభావములు ఏకృతినొందుచుగదా !

* క్రీస్తుగా మన దేశపు ఖిలాఫతుసంస్థలు సాంఘిక వృష్టిలోబడి, జాతీయ కృషికంతకు వ్యతిరేకించెను. టర్కీవారు షేజ్ టోపీ, అరబికు సంప్రదాయము, సారసీలిసి వగైరాలను, బహిష్కరించిరి. కాని, ఇవి ముస్లింమతపుచని అందులోనే ముస్లిముమతపునుత యున్నదని, ఇక్కడి ఖిలాఫతుసంస్థలు తలచిరి. మసీదులయెదుట సంగీతము, ముస్లిముల గోహింస, శుద్ధిసంఘములు, ఇట్టివానిగూర్చి తీవ్రములైన; ఒకప్పుడు దొమ్మి గల్లుచుండెను

అప్పుడు అబుల్ కలాము కాంకరెసులో ఆయాసంఘములమధ్యను హిందూముస్లిం సంఘములమధ్యను సమన్వయముచేసి, సఖ్యముగట్టించుట కన్నివిధములను తమశక్తివంతము వినియోగించి కృషిచేసిరి.

* హైదరాబాదు నివాసుగారిని ఖిలాఫా (జేముటుకు కొంతప) కు తమ జరిగినది. (ఆయన భార్యవైసుల్లాసుతో వివాహమందెను) గాని అనూచన కితరముస్లింజుల వారొప్పుకోలేదు.

10 ఢిల్లీ కాంగ్రెసు చధ్యక్షత.

1923 లో ఆయారాష్ట్రములందు శాసనసభల యెన్ని కలు జరుగనుండను. అందుకు స్వరాజ్యకక్షీయులు పోటీ చేయుచుంటే, తక్కిన కాంగ్రెసువాయకు ల్లోకొనిరి. ఇట్లు కాంగ్రెసు అంత స్పృహములనల్ల విచ్చిన్నును బుట్టుండెను. ఈ ప్రమాదము తప్పించుకొను కాంగ్రెసుకు ప్రజ్ఞేకసమావేశమును జరిపి అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీవారు 1923 జూనులో నిశ్చయించిరి; 3-8-1923 తేదిని విశాఖపట్టణములో మరల దీనినాకమిటీ వారు ఖాయపర్చిరి. అంతట ఆసాగు సెట్టెంబడు కేవల వారము లో కాంగ్రెసు ప్రజ్ఞేకమహాసభ ఢిల్లీనగరములో జరిగినది. ఆయాసంఘములమధ్య సమాఖ్యచేయుట కందరిలోను అర్హులైన మాలానాఅజాదుగా రామహాసభ కిధ్యక్షులుగ ఎన్నుకొంటి, ఆకార్యక్రమము సంతోయుక్తితో జరిపి, కాంగ్రెసులో ఉభయపక్షములకును మెత్తికె కొన్నిసూచనలజేసిరి. “రాజకీయములలో కాంగ్రెసులోకొందరు శాసనసభలకు వెళ్ళదలచిన, వారు అట్లుచేయవచ్చును; అందుకు తక్కిన కాంగ్రెసుసభ్యులెవరును వ్యతిరేకప్రచారము చేయకూడదు” అని మాలానా అజాదు జవాహర్లాలుగారు చేసినసమాఖ్య నాసభవారు అంగీకరించి ఖాయపర్చిరి; అందుమీదట శాసనసభల ఎన్నికలలో చాలమంది స్వరాజ్యకక్షీయులు పోటీచేసి, గెల్చి, సభ్యులైరి.

కేంద్రసభలో ఈస్వరాజ్యపక్షముకు శ్రీ మోహీలాలు నెహ్రూ గారు బెంగాలులో దాసుగావును నాయకులైరి. మన మద్రాసు రాష్ట్రమును అప్పటి కాంగ్రెసు నాయకులందరును 'నో-ఛేం జరు'లే, అనగా వారాసభల బహిష్కరించువారే;

ఇట్లు రెండుపక్షములమధ్యను సామర్థ్యము లేకుండుటకు మహాలానాగారు తోడ్పడిరి. కాని ఆయనమాత్రం ఏశాసనసభ లోను సభ్యత్వకు యత్నించేనేలేదు. ఈ 'మెంబర్కి' ఆయన ప్రశ్న తికి వ్యతిరేకము. అప్పటి ద్వంద్వస్వత్వమును క్రతిఘటించి నిర్మూలించుచు ఆస్వరాజ్యపక్షమును ఆశయము. ఇట్టివినాశక కార్యక్రమమాయకు గిట్టును. కనుక ఆయన కేవలం గాంధీ పక్షి యడుగనేయుండి, జాతీయబోధలోను, సాంఘికమైత్రిమొదలగు నిర్మాణకార్యక్రమమందును మగ్నుడైనాడు.

మొఖ్యంగా, ఆయా మతములమధ్య పరస్పరసంఘర్ష మున్నదని, హిందూమతముకు ముస్లింమతము కేవలము వ్యతిరీక్తమని జనలూహించుట వచ్చి పొరపాటని, ఆయన శాస్త్ర చర్చద్వారాను మహమ్మదు నగైరా ప్రవక్తల జీవితముల నుండి నిదర్శనములిచ్చియు, చక్కగ రుజువుపర్చినాడు. ప్రేమ నత్యవరత్యము, భక్తి ఉతరుల ద్రవ్యమపేక్షింపకుండుట, పరిశుద్ధత, నిగ్రహమును ధర్మమూలములని, వాటి నవలంబించుటే నిజమైన మతమని మనుస్మృతి భగవద్గీత మొదలగు హిందూ ధర్మపు గ్రంథములేగాక, ముస్లిముల వేదమగు కురానును

దామిలా ధార్మిక వేత్తల బోధలును బోధించుచున్నవని ఆయన
 స్పష్టపర్చిరి. మహమ్మదు ఆలీ హుస్సేను మొవలగు ప్రకృత
 జీవితముగండియు పరస్పరప్రేమయు సహనమును, త్యాగ
 మును అందరి నిశ్చేయసము కవసరమని, విశదమగును. దరిమి
 లాను ముస్లింవీరులు అన్ని దిశలనుజరిపిన దండయాత్రలబట్టియు
 మరదేశమందలి కొందరు ముస్లింపాలకులు కేవలం వినాశక
 మగు దుష్టచర్యల జరిగించినట్లు ఆంగ్లచారిత్రకులు వ్యాసన
 అసత్యరచనల జదివియు, చాలమందికి ముస్లిం సరిస్కృతిని
 గూర్చి భ్రమ కలిగినది. ముస్లింసంస్కృతిలోని యధాస్థితిని
 విశేషములను వినరి చి, ముస్లింధర్మమును హిందూధర్మమును
 ఒకే సూత్రములపై నాధారపడినవని కనపర్చుట కీ దేశమంత
 క్రిందను మూలానా ఆచారగా రే చూపిచేసివారు. తన
 అసమానమైన ధార్మిక పాండిత్యము నుపయోగించి, ఆజాదు
 గారు చాలమంది మూలానాలను తృప్తిపర్చినారు. అఖిలభారత
 ముస్లింధర్మమహామండలియగు 'జమయతుల్ ఉలేమాహిందు'
 వారును ఆయన ననుసరించి యిట్టిభావముకేతెల్ని, భారతజాతీ
 యతకు హిందూముస్లిం సామరస్యమును అనుకూలురైనారు.
 ముస్లింలీగువారు హానికరమగు సాంఘి విభేదమును అన్యమత
 గులపైన ద్వేషమును బోధించుచున్నను, ఈధోరణిని జమయ
 తుల్ ఉలేమా మున్నగువారు నిరసించిరి. ముస్లిములలో నిట్టి
 ఉదారధోరణి జాతీయకావ్యము, ధార్మికవిశ్రాంత వ్యాపిప

జేయుటకు మాలానా ఆజాదుగారి కురానుభావ్యము మున్నగు మతగ్రంథములును ఉర్బు వ్యాఘ్రములును చాలవరకు కారణమైనవి. ఆయన వ్యాఖ్యానమును అన్ని దేశములలోను ఉదారులగు ముస్లిములు ప్రమాణముగ అంగీకరించినారు. ఆయన అరబ్బీ భాషలోను గొప్ప మతగ్రంథములు రచించినారు.

11 సత్యాగ్రహము, జైలు.

1923 డిసెంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసులోను శాసనసభాప్రవేశ మంగీకరింపబడినది, అంతట నిర్మాణకార్యక్రమం వెనుకబడినది. ఆజాదుభావములు మహాత్మాదాల్ అధ్యక్షోపన్యాసంలో ఆమోదించెను.

దేశమందు సాంఘికతత్వములు శాసనసభలందు అధికారముకై ప్రయత్నించిరి. మద్రాసులో “జస్తిసుపక్షము” మంత్రిత్వము వహించినది. తక్కినచోట్లను కులతత్వవాదులు సాంఘిక ద్వేషమును జనులకు బోధించిరి. చిట్టిషాప్రభుత్వము వారీ దేశపు రాజ్యాంగములో ఆయా మతములబట్టి ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లేర్పర్చిగదా! ఇట్టి వర్గపద్ధతివల్ల విభేదములు వైమనస్యములుపొచ్చి పరస్పరవిశ్వాస మడుగంటి కలతలు వృద్ధియైనవి. ముస్లిములలో చాలమంది ‘నాయకులు’ ప్రత్యేకనియోజకవర్గములనే కోరిరనిచెప్పి సర్కారు నులందుకు

ప్రోత్సాహమిచ్చి, జనులలో అన్యోన్యత చెడగొట్టిరి. కాని అబుల్ కలాం అన్నారీ మున్నగు జాతీయముస్లిములు సగిప్పి నియోజకవర్గము లుడుటే దేశముకు ఆయా సంఘములకు గూడ లాభకరమని నిరూపించిరి. అయితే వారి యద్వోదేశనను ఆచారమువారు పెడచెవిని పెట్టిరి.

భారతీయ రాజ్యాంగమును పరీక్షించి చట్టము సవరించుటకు బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు “మైమన్ సంగు” మేర్పర్చిరి. ఇందులో భిక్షులందఱును అంగ్లమును, మన జాతీయశాసనములకు వ్యతిరేకములు; సాంఘికవాదులైన కొందఱు ముస్లిములీ సంఘముకు సహకారము చేసిరి. కాని, అబుల్ కలాంగారు ఆ సభ వారి చర్యలన్నిటిని బహిష్కరించి తీవ్రముగా ఖండించిరి; ఆయన భారతీయముస్లిముల సంస్కృతిని సంస్కరించి, శాంతముగ జనులలో జాతీయతను సీతినీ ధార్మికతను తన లేఖల ద్వారా వృద్ధిచేయుచుండెను.

బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు భారతీయులకు తమంతట స్వపరిపాలనమిచ్చుటలేకుండున 1929 సం॥రం నాటికి ప్వరాజ్యపక్షి యులును విసుగుపెంది, ఆసభల వదలి వచ్చిరి. ఆ సాలాఖరున లాహోరుకాంగ్రెసులో సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యమే భారతీయుల కాశయము గమ్యమునని తీర్మానించి, దేశమంతటను సమిష్టి సత్యాగ్రహము జరుప నిశ్చయించిరి. గాంధీ మహాత్ముని నాయకత్వమున దేశమంతట తీవ్రసత్యాగ్రహము జరిగినది కొందఱు

ఉప్పచేసియు, కొందరు విదేశపు వస్త్రాదుల కొట్లవద్ద నిరోధము చేసియు, సర్కారువారిచే అరెస్టు అయినారు. నియంతయు గాంధీగారిరెస్టు అయినతరువాత, వారిస్థానే కొత్తనియంతలు వరుసగా నేర్పడి అరెస్టు అగుచు వచ్చిరి, మాలానా ఆచారు గారు జాతీయనాయకులు, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకులలో నొకరు, నియంత, ఆయనయు “అక్రమసంఘ”సభ్యుడుగ నేర్పడి; సత్యాగ్రహము సాగించిరి. అందువల్ల 1930 సం॥లో ఆయన కును సర్కారువారు శిక్షవిధించి, ఆయనను మరల జైలులో నుంచినాి. ఇట్లు తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగినమీదట, ప్రభుత్వం వారు రాజీనామాచనల జేరిరి; 1931 జనవరి ఆఖరున ముగ్గురి యను నాయకులతోసహా ఆచారును విడుదల చేయబడిరి. 1931 చూచి 5 వ తేదీన గాంధీ ఇచ్చిన సమాఖ్య జరిగినందున, తక్షణ సత్యాగ్రహములును జైలునుండి వదలబడిరి.

సదరు సమాఖ్యకారం, ముందు రాజ్యాంగము నిర్ణయించు లుకనులో యున్న మహాసభకు కాంగ్రెసువారి వ్యతిరేక ప్రతినిధి గాంధీగారితోబాటు జాతీయముస్లిము ప్రతినిధి నొకరి నాహ్వానింతుమని ఇచ్చినప్రభువుగా రొప్పకొని యుండిరి, కాని జిమ్మగారెడ్డివచ్చిరిని క్రిమిలో అట్లు చేయలేదు.

అప్పటి సర్కారువారు యీదేశపు సంస్థానాధిపతులు, వారిమంత్రులు, జమీందార్లు, విదేశవ్యాపారస్తులు, యంత్ర యజమానులు, ఆయాశాసన కులతత్వపరులు, ఇట్టివారితో

బాటు ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, సిక్కులు. యిట్టి వేర్వేరు సంఘములతరపున కేవలం స్వగులాభిమానులగు స్వాగ్రహరులనే రప్పించిరి. ఆసభకు ఉదారపక్షములననలేదువక, కులతత్వపు మూర్ఖులనే పిలిపించి వారితోనే సంప్రదించుటవల్ల భారతీయులందరూ ముఖ్యంగా ముస్లిములందరూ కులతత్వపువారేమని స్వసంఘులాభమునే కోరుకురని, జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు వ్యతిరేకమని, బ్రిటిషువారికి లోకమునకురుతోచెను; బ్రిటిషువారు నకుపు వార్తాపత్రికలును యిట్లు ప్రకటించినవి.

మనదేశపు జాతీయ వాదులును జాతీయ పత్రికలును ఆయా సంఘముల ప్రతినిధులుగ జాతీయవాదల గూడ బిలిపించ గోరిరి. మనదేశపు ముస్లిములందరూ కా క్రైస్తవుల వ్యతిరేకులని, వారిరక్షణకై బ్రిటిషువారి పాలించుట అనవరమని, సాంఘికవాదుల మాటల నుదహరించుట కలదు. లండనులోని 'రౌండుటేబులు' సభకు సర్కారువారు ముస్లిం జాతీయ వారు లతో డా॥ అగ్నాగ్నీ, మహానా అబుల్లాఖాన్ వంటి విద్వాంసులగు మహానియుల పిల్చి యుండవలెను. ఆజాదు అట్టిసభలలో పాల్గొనుట కిష్టములేనివారు, కనుక అగ్నాగ్నీవేరుకు గాధిగారు జాతీయపక్షపుముస్లింపత్రికలు, సంఘములను ప్రభుత్వముచూచించిననుకోరినను, ప్రభుత్వమువారెట్లు చేయులేదు. ఇట్లు జాతీయముస్లిముల బహిష్కరించిన పున ముస్లిములందరూ భారతీయ జాతీయతకు వ్యతిరేకులు అని జిన్నా, ఘజ్నవి, అబుల్లాఖా

రును ప్రభుత్వముల ద్వారా దురభిప్రాయము వ్యాపించినది. హిందూముస్లిముల సాంఘిక సమస్యలు ముందు సరిహద్దుగమగు వరకు స్వరించిన సమస్య నిర్ణయింపమని బ్రిటిషుప్రభుత్వం వారు ప్రచురించిరి. తుదకాసభ యిట్లు భగ్నమై, గాంధీగారి దేశముకు 1931 నాలాఖరుకు మరలివచ్చిరి. అప్పటికే సరిహద్దుప్రాంతపు కాంగ్రెసునాయకుడగు అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ వగయిరా కొందరు జాతీయపక్షీయులను సర్కారు వారు నిర్బంధించిరి. వెంటనే మరలప్రభుత్వమునుండి ఆ నన్ను సార్వస్వ చర్యలు, ప్రజానాయకులనుండి సత్యాగ్రహమును, జారీయైనవి. దేశమంతయు కల్లోలమున ముగిసినది. అప్పుడు మరలమాలానా అబ్దుల్ కలాం గారును సత్యాగ్రహ నియంతయై, అరెస్టు అయి సర్కారువల్ల జైలులో నిర్బంధింపబడిరి. ఇట్లయిన మరల సుమారు రెండేండ్లు ఖైదులో నుండిరి; ఇట్లు తరుచు జైళ్ళలోకి యాత్ర చేయుటవలన ఆయన జాతీయకృషి కేగాక, శాస్త్రపరిశోధనకును ధార్మిక సాధనకును నిరోధము కలిగినది.

మరల సత్యాగ్రహమారంభించిన 1932 ఆరంభం నుండి సర్కారువారు వేలకొలది జనులను లాశిదెబ్బలపాలు, కొండరిని తుపాకీలపాలు, చేసిరి. వర్గవిరోధములు సాంఘిక విభేదములు హెచ్చింపజేసిరి. ఈసాంఘికనాయకుల రాజభక్తులైరి. ఈసత్యాగ్రహములో ప్రభుత్వము వారుద్దేశించినట్లే, హెచ్చుమంది ముస్లిములు వగైరాలుకులతత్వములై, సత్యాగ్రహ

ముకు వ్యతిరేకులైరి: కాని, మాలాలజాను, అన్నాని, ఆ
బ్బుల్ గఘూరుగాను మున్నగు ముస్లింవాయుల ననుసరించి
కొందరు సామ్యముస్లిములును ఆసత్యాగ్రహములలో పా
ల్గొనిరి. ఇట్లే ఆహింసయులోను జరిగినది. వారిని సవర్ణులు
దూరముగ అస్పృశ్యులుగ నెంచి బాధించుటవల్ల, కొందరు
అజ్ఞులై జాతీయముకు వ్యతిరేకులై సర్కారుకు సహాయపల్లెరి.
ఎన్నికలలో ముస్లిములకు ప్రత్యేకని మోజువర్గము లిచ్చినం
చున, హిందుముస్లిము సంఘముల మధ్యకలతలు నెచ్చినవి.
ఇట్లే రాజాపుగాజ్యాంగములో హరిజనులకును ప్రత్యేకనియో
జకవర్గము పెట్టి ప్రభుత్వము నిశ్చయించిరి. ఇది హిందూసం
ఘముతఃకలలో ఉద్యేక విభేదములు కల్పించును; ఈ ప్రమాద
మును నిరోధించుటకు గాధిగుహాత్ముడప్పు మహాసమాగం
భించెను అంతట, ఆసంఘములనుభ్య పూర్వలో సమాఖ్య
జగి, అప్పటినుండి హరిజనుల ముద్దరగాను, వారియప్పుశ్యత
నినిరించుటకు, సవర్ణహిందూవాయులందరు ప్రమాదము
చేసిరి. ఇట్లు విభేదాలవల్లను హరిజనసమస్య పాముఖ్యము
వల్లను, సత్యాగ్రహము 1944 నాటికి అంతరించిది.

1944 నవంబరులో కేంద్రశాసనసభ ఎన్నికలు జరిగెను.
అప్పటిస్థితినిబట్టి కాంగ్రెసువారా ఎన్నికలలో పోటీచేసి, సభ
లలో పనిగూడ సాగించుట అవసరమని డాక్టరు అన్నానిము
న్నగు కొందరువాయుకు లభిప్రాయపడిరి. శాసనసభాకార్య

మఱతగా కార్యకాండని మాలానాలజాదుగా రెండిరి-
తాని, ఆయనయు గాంధీజీ హత్యనివలె కాంగ్రెసువారు కాస
నసభ్యుగల కార్యకర్తలకెను. అప్పుడు జరిగిన కేంద్రసభ ఏన్ని
కలలో పామాన్యస్థానమునకు కాంగ్రెసువారు పోటీకేయగా,
అందు చాలవరకు కాంగ్రెసువారుగెల్చిరి.

12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డు

తరువాత 1945 సం॥లో వచ్చిన కొత్త రాజ్యాంగ ప్రకా-
రం, 1937 సం॥ ఆరంభమందు ఆయా ప్రాంతముల శాసన
సభల కెన్నికలు జరిగెను. ఈయెన్నికలలో ప్రజాభిప్రాయం
తెలియుటకై కాంగ్రెసువారును పార్టీనవలెనని, 1936 ఏప్రి
లులో మహాసభలో కాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఆ ప్రకారం
దేశమంతటను కాంగ్రెసు సిద్ధాంతముల ప్రచారము సాగించి,
తగు అభ్యర్థులను కాంగ్రెసు తరపున నిర్ణయించుటకు కాంగ్రె-
సు పార్లమెంటరీ బోర్డు ఏర్పడినది. అందులో అబుల్ కలాం అజా-
దుగారు నొక ముఖ్యసభ్యులు. మహమ్మదీయులలో అన్నివర్గ
ముల వారికిని ఈయన గౌరవపాత్రుడు కనక, మస్లిములకు
సంబంధించు ప్రత్యేక విషయము లాయన నిర్ణయ ప్రకారమే
జరుపని శ్చయింపబడినది. మాలానాలజాదుగ రప్పుడు తీవ్రంగా

ప్రత్యేకకృషి చేసిరి. మహమ్మదీయులలో విద్యయు దూరదృష్టియు హిందువులకున్నంతయులేదు. వారి కాయాప్రాంతపుభావల జాతీయపత్రికలజదువు అలవాటునులేదు ముస్లిములలో వివిధపక్షము లేర్పడి కలతలులేకుండుటకు ఒకేగాతీయపక్షమును తానునడిపింతునని జనాబు జిన్నాగారప్పుడు ప్రచురించిరి. ఆయన యిదివరలో కొంతకాలము కాంగ్రెసు ప్రముఖుడు; కాని 1920 నుండి వచ్చిన అసహాయోద్యమము కొప్పుకోలేదు. కోర్టులలో బాధిష్ఠుడుగ పనిచేయుచు, విశేషధనార్జనచేయుచుండెను; ఖద్దరుధరింపలేదు సుకురూ, శాసనసభల బహిష్కారము నాయనకు గిట్టలేదు. కాని 1927 సం॥వరకు ఆయన సాంఘికతత్వము కొప్పుకోక, జాతీయధోరణి నేచూపెను. అయితే, గాంధీయ కాంగ్రెసు ప్రాబల్యము హెచ్చి, తనప్రాబల్యము ప్రజలలోతగ్గినది. ఈస్థితిలో 1927 సం॥లో జిన్నాగారీదేశవివచి ప్రీవీకౌంసిలులో ప్రాప్తీసుచేయ లండను దయచేసెను. అప్పుట్లో ఏమిజరిగెనో! ఏడాదిలో మరల ఈదేశం చేరి. 1929 నాలాఖరున కాంగ్రెసు పూర్ణస్వాతంత్ర్యంకోరగా, జిన్నాగారు ముస్లింలీగు కధ్యక్షుడై 'దొమియను' ప్రపత్తినిసాంఘికతత్వమునే లక్ష్యములుగానిర్ణయించెను. 1937 సం॥ ఎన్నికలలో ఆయనముస్లిం స్థానాలకు ముస్లింలీగుతరపున అభ్యర్థుల నియమించెను. ఆయన తనపక్షము జాతీయధోరణితోనుండునని చెప్పినమాటలుపట్టి, ముస్లిములలో

కలతలు లేకుండుటకై, చాన్సులములలో కాంగ్రెసు వారధ్య
 ధులబెట్టలేదు; కొద్దిస్థానములకు మాత్రము పెట్టిరి. ఆస్థానాలకై
 ఆజాదు తీవ్రప్రచారంచేసెను ఎన్నికలైనమీదట అన్నిస్థానం
 తాలలోను హిందువుల స్థానాలలో చాలవరకు కాంగ్రెసువారే
 గెల్చిరి. హిందువులధిక సంఖ్యగనున్న 6 రాష్ట్రముల అసెం
 బ్లీలలో కాంగ్రెసుకే 'మెజార్టీ' యేర్పడినది (అస్సామీలో మా
 త్రము అడవిజనులు యున్నగువారి ప్రతినిధులుండినంతన,
 అక్కడ దేనికీ మెజార్టీ లేదు.) వాటిలో కాంగ్రెసువారు మం
 త్రిత్వమున హిందు ప్రాశస్త్యవచ్చినది. కొత్తఆర్థికప్రకారం రాష్ట్ర
 లలోను ముత్యముకు నిజమైన అధికారంలేనింతన వర్షియ
 గానికిమైవపుష్కరావచ్చును అట్లు సామరణముగా నిల్చిం
 చుకో. నిజముగా సర్వము నాటబుచ్చి. కనుక 1937
 జూలై నుండి హిందువులు హెచ్చున ఖ్యగల 6 రాష్ట్రాలలో
 కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పడినవి. 'కాంగ్రెసునాయకుల
 రాష్ట్రములలో' చాన్సులములు నిజమైరిపకలసినవచ్చినది.
 కాంగ్రెసు కార్యకర్తల సుసభ్యులు ఆజాదుగారిందుకుతోడ్పడిరి.
 ముస్లిములనిషయమున అనాంబిగమనధతులగున్న ప్రత్యేక
 సమస్యలేర్పడినవి ముస్లిముల కుర్సీగముగ, విద్య, సామా
 న్యభాషాచేర్పుట, అంశాలలిపి అనేక కారణములవల్ల గల్గుసాం
 ఘికసంఘర్షములు, ఉట్టివాటివర్షలో మాటలాగా ఆజాదుగారి
 సలహా కాంగ్రెసుపాలకవర్గముకు అమూల్యమయినది. ఈసాలన

పద్ధతిని సవ్యమార్గమునను ఆయారాష్ట్రములనుధ్య విభేదము లేకుండను, సాగించుటకు నిగ్గును సభ్యుల పార్లమెంటుకమిటీని కాంగ్రెసు కార్యసభవా చేర్పర్చి.

అందులో సభ్యులు, వారు శ్రీ వల్లభభాయి పటేలు, రాజేంద్రప్రసాదు, మాలానా అబుల్ కలాం గారును. వారు ముగ్గురు ఆలోచించి కాంగ్రెసు పాలనకు రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములకు సంబంధించిన చాలముఖ్యమయ్యలను వెంటవెంటనే పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందులో గొప్పపరిష్కానము చాతుర్యమును కావలెను. తరువాత, వాయువ్యసరిహద్దురాష్ట్రంలోను అస్సాంలోనుగూడ కాంగ్రెసు ముత్రిత్వ మేర్పడి, అక్కడీ ముఖ్యసమయ్యల ఆశాదుగానే పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందుకు తోడు, తక్కిన రాష్ట్రము లోను మాలానా ఆశాదుగారికి చాలకార్యము తగిలినది. ముస్లిములు హెచ్చుమరిగియున్న తక్కిన రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసు ముత్రిత్వము లేదు. కాని, అక్కడ ముస్లిములే నూరును. హెచ్చుసంఖ్యగ రాలేదు. అక్కడ మిశ్రిత ముత్రిత్వము లేర్పడినవి. ఈలోగా ముస్లిములీగు నియతయగు విషాదులు జాతీయభావము నసలేవనలి, కేవలం అధికారప్రాప్తి సాంఘికస్వలాభమునేతమ ఆదర్శముగ పెట్టుకొన్నారు. అందువల్ల అక్కడిపరిస్థితులు క్లిష్టముగ పరిణమించినవి. ఆశాదు స్వరాష్ట్రమును బెంగాలు గో హెచ్చుమరిగి ముస్లిములు. ముస్లిమధిక్యరాష్ట్రములలో అదేపెద్దది. 1937 ఎన్ని

కలో ముస్లింలీగుకన్న ప్రజాపక్షం' వారే హెచ్చుమండిజయించిరి. వారావప్రిలులో కాంగ్రెసుతో కలసి, బెంగాలులో మంత్రి ప్రభుత్వమేర్పర్చి సిద్ధమయిరి. కాని అప్పటిగవర్నర్లు హామీయివ్వలేదని, కాంగ్రెసు మంత్రిత్వము కొన్నకోలేదు. ఈయదనులో బెంగాలు ప్రజాపక్షముతో లీగుపక్షము కలసి మంత్రివర్గమేర్పర్చెను. సింధులో కొంతకాలము లీగుపక్షమును కొంతకాలం ఆజాదుగారి సలహాపైన అల్లాభక్షుగారి నాయకత్వమున (కాంగ్రెసు తోడ్పాటుతో) జాతీయ ముస్లిములును మంత్రిత్వం వహించిరి. పంజాబులోను లీగుకు బదులు యూనియన్ యిష్టుపక్ష మధికారముకు వచ్చెను.

కొందరు సాంఘికతత్వపువారు విభేదముల పెంచిరి. హింసా ధోరణిచూపిరి; అందువల్ల, కేవలం సాంఘికతత్వపు సంఘసభ్యులు కాంగ్రెసులోనుండకూడదని ఆజాదు సైహు మున్నగు కాంగ్రెసు అధికారులు నిర్ణయించిరి. అంతట, యదివరలో కాంగ్రెసు ముస్లింలీగుల సభ్యులైన చౌదరీఖలీ ఖజ్జమాన్, హాజ్రత్ మోహాని వగైరాలు కాంగ్రెసును విడచి, శాసనసభలలోను బయటను కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకచార మారంభించిరి. ఈస్థితిలో మాలానా ఆజాదు చాలజాగ్రత్తతో చాతుర్యంతో వర్తించి, ఆయాప్రాంతములం దేర్పడిన సమస్యలనంతోయైక్తితోపరిష్కరించిరి. అంతకుపూర్వం కాంగ్రెసులో ప్రముఖనాయకులై ఆజాదుకు సహకారులైన డా॥ అంసారీ,

హాకీంలజ్జల్ ఖానుగారలు దురదృష్టమున మరణించినందున, ఆబాదేబాదీయ ముస్లిములందరి ముఖ్యనాయకుడై, హిందూ ముస్లింమైత్రీకి ప్రత్యేక శ్రద్ధను బాధ్యతను నహించవలసివచ్చినది. ఈసాంఘికమైత్రి నెత్తిన చెడగొట్టి, మరలసాంఘికతత్వపు సమస్యలకేప్రాముఖ్యంకలిగించివారిలోకాంగ్రెసుప్రాబల్యమును నశింపజేయుటకు బ్రిటిష్ అధికారులు ప్రముఖులు లోలోనగోతులుత్రవ్వచు ప్రయత్నించుచుండిరి.

13. యుద్ధారంభం.

ఈ పార్లమెంటరీబోర్డు సలహా ప్రకారం కాంగ్రెసు రాష్ట్రాలలో అల్పసంఖ్యాకపర్గాలకు సౌకర్యము లిచ్చిరి, జనులలో జోతీయతనే వ్యాపింపజేసిరి. కొన్ని బ్రిటిష్ పత్రికలకు కూటనీతిపరులకు యిది రుచించలేదు. అల్పసంఖ్యాసంఘముల కన్యాయముజరుగుచున్నదని అపచారమారంభించి, కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులకు ప్రోత్సాహమూరంభించెను. ఈ కేకను ముస్లిం లీగువారిందుకొన్నారు. ప్రత్యేకసియోజకపద్ధతి ప్రాతినిధ్యము వలన శాసనసభలలోను బయటను సంఘర్షణము హెచ్చినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వంలో 1935 సం॥ చట్టంప్రకారం పెడ రిల్ (సమిష్టి) పద్ధతినెత్తి రాజాంగం మార్చివలసియుండెను.

అందుకు ప్రజాశక్తి బలపడి హిందూమహమ్మదీయులకు మైత్రి కావలసియుండెను. కాని, బ్రిటిషువారు కూటనీతితో కుల తత్వపుద్వేషంగల ముస్లిములీగుల మద్దతునిచ్చిరి; ఇట్లే స్వదేశ సంస్థానములలో కొన్ని హిందూ రాజ్యాలని కొన్ని ముస్లిం రాజ్యాని విభేదములు పెట్టిరి. సంస్థానప్రజలకు నామరూపములు లేకుండ, అచ్చట రాజుల విరాసత్వము ప్రోత్సహించిరి. వారియండజూచుకొని రాజులు విప్రీతి సంస్థాన రాజ్యాలలో ప్రభుత్వత కొప్పుకోక ప్రభుమండలులను తృణీకరించిరి. ఇట్లు అతటమ సంస్కర్షణ పొడచూపెను. హిందూ ముస్లిము సంఘములనాగ్రహించు మైత్రిభావం కలిగించి, ముస్లింప్రముఖుల అనుమానములు నోగొట్టు ఉదారుతగు ముస్లింనాయకుల జాతిని మహాంధ్ర విధ్వంసముకావలె. 1937 నాలు తరువాత (1930-1936 తత్కాలమునకప్పు) సురల కాంగ్రెసుకు ముస్లింలొక్కటే రాజీను. మూలానా ఆజాదుమంచి కార్యదక్షుడు, రాజనిష్ఠుడు. ఆయనను రాష్ట్రపతిత్వముకు రమ్మని గాంధీ సహజా ప్రభావగారలు చాల సార్లు కోరినను ఆజాదుగారందు కొప్పుకోలేదు. తాను ప్రాముఖ్యముకు వచ్చుట కిష్టపడని సౌముఖ్యుడు, విరమ్మిడు, సాత్విక భావుడు, రాజకీయ కోలాహలంలో చిక్కుకోక, ఆత్మసాధనకు లోకసంస్కృతిపరిశుద్ధికి సాంఘికమైత్రికినే కృషి చేయ దలచెను. గాంధీమహాత్ముడు 1933 ఆఖరున తొందర చేసినను,

తనకు స్వస్థతిగా లేదని, పార్లమెంటు కమిటీభారములోనే తన శక్తి వినియు కంకావలె నని చెప్పి తప్పుకొనెను. అంతట శ్రీ డా॥ పట్టాభిగారికి శ్రీ సుభాషబోసుకు పోటీ జరిగినది. కొందరు కాంగ్రెసులో కూడి పక్షము వామపక్షము అని విభేదాలు పెట్టి, నాయకులపైన అసంతృప్తిగలవారిని చేదీసిరి. ఆ సాలు యెన్నికలలో శ్రీ పట్టాభిగారికన్న శ్రీ సుభాషబోసుకే హెచ్చువోట్లు వచ్చుట క్రింద ప్రత్యేక కారణములవల్ల జరిగినది. ఈ యెన్నిక ఫలితము చాలియగనే, గాంధీ మహాత్ముని యిది తనకే ఓటమి యనెను. శ్రీ సుభాసు సహచరులు 'ప్రజాభిప్రాయమప్పుడు గాంధీ సిద్ధాంతముకు వ్యతిరేకము, తమ కనుకూలము' అని భ్రమించిరి. ఇది అసత్యమని దేశము గాంధీ పక్షమునే అనుసరించుచున్నదని 1939 మార్చిలో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభలోను, ఆ మే 18లో అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ సభలోను వేలినది. సుభాసు యొక్క తృప్తికరముగ కార్యసభ కార్యక్రమం యేర్పరుచుకోలేక, అభ్యంతన వదలుకొనిరి. అప్పుడును మాత్రానా ఆయాదుగారధ్యక్షతకు కోరబడిరి. కాని అస్వస్థతవల్ల ఆయన నిరాకరించిరి. తనకి శ్రీ రాజేంద్రబాబు అధ్యక్షుడైనాడు.

లష్పటియంకి దేశములో క్రియంగా 'ప్రజాస్థితులు విషమమయినవి కాంగ్రెసుకు ముస్లిములీగుకు సమాఖ్యకై చేసిన ప్రయత్నములు జైల్ గారితట్టదావల్ల ఫలమైనవి. కేంద్రంలో

‘ఛెడరలు రాజ్యాగము పెట్టుదురు’ సర్కారు నటన జేసిరి. దేశీయరాజ్యములలో ప్రజాయుత్త ప్రభుత్వము లేర్పర్చి, కేంద్రసభలలో సంస్థానములకిచ్చు స్థానములకు అక్కడి ప్రజాసభలెన్నుకొను ప్రతినిధులను సభ్యుజేయుట న్యాయము. కాని ఆంధ్రములో బ్రిటిషు సర్కారుకు కీలుబొమ్మలగు సంస్థానరాజు లొప్పుకోలేదని నాకుతో బ్రిటిషు అధికారులును రాజీకి సరాకరించిరి.

ఈచిక్కు ఫిత్తిలో 1931 సెప్టెంబరులో రెండవ ప్రపంచమహాయుద్ధ ము చరించినది. ఇందును కూర్చి బ్రిటిషువారు తమకాపులగు ‘జొమినియను’ రాజ్యములతో ముందుగా సంప్రతించిరి; విరెస రాజ్యము తటస్థముగనున్నది; తక్కిన సామ్రాజ్యము జూలీసో యుద్ధముకు పోకొన్నది.

ఈకాలపు యుద్ధమును దిగుబవల ప్రతిదేశపు ఆర్థికాది పరిస్థితులు తారుమారై పోవును కనుక, మనదేశపు సజాప్రతినిధులగూడ ముందుగ ఎన్నికయియుట న్యాయము. కాని, మనదేశము బ్రిటిషువారి సంరక్షణపాలనలో నున్నది. కనుక, వారు మనరాష్ట్రమంతటా తో సనసభతో గూడ సంప్రతించు లేకుండ, మనదేశమునుగూడ తమకరవున యుద్ధముకుదీసి, సేనలనుముందే విడిచిపెట్టినవేల, మనరాజ్యపు ధనజనాదులను యుద్ధయజ్ఞముల పాదానికి చేయుచుండగిరి. ‘అదేమి’యని కొందరనుగిగా, ‘మేము పోలండుస్వాతంత్ర్యము నిలువజెట్టి,

హిట్లగుచార్జన్యమునుండి దానిని రక్షింపబోదుము; లోకక్షేమముకే ఈయుద్ధము' అనిరి. "అట్లే, మాకునిష్ఠమీ; జాతులస్వాతంత్ర్యము మీసామ్రాజ్యములోను ఉండుగా? మాదేశమిప్పుడు దీనినిరంకుశపాలనలో కుళ్ళుచున్నది. తనకుమాలిన ధర్మములేదుగాదా! కనుక, ఈయుద్ధాంతమందే నమాదేశముకు స్వేచ్ఛనిత్తుగా? ఆమాటదేశముకు నిష్ఠను తేటపరచి, వీలైనవట్టుకు మాకిష్టపడికర మిచ్చినచాలు, మాపూరాశక్తి మీకు సాయముచేతును" అని కాంగ్రెసుకార్యకర్తలు మువారనిరి. కాని బ్రిటిషుసర్కారు అందుకొప్పకోలేదు. పోలండుకై తాముచూపు కరుణారసంలో కొంతమైనను దానికన్న చాలరెట్లు పెద్దదై గాఢపడు తమవశంలోని యీదేశముకుచూపుటలేదు; "బ్రిటిషువారు తమసామ్రాజ్యబలముకే యీయుద్ధమారంభించి, మేల నందు కాహుళిచేయుచున్నారు; కనుక, అందు పాల్గొనకూడదు" అని కాంగ్రెసు నిర్ణయించెను; ఆంగ్లకారం కాంగ్రెసుమంత్రివర్గములు పరిపాలనను 1939 ఆప్టోబరులో వదలుచున్నది. దేశములో మరల బ్రిటిషునిరంకుశత నిరాఘాటంగా సాగినది. చాలమంది జాతీయకేవలకులు అరెస్టుయి నిర్భాగముల పాలయినారు.

లోకమంతటను మరల భయంకరమగు హింసాతత్వము చెలరేగి ఓ. దీగెలలి ఈ కేశముకుచువ్యాపించినది. అల్పసంఖ్యా సంఘాలను కూడదీసి కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులుగ జేసి బుజ్జగించు

ఒక ప్రభుత్వవర్గంలో సాతాశహామము జరిగెను; జాతీయవాదులీపద్యపూహము నెట్లో కేదింపవలె. కాంగ్రెసువారు మత్రిత్వంవదలగనే, జన్నాగారు కొత్తపంథానారంభించిరి. అందువల్ల ముస్లిములకు మోక్షముగల్గినట్లు, దేశనంతటను ముస్లింలగువారిచేత మహాత్మ్యములు జరిగించిరి. గాంధీ శ్రమగర్లపందేశం (ఒకముల సంకతింపులు సాగుచున్నను) జన్నాగారు వినిపించుకోక దేశమంతట సాఘిక ద్వేపందేశిరి; ఈ ధోరణిని ప్రతిఘటి చెనని ఆజాదుగారిని పదతిట్టి, దూషించిరి. ఆజాదుగారెంతో సామ్యతతో హిందూముస్లిం సంఖ్యమును జాతీయదృక్పథమును కాపాడుటకు కృషిచేయుచుండిరి.

14 రాష్ట్ర ప్రతిత్వము.

కాంగ్రెసువారు రాజ్యాంగపు మంత్రిత్వము వదలినారు. మరల జాతీయసమరమారంభించును. దేశము విషమస్థితిలో నున్నది. అప్పుడు కాంగ్రెసు అధ్యక్షస్థానము కభ్యర్థిగ ఆజాదుగారిని కాంగ్రెసు కార్యసమితివారు నియమించిరి. తుదకెట్లో అందుకాయన యంగీకరించిరి. 1923 డిశంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసుకు మహమ్మదాలీయు, 1927 లో మద్రాసుకాంగ్రెసుకు డాక్టరు అన్నారీయు, అధ్యక్షులైరి. మరల ముస్లిములు

అధ్యక్షులుకాలేదు. మరియు ఆయన ప్రజాసేవను బట్టిలాజాడు లోగడనే రాష్ట్రపరిశ్రమకాలసియ్యుండెను. ఇప్పుడు ఆజాదుగారినేక శంఠముగాసెన్నుకొందగియుండెను. కాని, ఎం. ఎన్. రాయుగా రాయనకెదురుగ పోటీచేసినారు; మాలానాలజాడు గాంధీ పక్షీయును. రాయుగారు ఇదివరలో విప్లవవాదులు, మొదట బాబువిప్లవములో బాల్గాని, అంతట అమెరికా, జర్మనీ, రష్యా వైనా వగైరాలలో తిరిగి విప్లవములసాగించిన క్రాంతి వాది. ఉభయులును దేశముకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము 'ముఖమల్ ఆజాదీ', కావలెననునారే. అయితే వారిధోరణి లోను నైతికాశయములలోను భేదమున్నది. ఆజాదుగారు అహింసావాది, వర్గసమన్వయము నాంఘి 'మైత్రి, నిర్మాణ కార్యక్రమము వృద్ధిచేసి, నిర్ద్వారా దేశభ్యుదయం' ల్లింప వలెనను; జాతీయతకు అస్తికత 'స్వాముఖ్యమిచ్చును. కాని, రాయగారు సామరజనులకు కూలీలకు రాజకీయంగా ప్రీవోద్దీ పనగల్గించి, సమ్మెలు, ప్రతిష్టాంధములు సాగించి, ధనాధ్యుల నిర్బంధముగకూలదోసి వర్గసంఘర్షమువ్వారా క్రాంతిగల్గింప వలెనని, పుంజీపతుల దొంగింపవలెనని, బోధించెను; వామ పక్షీయుడైనను, కాంగ్రెసు సామ్యవాదకక్షముతో కలహించెను. సామ్రాజ్య విరోధనంమినే లోలోన జాతీయతను నిరసించెను. ఎట్టెననేమి, తువకు డి 15-2-1940 తేదీన అన్నిరాష్ట్రములలో అధ్యక్షవదలి కెన్నికజరిగి, అన్నిటిలోను

అజాదుగారికే హెచ్చువోట్లువచ్చినవి, రాయగారికి మొత్తం 187 వోట్లుమాత్రంరాగా, అజాదుగారికి 1853 వోట్లువచ్చినవి- పోటీమాత్రం చాలటివంగా ఉండినది.

ఇట్లు బహుజనసమ్మతితో మోలానా అజాదుగారప్పుడు కాంగ్రెసు అధ్యక్షులుగ ఎన్నుకోబడిరి. (బోసుపక్షీయ లీఠెన్నికలో తటస్థముగ నుండురని, శ్రీ సుభాషబాసుగారప్పుడు పనికి టిండిరి.)

ఈ యెన్నికల కొన్ని అంశాలు స్పష్టమయినవి. దేశము గాంధీగారి నాయకత్వమును అహింసా సిద్ధాంతమును. వర్గసమన్వయమును వరించ నని, వర్గసంఘర్షమును హింసాతత్వమును యీ దేశముకు సరికడనని, విశదపె నది. హిందువులు స్వపంఘాభిమానులేయని, ముస్లిములకే న్యాయ చేతురని కొందరు ముస్లిములు బ్రీటిషువారు ననుచుండిరి. అది నిజముకాదని, గుణసామర్థ్యములబట్టి మహాత్మాదీయలను హిందువులాదరించి అధికారమిచ్చుట కభ్యంతరముండదనియు, ప్లాడ్డియైనది. అన్నికకు వోటరులగు కాంగ్రెసు ప్రతినిధులలో హిందువులే ముస్లిముల కన్న చాలరెట్లు హెచ్చుమంది. అయినను హిందువులగు రాయగారికన్న నిషాదీయ మహాత్మాదీయలగు హాలానా అజాదుకే పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లువచ్చుట గొప్ప విశేషము. అప్పటికి ఎం. ఎన్. రాయగారు ప్రజ్ఞ వ్యక్తిత్వము ప్రచార వ్యక్తియై గలవాడని పెరుండెను. అయినతో పోటీలో అజాదు

గారికిట్లు అఖండ జయముగల్గుటబట్టి, హిందూమూస్లిం సంఘములమధ్య అసలులో మిత్రత్వమేకలదని వ్యక్తము. నిర్మాణ కార్యక్రమము నాదరించి పోషించు అబుల్ కలాముగారికి వచ్చినవోట్లనుబట్టి దేశముకు నిర్మాణ కార్యక్రమవసరమని ప్రతీనిధులు గుర్తించిరనియు చెప్పవచ్చును. రామగారు కేవలం సాంఖ్యవాది, ఈశ్వరవిశ్వాసములేనివాడు, అజాదు గారు కేవలం ధార్మికుడు, ఆస్తికుడు, మహాభక్తుడు; జీవిత దృక్పథములోను వారిమధ్య భేదము హెచ్చినది.

15. రామగడ్డ కాంగ్రెస్.

1940 మార్చిలో జరిగిన జాతీయమహాసభ 53 వది. మన భారతదేశముకు గ్రామములే ప్రాణము; కనుక, గాంధీ గారి సలహాప్రకారం కొన్ని యేర్పాట్లనుండి, కాంగ్రెసు మహాసభను చిన్న గ్రామములలోనే జరుపసాగిరి.

మొదటి గ్రామకాంగ్రెసు 1936 సాలాఖరున మహారాష్ట్రప్రాంతపు ఫెయిజ్ పురంలో జరిగినది. రెండవది 1938 ఫిబ్రవరిలో గుజరాతు ప్రాంతపు హరిపురముందు, మూడవది 1939 మార్చిలో మహారాష్ట్రలో త్రిపుల్లోను నెలవేసినది. 4 వ గ్రామకాంగ్రెసు రామగడ్డలో మాలానా అజాదుగారి అధ్యక్షతన 1940 మార్చి 19, 20 తేదీలలో జరిగినది,

ఈ రామగడ్డ బీహారుతూర్పుభాగంలోని హజారిబాగు జిల్లాలో ఛోటానాగపూర్ సంస్థానంలోనిది. దీని జమీందారు ఒక ఊరియయ్యవకుడు. రామగడ్డ 17 వ శతాబ్దిలో ఆసంస్థానపు రాజధాని, గొప్పదుర్గము. కాని, తరువాత రాజధాని మారెను; ఇది గంగకు దక్షిణ ఉపనదియగు 'దామోదర'నదీ తీరమందున్నది. * ఈ ప్రాంతమంతయు కొండనేల; చుట్టుపట్ల గిరులు అడవులు, దగ్గరనే బొగ్గు అభ్రకము వగైరాల గనులున్నవి. ఈజిల్లాలో నున్న ఖనిజసంపద అద్భుత మయినది. హరిశ్చంద్రమిశ్రాగ్రాణియగు "తాతా" గారి వ్యాపార సంఘము గొప్ప లోహకర్మాగారమును దీనిసమీపంలోనున్న 'సాక్షి'లో గట్టినారు. అకుగ్రామ మిప్పుడాపరిశ్రమచే 2 లక్షలజనుల మహానగరమై "జంషెడ్పూర్" మనబడుచున్నది. ఇంతటిలోహకర్మాగార మాసియాలోను బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములోను యింకెక్కడను లేదు.

ఈ రామగడ్డ చుట్టు ప్రక్కప్రదేవి పుష్పగిరివ్రజముల నుంచినది. ఈప్రదేశము వృక్షాదులతో కలకలలాడుచుశోభిల్లుచుండును. ఇట్టి ప్రకృతిపరిస్థితులలో కాంగ్రెసునగరమునిర్మించి

* ఈ దామోదరనదికొండలనుండి క్రిందవడువోట గొప్పజలపాతము నెరిప్పి, అక్కడ గొప్ప విద్యుచ్ఛక్తి పుట్టించుటకు కాలువలు యేర్పాటుల ద్వారా ఆప్రాంతమంతట సాగుబడిచ్చి సస్యధరితం చేయుటకను, ముఖ్యముగావృక్షభృత్వంతో సాగున ప్రారంభించినారు.

దానికి బీహారులో జాతీయముస్లిం నాయకుడై, కీర్తిశేషుడైన 'మర్దురల్ హక్కు'గారికి స్మారకంగా "మర్దుర్-వుర" మని పేరుపెట్టిరి.

మామూలుప్రకారం ఆ కాంగ్రెసు కంగముగ గొప్ప స్వదేశీ ఖాదీప్రదర్శనము పెట్టినారు. ఇందు రకరకముల చక్కని ఖద్దరుబట్టలు చిత్రవిచిత్రమగు చేతి శిల్పపు వస్తువులు ప్రేక్షకుల రంజింపజేయుచు, భారతీయ ప్రజ్ఞకు, కళకు, ఆర్థికసంపన్నతకు నిదర్శనముగ నుండెను. ఈ ప్రదర్శనమును ఆ మార్చి 14వ తేదీని గాంధీమహాత్ముడు ప్రారంభించెను. "మన దేశమునకు గ్రామములే ప్రాణము. ఖద్దరు వస్త్రైరా గ్రామపరిశ్రమలు దేశమంతటను అభివృద్ధి పొందవలె, అప్పుడే దేశముకు నిజమైన ఆర్థిక రాజకీయ స్వాతంత్ర్యములు లభించును; కనుక ప్రజాక్షేమపరులందరు గ్రామపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయుటకు, వాటినే వాడుటకు కృషి చేయవలె. నాంఘికజీవితంలో ఖద్దరు వస్త్రైరా గ్రామపరిశ్రమలకే ప్రామఖ్యమండవలె" అనిమృదు మధురపచనములతో ఆయన ఉద్బోధించినారు.

మరునాడు (19-3-40 తేదీని) ఉదయముకు ఆజాదుగా రితరనాయకులతో కలసి కలకత్తానుండి దయచేసిరి. ఆయనను అప్పటి రాష్ట్రపతి శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారిని మయూర

రథములో నెక్కించిరి. పలురంగుల మనోజ్ఞావువృథలాలు గల వృక్షములమధ్య సూర్యకాంతి ప్రసరించు చుండ ఉత్సవము జనుల కానందకరమయినది. నాయకులు, ప్రాసాదములు, వారి టీడ్లు, పేక్షకులు, ఆస్థానపు ఆదిమజనులు, ఇట్టి వివిధరీతుల స్త్రీపురుషులతో నాకుటిరసగరము నిండిపోయినది; మాలానా గారి అధ్యక్షత హిందూముస్లిము మైత్రికి స్వాతంత్ర్యసాధనకు శుభసూచకము; మొగలులకాలపు శిల్పకళ యాశ్చర్యమును దెల్పు గోపురముతో ముఖద్వారము, లోకోత్తర పాలకుడై, సర్వమాన్యుడై, అహింసాస్థాపకుడైన అశోకచక్రవర్తి కీర్తి స్తంభమును స్మరింపజేయు శిలాస్తంభము, కాంగ్రెసురంగము కలంకారమై, భారతీయ సంస్కృతికిని జాతీయాభివృద్ధికిని అహింసాధైర్యములే మూలాధారములని స్ఫురింపజేసెను; ముఖద్వారంవద్ద 30 అడుగుల యెత్తుగల ఆ శిలాస్తంభపు అగ్రమున 19-3-1940 తేది ఉదయమున మాలానా అబుల్ కలాం గారు జాతీయ పతాకమును ప్రతిష్ఠించిరి. అప్పుడు నెహ్రూ, పటేల్, పట్టాభిమున్నగు తక్కిన నాయకులు పదివేల జనము వచ్చియుండ వందేచూతరం గీతమును ఝండాగీతమును పాడిన మీదట, జాతీయధ్వజపు ప్రాముఖ్యము, దాని ఆదర్శచిహ్నమును గూర్చి, ఆజాదుగారు ఉపన్యసించిరి.

అంతట, మహాసభ సాయంకాలము కూడువేళకుముందే ఆ కాళము మేఘావృతమై ఉరుములు మెరుపులుకృత్యమైనవి;

శుంభవృష్టివల్ల సభాస్థలి జలమయమైనది. సాయంసంధ్యలో చివులు కీర్తించు వరుణదేవుడిట్లు అకాలవర్షముగ సభ్యులకు ప్రత్యక్షమగుట విచిత్రము. ఇక బ్రిటిషుప్రభుత్వముతో తీవ్ర సంఘర్షము రానున్నదని, అందుకు ప్రజాప్రతినిధులు సిద్ధంకావలెనని, ఈశ్వరుడు సూచించెనన్నట్లు అోచెను.

ప్రతినిధుల యోగిమి విశ్వరుష్టి పరీక్షించెనని కొందరి యూహ. వర్షము వెలిసిపపిమ్మట సభ నెట్లో సాగించిరి. వేగముగ తమ స్వాగతోపన్యాసము నిచ్చుచు “ఈప్రాంత మగు బీహారురాష్ట్రము ఆరంభమందు విదేహరాజ్యము, తరువాత జరాసంధుని మగధరాజ్యమును ఇదే; బుద్ధమహావీరులవలరించి ఈప్రాంతమును పరిత్రిము చేసిరి. ఈ ప్రాంతమందు పూర్వం ప్రజాస్వామ్యపు గణరాజ్యము లుండెను. తరువాత మూర్ఖ సామ్రాజ్యము వెలసిను. భౌతికసంపత్తులో నీప్రాంత మితర ప్రాంతములకన్న గొప్పది. ఆధునికంలో గాంధీమహాత్ము డీదేశంలో మొదటి సత్యాగ్రహము నిక్కడి చంపారణులోనే సాగించి, జయ మొందెను. కాంగ్రెసు కార్యక్రమము సాగించుటకు మేము సంసిద్ధులము. ప్రజాప్రతినిధులలో ఐకమత్యము, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణయుంటే, తమసంస్కృతిని పెక్కించుకొంటే, అట్టివారి నెవరును జయింపలేరని పూర్వము బుద్ధదేవుడీప్రాంతములో చేసిన ఉపదేశము నేటికిని వర్తించును” అని స్వాగత పమితకధ్యక్షులగు శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారు హెచ్చరించిరి.

అంతట అధ్యక్షుడగు మాలాశా అచాదుగారు హిందూ ప్రాసాదాలో తమ అధ్యక్షవత్తంతను మహాసభలో నూత్నముగ వినిపించిరి. యుద్ధారంభంనుండి బ్రిటిషువారికి కాంగ్రెసుకు జరిగిన చర్చను సాంఘికసమస్యను కోడికరించి, మనదేశముకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే కావలెనని, అందుకు నిర్మాణకార్యక్రమము అహింసాయుద్ధమునే సాధనములని, సాంఘిక కలహములవల్ల అన్ని సంఘములకును నష్టము కలుగుచున్నదని, ముస్లింసంస్కృతి వృద్ధికిని జాతీయతయే మార్గమని, చక్కని హేతువాదముతో నిరూపించిరి.*

ఆ యుఃన్యాసము జనులందరిని, ముఖ్యముగ మహాదేయులందరిని, దేశసేవకు ప్రేరేపించుచు, శ్రీ మాలానాగారి కార్యదీక్షకు, ఉదారభావము కు నిదర్శనమై యున్నది.

ఆ కాంగ్రెసుసమావేశంలో ఒకే ముఖ్యమైన తీర్మానము చేసినారు. 'భారతీయులకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే ఘరమావధి. ప్రస్తుతము యూరపులో జరుగు యుద్ధముకు (1914లోని యుద్ధము వలె) తమ సామ్రాజ్యమును బలపర్చుకొన లే బ్రిటిషువారి ముఖ్యోద్దేశము. అహింసాయుద్ధతిని పోరి న్యాయత్యమును సంపాదించుకొనుటకు భారతీయులు సిద్ధులై నిర్మాణకార్యక్రమము నింకను సాగించవలె. గాంధీజీహాత్ముడు చూపు మార్గ

* ఆ యధ్యక్షోన్యాసము సారము దీక్షపితృలు ఆత్మదానం దీక్ష చేసెను.

జనుసరింపవలె' అని దీని సారాంశము. ఈ తీర్మానమును శ్రీ జవాహర్లాలు నెహ్రూగారు పాదించగా శ్రీ కృపాలిని గారు సమర్థించిరి. మరునాడుదయమున జండాచౌకు నెదుట యేబదివేల జనులయెదుట మహాసభజరిగి ప్రత్యర్థి సవరణన్నియు పోయి, అసలు తీర్మానము అత్యధికులగు ప్రతినిధులచే నంగీకరింపబడినది.

“ముందు భారతరాజ్యాంగము బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంతో సంబంధములేకుండ, ఈ దేశపు ప్రజలందరు ఎన్నుకొను ప్రతినిధులందరి రాజ్యాంగ నిర్మాణపరిషత్తుద్వారానే, అల్పసంఖ్యులకు తగురక్షణ హక్కులతోసహా తయారయి, ఆప్రకారం అమలు జరుగవలె”ననిగూడ తీర్మానంలోచేర్చి ఆమోదించిరి. చుట్టుకొండలమధ్య జయధ్వనులు ప్రతిధ్వనించుచుంటే, పైన ఆకాశంలో కారుమబ్బులు నలుదిశలను వేగంగా వ్యాపించు చుకుంభవృష్టికి క్రిందికిదిగుచుండగా, 50 వేలమంది సంపూర్ణ సంతోషం తెలిపిరి.

అంతట గాంధీమహాత్ముడు క్రమశిక్షణకార్యదీక్షకలిగి, ఇంకను చురుకుగ నిర్మాణకార్యక్రమము సాగి పుడు, అట్లు దేశము త్వలో తయారుకావలెను, ఆమీదనే సత్యాగ్రహము వీలగు”నని ప్రబోధించెను. పిమ్మట, అధ్యక్షులగు మాలానా ఆజాదు గాంధీమహాత్ముని బోధలను జనులందరనుసరించవలెనని హెచ్చరికతో సభను పూర్తచేసినారు.

16. అధ్యక్ష చక్రవర్తి.

రామగఢు కాంగ్రెసులో 19-3 40 తేదీని మాలానా ఆజాదుగారు అధ్యక్ష వక్తృత్వంలో ముఖ్యసమస్యలగుర్చి యీక్రిందిరీతిని ప్రబోధించినారు.

1923 లో, ఈజాతీయమహాసభకు మీరు సన్నధ్యకు నిగజేసియుండిరి; ఈ 17 ఏండ్లలో ఎన్నియో అంచెలుదాటినాము. కష్టములేర్పడి ఒకప్పుడు నడక మందగించినను, సందేహించక ముందుకే పోవుచున్నాము.

1923 లో కంటే ఇప్పుడు మనగమ్యము దగ్గరనే కనబడుచున్నది. అయితే లక్ష్యము దగ్గరబడినకొలది పోరాటపు చిక్కులు హెచ్చుచున్నవి యుక్తచూర్ణముకొన్ని తప్పుదారి బట్టితిమా, కొత్తచిక్కులలో బడుచుము. 1933 లో లక్షోక్ష కాంగ్రెసులోను దరిమిలాను అత్యంతీయస్థితినిగూర్చి గొప్ప తీర్మానములజేసితిమి. ప్రపంచమందివుడు అన్యోన్య సమీక్షము హెచ్చినది. ఒకప్రాంతపు భావతరంగములు వెంటనే లోకమంతటను వ్యాపించును. పరస్పరం పరిణామము కలుగుచుండును. కనుకనే ప్రజాతంత్ర్యము వ్యక్తిత్వోచ్చుచునిరోధించు 'ఫాసిజము'ను 'నాజీజము'ను మనతీర్మానాలో ఖండించి యున్నాము. ఈరెండుఉద్యమాలు ప్రమాదకరమై లోకక్షేమమును బాధించునని తోచియే, మనమట్లు తీర్మానించినాము.

అయితే, ఈ కొత్తయద్యమాలకన్న (నిజంగా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపుతత్వమే లోకపుజాతుల స్వాతంత్ర్యము, శిష్టమహానికరము; మరియు పైయున్యయా లెక్కడనోయూలే, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వము మననెత్తిపై తెక్కిమనపై పెత్తనోచలాయించుచున్నది. వారిమధ్య తగవులవల్లనే యూరపులో యుద్ధమువచ్చినది. అందులో బంధితులము సాయపడజాలము. ముంకుముందు స్వేచ్ఛయేర్పడవలె; అప్పుడుకర్తవ్యానిర్ణయించుకోగలము

‘స్వాతంత్ర్యము మనజన్మహక్కు; దానినిహరించిన బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు తత్వమింకను అట్లే వెలుగుచుండుట సుష్టము. అట్టిసామ్రాజ్యతత్వముకు మనముసాయపడకూడదు. 1939 సం॥ సెప్టెంబరులో యుద్ధపుపిడుగు వచ్చినది.

1935 లో ఒకరాజ్యాంగమును మనకంటగట్టినారు. అప్పుడుమన కెంతో యధికారమిచ్చివేసినట్లు బ్రిటిషువారు నటించినారు. కాంగ్రెసు చర్చించి ఆతప్పుడురాజ్యాంగమును నిరాకరించినది. కాని, రాష్ట్రములలో పాలన నొకపరతుపైన సాగించిచూచితిమి 11 లో 8 రాష్ట్రాలందు పాలనజేసి బ్రిటిషురాజ్యంతో తోడ్పడినాము; మనము నాజీలపద్ధతిని ఖండించి యున్నాము.

అయినను బ్రిటిషువారు ప్రాతపద్ధతులు మానలేదు; జామినియను లన్నిటితో ముందుగ సంప్రతించిరి; అక్కడ

ప్రజాసభలు తమయభిప్రాయము తెల్పినారు. ప్రక్కనున్న ఐరిషుప్రభుత్వము “ఈ యుద్ధంలో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడము, అల్లెవీరుసమస్య పరిష్కరించినతప్ప తటస్థులగుదుము” అని నిశ్చయించినారు. అందుకు బ్రిటనువారు నోరెత్తలేదు. కాని, బ్రిటిషుసర్కారు మనరాష్ట్రప్రభుత్వములను సభలను అసలే పలకరించక, మనజేశ్వరజ నీయుద్ధము లోకి దింపివేసినారు. మనకు డొమినియను స్వత్వంత్రాత్ర మిత్తుమన్నారు; కాని అదియైనను వారికి తోచినప్పడేనట !

1914 లో బాలకనుపాగ్ంతంలో యద్ధాగ్నిరవ కన్నడ గనే, చిన్నజాతులహక్కుల రక్షితమని బ్రిటిషు ఫ్రెంచివారలు కేకలాఠించిరి. పిమ్మట విల్సను అధ్యక్షుని పెట్టిన 14 నియమాలు, ప్రగల్భాలును మంటగలసినవి. ఇంగ్లండు ప్రాంతులు విజయముతో ముదించెను; వారి స్వార్థధోరణి అసహ్యమును, తత్ఫలంగా ఇటలీలో ఫాసిస్టుతత్వము జర్మనీలో నాజీతత్వము నేర్పడినవి. వీటి నియంతృత్వ పశుబలమును లోకశాంతికి భంగకరమైనవి. అంతట అక్కడిరాజ్యములలోకొన్నినియంతృ రాజ్యములకు, కొన్ని ప్రజాయత్తములకు తోడ్పడనాగినవి. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము గోడమీదపిల్లివలె నుండినది. వారిది పైకిప్రజాయత్తమే. కాని, తమకెప్పటికైనను సోవియటురష్యాయే శ్రుబలప్రత్యర్థియని, దానికన్న నాజీఫాసిస్టుల రాజ్యములేమీలని అప్పటి బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారెంచి, లోపాయికారీగ నియం

తృరాజ్యములనే ప్రోత్సహించిరి. అంతటవరుసగా అభినీనియా యూరపుప్రజల స్వాతంత్ర్య మడుగంటినది. పిమ్మట నాజీ జర్మనీ మరీత్రబలమై దానివల్ల బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు బలముకు భంగముకల్గే స్థితివచ్చినది. కనుకనే, ప్రజాశాంతత రక్షణకను పేరుపెట్టి బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిప్పుడు యుద్ధముకు దిగినారు. ఈపనుబలపు పోటీప్రదర్శనము లోకకంటకమైనది; బ్రిటిషు వా రీ నినాదాలను లోకులందరికివిడిచి చినారు.

మనలో సంప్రదించకుండనే 3-9-1939 తేదీని బ్రిటిషు వారు యుద్ధం ప్రకటించగా, 7-9-39 తేదీకి కాంగ్రెసు కార్య సంఘంవారి విషయ చర్చించి, స్థిగిగతులన్ని నిదానముతో ఆలోచించినారు; ఈయుద్ధము వాగిండుటలో బ్రిటిషువారి యుద్దేశమెట్టిదో తెలిసినప్పుడే అది మనకు లోకముకు క్షేమ కరమగునో కాదో తేలును. “యుద్ధమెప్పుడును వినాశకము, ఘోరము. ప్రజాస్వాతంత్ర్యము లోకశాంతియు సిద్ధించుటకే యీయుద్ధమనుట నిజమైతే, అవి మనకును వర్తించవలెగదా! కనుక, ఆయుద్దేశముల వ్యక్తపర్చుమ”ని కాంగ్రెసుకార్యసంఘము 14-9-40 తేదీని కోరినది. ఆకోరిక న్యాయ్యము, నిరాక్షేపణీయము. ఇది బాధపడు మానవజాతికంతకూ కావలసినసమస్య. 25 ఏండ్లక్రిందట ఇట్టి ఘోరయుద్ధముసాగి లోక మంతా నరకకూపమయినది. ఇప్పుడంతకన్న ఘోరవరకము తెచ్చు ప్రమాత్నము జరుగుచున్నది. పెద్దకబుర్ల ప్రచారంవల్ల

బిడ్డలు రాగడ సమ్మోహితులై భ్రమించిరి; కాని. ఫలిత
 నేనైనది; అంతయు స్వప్నమువలె, అబద్ధమైనది. మరలతో భ
 యారంభించినది. జేనుకటి యనుభవమునుబట్టి ఇప్పుడు జ్ఞానం
 దెచ్చుకొనెదామి.

శాంతిని సాధించుటకు 17-10-1939 తేదీన
వైస్రాయ్ గారిచే జరిగిన అధ్యక్షుల సమావేశమున
విజయవాడలోని బ్రిటిష్ పరిపాలనా సంస్థల
సహకారమును తెలిపారు. దానినికూడా విమర్శించగా, అందులో
అధ్యక్షుల ప్రతిపక్షమున ఉన్న వారల సలహాల గొడవ
తీర్చివేయబడినది. 'స్వాతంత్ర్యము ప్రజలకు' అనే
ముద్రాపత్రమును, 1919 నుండి 1935 సం॥ వు
చట్టములను
చేర్చినట్లుగానే భావించినవారల; అంతకు
విజయము లేదు.

కనుక ముందుచర్య మనము నిర్ణయించుకోక తప్పలేదు. 'ఈయధ్యములో సహాయంచేస్తే అది బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునే మరింత బలపర్చును. కాంగ్రెసు సంస్థ సామాజ్యతత్వమును నిరోధించవలె' కనుక, అందుకై, కాంగ్రెసుమంత్రులందరు రాజీనామాచేయవలె' అని కాంగ్రెసు కార్యసమితి తీర్మానించినది. మంత్రులరాజీనామాతరువాత గాంధీమహాత్మునికి వైస్రాయికి సంభాషణలు జరిగి, వైస్రాయిగారు 5-2-40 తేదీని ప్రచురణచేసినారు. 'పరిస్థితులబట్టి వీలై నంతవ్వరలో ఛామినియను హక్కునిచ్చుట బ్రిటిషు సర్కారు సకల్యము'ట,

రాజ్యాంగమును ఇక్కడియెన్నిక ప్రతినిధులే నిర్ణయించుటకు
తాముప్రకారము. అనగా మనదేశముకు స్వయంనిర్ణయపు
హక్కు ఉన్నదని బ్రీటను ఒప్పుకోదట.

ప్రజాపతి, స్వాతంత్ర్యము' అని ఈనాలుగేండ్లు
బ్రిటిషు ఫ్రెంచి రాజనీతిజ్ఞులరచుట కాని, క్రియలో అవిలేవు.
స్వతంత్రత యూరపుకే, ఆసియా ఆఫ్రికాల జనులప్రశంస
దేకూడదట! ఈ బ్రిటిషుమంతుల భావాలు గత 200 ఏండ్లు
నుండి యూరపురాజ్యాల మనోభావములవంటివే, 18 వ 19 వ
శతాబ్దాలలో చెప్పిన సాంతంత్ర్య సూత్రములను యూరపీయ
నుజాతులకు మాత్రమే వర్తింపజేసిరి, అందును క్రైస్తవజాతు
లకే; ఇప్పుడు ఈ 20 వ శతాబ్దిమధ్యనూ అంతే. లోకంలో
స్వేచ్ఛా మానవత్వము టుండవలెనను ప్రచురణ మాత్రం
పోలేదు!

మన జాతియు స్వత్యముగూర్చి బ్రిటిషు అధికారులు
పొడుగున అవలంబించిన నీతి అట్టిదే. లోకవృత్తాంతములు
శరవేగమున ప్రసరించుచున్నవి. మన దేశముగూర్చి బ్రిటిషు
వారి సామ్రాజ్యతత్వపుభాంకి మారలేదని స్పష్టపడినది.

మనకు స్వయం నిర్ణయము కధికారమును బ్రిటిషు
గూర్చి ఒప్పుకొందురా? అనేదే ఇప్పుట ముఖ్యప్రశ్న; ఇది
లేకుంటే జాతీయమే లేదు.

సామ్రాజ్యబలం నిమిత్తమే ప్రస్తుతపు యుద్ధమును; ఇందులో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడితే అందువల్ల బలపడి, మన దేశంపైన ఆసామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యము మన దాస్యపరిమితి యు వృద్ధియగును. కనుక ఇక వారి దారివేరు, మనదారివేరు.

ఈయుద్ధంవల్ల 1937 లో మనమారంభించిన మంత్రిత్వపుసహకారము నిల్చుచు, మరల ఆసహకారమార్గము పట్టినాము: ఇక ముందుకే పోవలెను.

ఏజాతులును తమ వశమైన రాజ్యములను నిర్బంధం వల్లగాని వదలుకోరు. వ్యక్తులు నీతితో వర్తించినను, అధికారి రాజ్యములట్లు వర్తించుటలేదు యూరిపులో 'నాగరికు' లిప్పుడు మాతృవ్యూహముల హక్కుల నిష్ణాయముకు పశుబలముపైనే ఆధారపడుచున్నారు. ఈపద్ధతి వ్యర్థము, హానికరము; శాంతి న్యాయముల ఆధారముతో కొత్తపద్ధతి కావలె; ఈ ధోరణి మానవుల ఆత్మశిక్షింపైన ఆధారపడునది, అను ఈధావము వేగంగా బలపడుచున్నది.

ఇంతవరకు పాఠకపాలిత సంబంధము గల్గిన బ్రిటిషువారు మనతో శాంతి న్యాయపద్ధతులతో నిష్పాదు కొత్తసంబంధ మేర్పర్చుకొన వీలుకలదు. బ్రిటిషువారందు కొప్పుకుంటే, మానవజాతి కుఠకరంచి మార్గదర్శకులగుదురు. కాని, అందుకు బ్రిటిషువారిలో హృదయపరిణామము కావలె. అది యింకను లేదు.

అయినను మానవస్వభావము సహజముగనుంచిదని గాంధీజీహాత్ముని దృఢవిశ్వాసము. సిద్ధాంతభంగము లేని పద్ధతిని, అన్యోన్య సమాఖ్య సాగించుట కాయన సిద్ధముగ నున్నారు.

బ్రిటిషువారు శాంతిన్యాయముల ఫాపనకీ యన్నించు చున్నారనే భావము నిజమైతే, చాల సంతోషమే. కాని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వపు శాంతిన్యాయవాదమనేది దొంగ నాణెమని, భారతీయసమస్య అనేచుచ్చురాయితో పరీక్షించ గానే తేలినది.

ఈమఃఖ్యసమస్యగూర్చి మాత్రం మాటయిమ్మను కాంగ్రెసువారి కోరిక అన్ని సంఘములకు సమ్మతము. కొన్నిపక్షములు కాంగ్రెసుతో సమంగా ప్రగతిలేక, ప్రత్యక్షసంగరముకు వెనుదీయవచ్చు, కాని భారతీయులకు స్వాతంత్ర్యము జన్మహక్కు, అవసరము, అని అన్నిపక్షములు అంగీకరించి నదే అట్టి మార్పునల్ల తమప్రజ్ఞేకపుహక్కులకు భంగము కల్గిననేవారును స్వాతంత్ర్యసూత్రము అంగీకరించి గారుగదా.

ఇక సాంఘికసమస్య: ఈపరీక్షాసమయంలో కొన్నిరాజకీయాలేగాక, సాంఘికసమస్య నిజస్వభావమును వెల్లడియైనది. ఈదేశపు రాజకీయసమస్య హోమ్లరుకు మైనారిటీ (=స్వల్పసంఘము) సహస్యయే అడ్డమువచ్చినదని ఇంగ్లండువారు ఈదేశమందను చాల చాలప్రచారము జరిగినది. 'విభజించి

సాలించుట. 150 ఏండ్లనుండి బ్రిటిషువారి పద్ధతియే. పరాధీనులలో విభేదములు పెరిగించి, వారి దుర్బలత్వమును తను లాభానిమితికి విచేత్రభుత్వము పయోగించుదురు. మనలో విభేదములున్నంతకాలమే విచేత్రప్రాబల్యము సాగును.

మనచేతములో సామాజ్యతత్వమిప్పుడంతమొందినదని, బ్రిటిషువారిప్పుడనుచున్నారు. కాని, ఈ 5 నెలల చరిత్రనల్ల సామాజ్యతత్వమున్నట్టియున్నట్టి స్పష్టము మనలో సాంఘికవిభేదపునమున్నను బ్రిటిష రాజనీతియున్నలాభముకు ఉపయోగించుకొను అన్యాయవారు మానలేదు.

సాంఘికసమస్య వెంటనే పరిష్కారం కావలెననే కాంగ్రెసువారు చెప్పుచున్నారు. కాంగ్రెసు చరిత్ర అంతయు యందుకు నిదర్శనము. కాంగ్రెసువారిందుకు రెండుసూత్రములు నిర్ణయించినారు.

1. ఈచేతము కేర్పడు రాజ్యాంగంలో 'అల్పసంఖ్యము' లన్నిటివాక్కులు భద్రముగరక్షించుటకు మాత్రా ఇవ్వబడును.

2. ఆవాక్కుల కెట్టి రక్షణ కావలెనో, ఆ అల్పసంఖ్యములు నిర్ణయింతురు. అనగా వారి అంగీకారంతోనే ఆ నిర్ణయము జరుగును.

ఈ "పానారిటీల" సమస్య ఇతర దేశాలలోను ఉన్నది. ఇంతకు న్యాయపరమైన పరిష్కారము మరెక్కడనైన జరిగెనా? అందులో సములుంటు సవరించవచ్చు. ఈ

19 వండ్లలోను కాంగ్రెసువారి ముఖ్యతీర్మానము లేవియు నాతో సంప్రదింపులేకుండ జరుగ లేదు. పైన చెప్పిన సూత్రములు కాంగ్రెసువారి కార్యక్రమపులోనివే. దీని అగ్నిపరీక్ష కెప్పుడును చలించక కాంగ్రెసు నిలువగలిగినది.

‘కాంస్టిట్యుయెంటు అసె బ్లీ (=రాజ్యాంగ పరిషత్తు)పద్ధతిలోను కాంగ్రెసువారిట్టి నియమము లేర్పినారు.

“మైనారిటీ” సమస్యను స్వయం స్వాతంత్ర్య మిచ్చుట కడ్డమైనదినుటకన్న బ్రిటిష్ సర్కారు మా స్వాతంత్ర్యపువాక్కు నొప్పుకొని ‘మైనారిటీ’ సమస్యను మాలోమేము పరిష్కరించుకొనుట కాశమిచ్చివేయుట న్యాయము, అవసరము.

ఇంతకును ముస్లిములు రాజకయంగా స్వస్థసమస్యగా రనుటలో అర్థము లేదు. హిందూదేశము ప్రజాయత్తమే తే తమపాక్కులకు భంగముకలుగునను పొంపాటువాదంవల్ల, యెన్నియో అనుమానాలు హేత్వాభానాలు జరిగి ముస్లిములు ఇతరులుగూడ భ్రమపెట్టినారు.

ఈ దశపు ముస్లిములు 90 కోట్లవరకున్నారు; హిందూవులు ఎగ్గురొకటవండాలు. కులభేదములు లేకుండ, ముహమ్మదీయులలో నిర్వజన భ్రాతృత్వము సమత్వమునుండి ఎరకేకిభావమున్నది. మారు మొత్తపు జనసంఖ్యలో $\frac{1}{4}$ వంతే అయినను చాల కోట్లజనులు బలీయులును, చనుక ఈ దేశము స్వతంత్రం ప్రజాయత్తం కాగానే తమపాక్కులు రక్షించు

కోలేమని ముస్లిములు భావించకూడదు. వారు అన్నిప్రాంతాలలో హెచ్చుతగ్గులుగా నున్నారు. బెలుచిస్తాన సహాయము రాష్ట్రాలలో ముస్లిములే హెచ్చుమంది; కనుక, ఏడింటిలో హిందువులు, ఐదింటిలో ముస్లిములు కేవలం అల్పసంఖ్య వారని బాధపడుటల?

భారతదేశపు భావిరాజ్యాంగము షెడ రేషను(=సమిష్టి ప్రభుత్వము); అదిప్రజా యత్నముగ నుండును; ఆయా రాష్ట్రముల శాంతరిక స్వేచ్ఛ యుండును. సమిష్టి కేంద్ర ప్రభుత్వముకు విదేశాంగ శాఖ, దేశరక్షణ, సుంకములు, ఇట్టి అంశరిక అవసరమైన విషయములే ఉండును. అట్టి రాజ్యాంగంలో మజారిటీ మైనారిటీ సంఘముల బాధయుండదు. ఈదదల చియు, గట్టుపైనేనిలిచి నీటిలోదిగుటకు జంకుటాదుకు' ధైర్యముతో నీటిలోదిగవలెను; అప్పుడనుమానము లన్నియు మాయమగును.

(1888 నుండి) ముస్లిములు రాజకీయములలో జేరక, జాతీయతకు వ్యతిరేకతలైయుండిరిని గమనించి, నేను 1912 లోనే నిదానముతో విమర్శించితిని. భారతీయులందరము. ఒకే షెడవలోని క్రయాణికులవంటివారము. ముస్లిములము జంకు భయము గల్గియుంటే, కి వ షతమగు బ్రిటిషువారీదేశంతో మనరక్షణకని స్థిరంగా ఉండవలసినదే. మనమట్టి పిరికివార మైతే ఏవాగ్ధానములు రక్షణలునిచ్చినను బాగుండలేము.

మనము ధైర్యవిశ్వాసములతో కార్యరంగముకు దూకవలెను. ధీరసాహసులు కార్యపరులు నెప్పుడును చెడరు. జంకక జాతీయాదర్శము చేరవలసినదే. నాప్రతినిధిములలోను ఈభావమున్నది. ఇస్లాము ధర్మము స్వాతంత్ర్యభోధకము; కనుక, ముస్లిములు దాస్యము కొప్పుకోక జాతీయస్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు సిద్ధపడవలె. ఇస్లాంధర్మమును వదలువాడే పరాధీనముగనుండును.

1912 తరువాత కొందరు నాభావముకువచ్చిరి. నేను నాలుగేండ్లు జైలులోనుండి వచ్చుసరికి ముస్లిములు దాస్యపు గొలుసు త్రెంచేదలచినారు. తరువాత ఈ 20 ఏండ్లలో కొత్తభావతరంగములు వచ్చినవి. ముస్లిములెప్పుడును వెనుకబడకూడదు.

ఇటీవల జరిగిన ముఖ్యవృత్తాంతములలో నేను పాల్గొన్నాను. అన్నిసందర్భములు చక్కగా విమర్శించగా, 9 కోట్ల ముస్లిములును నేను 1912 లో చెప్పిన ఈభావములనే అనుసరింపవలెనని, నాదృఢనిశ్చయము. జతుల భావిస్థితిని ఉద్దేశముతోగాక, నిదానముగ ఆలోచించుడు.

ఇస్లామతపు 1300 ఏండ్ల చరిత్రయు, దానికళలు, వాఙ్మయము, సంస్కృతి, నాకు ప్రత్యేక సంపత్తులు. వాటినిరక్షించుటనావిధి. కాని, ముస్లిసంస్కృతికి భారతీయతకు సంఘర్షము లేదు, అనుకూల్యమే కలదు. నేను భారతజాతిలో నొక

భాగమును; ఈజాతీయ భవనము నేనులేకండ అసంపూర్ణము; ఎన్నియో జాతులు, ఋతములు, నాగరికతలు కలియుట దీనిచారిత్రకపితృము. ఈచలువనేల యెందరికో యాశ్రయ మైనది. చరిత్రకాలముకు పూర్వమును తరువాతను ఎండరో వచ్చిరి. ఈడ్వార అందరిని తనయెడిలో నాదరించి పోషించినది. రెండు సంస్కృతిప్రవాహములు గంగా యమునా సంగమమువలె కలసినవి. ఈమిశ్రణమే భారతీయసంస్కృతి. ఇందులో ముస్లిం సంస్కృతిలో ప్రజాయత్తత సర్వజనసమత్వము ముఖ్యములు.

ముస్లిమతమును వేయేండ్లనుండి యీదేశముందున్నది. హిందువు తాను భారతీయుడననుకట్టి భారతీయులమను అభిమానంతోనే, ముస్లిములు స్వమత మనుసరింపవలెను. క్రైస్తవులును భారతీయులుగనే క్రైస్తవమత మొనరింతురు.

ఈవేయేండ్లలో మసభాష కవితలు, ఒబ్బయము, సంస్కృతి, కళ, శిల్పం, పాఠశాలలు, ఆచారములు, పగరాలన్నిటిలో సమృద్ధి కృషి ఫలించుకొనినది. ఇప్పుడు మిశ్రిత సామాన్యభాష వాడుచున్నాము. ఆచారవ్యవహారాలలోను మిశ్రణమున్నది. ఇటూ కేజాతి, సమిష్టినాగరికత యేర్పడెనవి. ఇవిహవు. వేయేండ్లక్రిందటి హిందూజీవితమును తేవలెనని హిందువులు యత్నించినను వ్యర్థమే. అట్లే ముస్లిములుచుభ్య ఆసియా పారసికముల నాలెసంస్కృతి సిప్పుడు తెబోయినను

సాధ్యముకాదు. తవిషయములందు పునరుద్ధరణ మంచిదే; కాని సా ఘికవికాసగుండుకృషి పగతిని చెరుచును.

ఈ నేయేండ్లలో శ్రమియే ఏకజాతిని నిర్మించినది మనగుండరమిప్పుడు అభ్యర్థనకు ఏకమైన భారతజాతియైనాము.

ఒక తుదిమాట: ఏకమత్యము, క్రమశిక్షణ, గాంధీమ హాస్కరి నాయకత్వము -ను సంపూర్ణవిశ్వాసము, ఈమూడిటి వల్లనే మనయ్యు 11 మిగవరకున్నతత్త్వికికి వచ్చినా; ముందును తన్వారానే మనకు జరుముతో కార్యసాధనయగును.

17 సంఘర్షం

ఆవిప్రీలులోనే ఆదుకారి పలహాపగారం స్వతంత్ర ముస్లిములు 7 క్షేత్రా నారు శ్రీ అల్లాబక్షు(సింధుప్రధాని)అధ్యక్షతను ఢిల్లీలో సమావేశమై ఆజాదు దృక్పథమామోదించిరి.

ఇట్లు కాంగ్రెసు మిగలానాయకులతోకాటు రాష్ట్రపతి ఆదుగారంతట భారతీయుందరితో స్వాతంత్ర్యోత్సాహం కల్గించుటకు సీవ్యపంచారం సాగించెను; ఇకమరల బ్రిటిషు పరిభ్రత్సాహో ఏదోతిగ అహింసాయుద్ధము తప్పదని యెంచి, అందుకు పూర్వరంగంగా సాంఘికసఖ్యమును బలపప్పుట కాయన హావే నీక్షమొనెను. అయితే బ్రిటిషుకేంద్రములు తమజిత్తుల నెక్కువయుక్తితో నుపయోగించిరి. ముస్లిములల్ని

సంఘవర్గముని భయపడుట అర్థరహితముగు పరిశీదనముని అజాదు చాలసార్లు నిరూపించెను. కనుక “ముస్లిములు ఒక ప్రత్యేకజాతి, తక్కిన భారతజాతిలో వారు చేరరు; ఇది మత భేదమేగాక జాతిభేదము” అనికొత్తనిదానమునువారు హాస్యంగా అందించిరి. ముస్లిం ప్రాబల్యంగల ప్రాంతాలు ప్రత్యేకరాజ్యముగ నేర్పడవలెననియు ఆలోచించిరి. అంతట 1940 ఏప్రిల్లో అ॥ థా॥ ముస్లింలీగు సమావేశము లాహూరులో జరిగినది. అందులో ముస్లిం ప్రాబల్యప్రాంతాలు విడిస్వతంత్రరాజ్యం కావలెనని జిన్నాగారి ఉద్బోధనప్రకారం తీర్మానించిరి. రాబోవు జతీయయుద్ధంలో ముస్లిములు పాల్గొనవద్దని, ప్రస్తుతముకు బ్రిటిషుఆధిపత్యమే ఉండవలెననియు లీగునాయకులు విషప్రచారం సాగించిరి మాలానా అజాదు ఎట్లో సాంఘికమైత్రికై లీగుతో సంప్రతింపుకు చాలసార్లు అవ్వడం యత్నించిరి. కాని, జిన్నాగారవకాశమియలేదు, పైపెచ్చు, అజాదును దూషించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వంతోను కారవయుతమైన రాజీకి రాష్ట్రపతీయత్నించెను. కాని, వైస్రాయి లిల్లిత్తో ముస్లింలీగు కత్యంతప్రామఖ్యమిచ్చి; వాఠిహక్కుల రక్షణ కావలెనని, వారిసమ్మతిలేని రాజ్యాంగ మమలు జరుపమని, అప్పుడైనను పూర్వసాత్రుత్వముకు బదులు డొమినియను రాజ్యాంగమే ప్రసాదింతుమని వెల్లడించిరి; ఆవరతులకు లోబడియే, కాంగ్రెసుఅధ్యక్షుడు తనతోమూట్లాడవలెనని

వైస్సాయికోరెను. “జేషరతుగపిలిస్తే వచ్చి మార్చాడును, కాని ఇట్టి అసంభవముగు నిరోధాలతో చర్చించుట వ్యర్థము” అని చెప్పి అప్పుడు ఆజాదుగారు వైస్సాయిని దర్శింప నిరాకరించి కాంగ్రెసు గౌరవం నిలిపిరి.

ఏసందర్భంలోను రక్తపాతపు యుద్ధంలో కాంగ్రెసు వారు సర్కారుకు యోధసహకారం చేయకూడదని గాంధీగారు వ్యక్తపర్చిరి. కాని, అనిషయంలో నెహ్రూ ఆజాదు లిద్దరూ గాంధీగారి పండి భేదించి, బ్రిటిషువారు న్యాయమైన రాజీకీవస్తే, యుద్ధంలో పూరాసహాయ నిత్తుమనిరి; కాని బ్రిటిషువారు బిగిసిరి; కనుక కాంగ్రెసుకు ఇక తీవ్రమగు సమిష్టి సత్యాగ్రహములప్పదని నెహ్రూ ఆజాదులు భావించిరి.

అయితే శత్రువు కష్టదశలోనున్నప్పుడు బాధించుటకు అహింసాతత్వ మొప్పుకోదు; కనుక, శ్రస్తుతం మృదువగు వ్యక్తి సత్యాగ్రహమే సాగించుటకు సర్వసేవాని గాంధీజీ నిశ్చయించిరి. “ఈ హింసాయుద్ధంలో బ్రిటిషు అధికారులకు తోడ్పడుట సవ్యంగాదు. హింసాపద్ధతిని హింసతో నెదుర్కొనుట అనుచితము” అని మార్చాడుట ఈ సత్యాగ్రహము. అనగా యుద్ధముగూర్చి ఐదులకు వాక్స్వాతంత్రమున్నదను బ్రిటిషువారికిది సవాలు. దానిలోను, మహాత్మునిచే ముందుగ అందుకు నియమితులే వ్యక్తిగతంగా ఆమాట లుచ్చరించవలె. కాని, ఇంతటి మందసత్యాగ్రహంగూడ ప్రభుత్వము సహించలేదు.

అట్లు సామ్యంగనే అనిన ప్రజాప్రతినిధులందరిని ఉద్యోగుల రెస్ట్రాన్సి నెలులోనుంచిరి. భారతీయులకు వాక్ స్వాతంత్ర్యము కలదనట వ్యోబూటకమని ఈయ్యంలో భారతీయ సహాయ మనేది సర్కారునిర్బంధవల్లనే జరగుచున్నదనిగూడ ఈసత్యాగ్రహిణులు లోకముకు వెల్లడియెనది. మనఅక్కగారవమును రక్షణనైనది-1940 సాలాఖరులోగా రాష్ట్రపతి ఆజాదుగారును ఈగీతి సత్యాగ్రహం చేసినందుకు అరెస్టయి, ఏడాది దండన ననుభవించిరి. అంతట 1941 సాలులో వేలకొనిది సత్యాగ్రహులు ఖైదు నలంకరించిరి. లీగువా రెంతవ్యతిరేకం చేసినను, అనేకులు ముస్లిములును సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనిరి.

ఈలోగా యూరపులో బ్రిటిషువారికి యుద్ధప్రమాద ములు తగ్గిపోయినవి. 1941 జూన్ 22 నుండి జర్మనుల ట్రౌపిలు విమానదళాలు పశ్చిమరంగంవదలి, రష్యాపై యకాయకుగా విజృంభించిరి. దూరప్రాచ్యరంగంలోనో జపాను హతాశగ యుద్ధప్రకటనచేసి, డబ్బి బ్రిటిషువారి ఆధిపత్యంలోని జావా సుమిత్రా మలయా యిత్యాదుల నాక్రమించిరి, క్రమంగా బర్మా కెగబాకిరి. అంతటితో బ్రిటిషుమంత్రివర్గ మాందోళనలో బడినది. రష్యాను యుద్ధంలో బ్రిటిషుమిత్రులు తిప్పిన అసమానదూత క్రిపునుంత్రిని వారప్పు డీదేశము నకు గాయబాగబంపిరి. ఆజాదు నెహ్రూగారలిద్దరును యుక్తితో ఆ రాజీచర్యలు జరిగించిరి. ఒకప్పుడు క్రిపుగారు మనకు

నిజమగు అధికార మీయదలచిరని, ఉభయ ఔమకరమగు రాజీ కుదరవచ్చునని, తోచినది. కాని, ఈలోగా చర్చలు ప్రధానిగారు క్రీపుగారిని మందలించగా ఆ రాజీ కడిపోయినది. ఈ చర్చలో సందేశాలలో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో కాంగ్రెసుతంపున ఆజాదు ముఖ్యపాత్రవహించి, చాలయుక్తితో కర్తవ్యం సాగించి, మన దేశీయుల ఆత్మగౌరవమును నిలబెట్టెను. యుద్ధాంతమందు ముస్లిం ప్రాబల్య ప్రాంతాలు విడిపోవుటకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చిన సరే; స్పృహతముకు భారత మంత్రవర్తమును ఆరాజ్యాంగంలోనే సజమయన అధికారమిచ్చి యుద్ధనీతి స్వయంబలోను కొంతబాధ్యతనిస్తే, మంత్రత్వమును కాంగ్రెసు వహించునని ఆయన నెహ్రూతో సంప్రదించి మాటయిచ్చెను, అందుకును ప్రభుత్వమొప్పుకోనందున రాష్ట్రపతి ఆజాదు (కాంగ్రెసుపరపు) బిట్టిసూచనల సరాకరించి, క్రీపుగారు కుయుక్తితో ముట్టతప్పినవిధమును అనలేఖలందు వివరింగా విశదపర్చెను.

క్రీపుగా రింగ్లండు చేరగనే పరిస్థితులు విచమించినవి జపానువల్ల తమ సామ్రాజ్యము కాపత్తుగల్గు పరిస్థితిలోను బ్రిటిషువారు తమంతట స్వరాజ్య మిచ్చుటలేదు; ప్రెవెచ్చు, మలయా బర్మాలలో తాము చూపిన ఉత్తరకూమారిజలను అసహాయ శూంతను (జపానియులీ దశంలో దిగితే) షకిడను చూపునట్లుండిరి. మన తీర్మానాలలో జపానుయోధులు

డిగితే ఉద్యోగు లక్కడి ప్రాంతమును ధగ్గధర (Scorched earth)గ జేసి దాటిపోవుటకు మార్గసిద్ధపప్పుకొనిరట; కొందరు గవర్నర్ల ప్రలాపాలు హాస్యాస్పదంగా ఉండి, ఆందువల్లనే ప్రజలలో భయోత్పాత మేర్పడుచుండెను. కనుకనే యీ యుద్ధ కాలంలో కాంగ్రెసువారు కేంద్రంలో పాలనాధికారంకోరుట సర్వదా ప్రజాక్షేమము కవసరమని వ్యక్తమయినది. ఈలోగా బియ్యం చమురు మున్నగు నిత్యావశ్యకములకు కరువేర్పడినది; బ్రిటిషువారు సమర్థించుకోలేక అమెరికను సేనలు గూడ ఇక్కడ దింపిరి; కొందరు ప్రముఖాధికారుల ధ్వంసం దొడ్డిదారినేయుండినది. ఈలోగా ప్రజలపయిన జారీచేసిన నిర్బంధాలకు మితిలేదు. బ్రిటిషు అమెరికను సేన లిక్కడనుంచుట, ఈ దేశమును యుద్ధపురియారీ స్థానముగ జేయుటవలననే, జపాను జర్మనీల దృష్టి అప్పడీవైపుకు తిరిగినదని గాంధీమహాత్ముడన్నిసందర్భాలలోచించి, “క్విటిండియా” (=బ్రిటిషువారు మర్యాదగ వేంటనే ఈ దేశమును విడచిపోవలె. వారిక్కడ పాలించుట కవకాశం పోయినది) అని స్పష్టంగా హరిజనపత్రికలో ప్రచార మారంభించెను. అది విద్యుత్తరంగాలవలె దేశమంతట అద్భుతవేగముతో వ్యాపించి జనామోదమందినది. కాంగ్రెసు కార్యసమితిలోను గాంధీగారిట్టి తీర్మానంపెట్టి బ్రిటిషువారు వేంటనే “హుకూమతు” ఒప్పగించనియెడల, అంతట తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగింతుననిను. గాంధీజీ సారధ్యమందుకోగానే, నలు

దిశలను ఉద్దేశ్యమతిశయించినది. నెహ్రూ ఆజాదుగారలకు 'ఈహింసాప్రాబల్యమధ్యమందు' జనులు గాంధీయధ్యతినత్యాగ్రహముకు సిద్ధంగా లేరేమో'యని కొంత వ్యాకులత కలిగినది. కాని బ్రిటిషువారు మూర్ఖతవహించిరిగనుక వేరుమార్గం లేదని నిశ్చయించిరి. తుదకు 8-8-1942 తేదీని బొంబాయిలో అ| భా| కాంగ్రెసు సమితివారు సుప్రసిద్ధమగు 'క్విటిండియా' ఓర్మానంచేసిరి. గాంధీగారింకను వైస్రాయితో రాజీప్రయత్నాలు చేతునని, అదివ్యర్థమైపోతేనే సత్యాగ్రహం నిర్ణయం తునని వెల్లడించెను. కాని అవినీతితో బ్రిటిషుప్రభుత్వము ముందే ప్రజోన్యమమును సీదాగా అణచ నిశ్చయించుకొనిరి. 9-8-42 ఉదయముకే గాంధీగారిక చోటికి కాంగ్రెసు కార్యసమితి వారికచోటికి తక్కిన సభ్యులందరు మరియుతర స్థలాలకును హఠాత్తుగ తీసుకొనిపోబడి, ఎట్టి విచారణయు లేకుండ నిర్బంధితులయిరి.

కాంగ్రెసు ఉద్దేశించిన యీఆఖరు అహింసాయుద్ధము చాలక్లిష్టమని ఆజాదుకు తక్కిననాయకులకును తెలియును. లోకమంతట అల్లుకొన్న హింసాదావానలము భౌతికంగా, మానసికంగా, నైతికంగాగూడ, జనులందరిని పీడించి వికృత పరచుచుండెను. దానిమంటలు మన దేశముకు వ్యాపించునట్లుండెను. జనులు అన్నవస్త్రముల కాతురులైయుండిరి; భారతీయులమనసులో ఆందోళనయు, హృదయంలో బ్రిటిషువారిపైన

ద్వేషమును చెలరేగినది. ఈస్థిలో హింసాభోరణి రాకుండ
 తగుశట్టుదిట్టములతోనే తప్పనిసరియైతేనే ఆఖరుయుద్ధమును
 ఆదర్శరీతిగ గాంధీమహాత్ముని మాచనలపరకారమే సాగవలె
 నని కాంగ్రెసునాయకు లుద్దేశించిరి: సాధ్యమయితే ప్రభు
 త్వంతో రాజీకుదిప్పి, శ్రవంచయుద్ధంలో సహకరించి, లోక
 షేషముకు ప్రజాశాంతికి తోడ్పడదలచి. కాని, దైవ మన్య
 ధాశలచెను; బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు క్రూర్యంవల్ల ఆసత్యా
 గ్రహము నారంభించుముందే నాయకులందరు జైలులోబడిరి.
 ఇట్టి అంత్యదశలోగూడ సామ్రాజ్యతత్వము దుష్టుగావర్తించి
 నందుకు జనులలో ఆవేశముపెచ్చినది. పోలీసుమిలటరీవారు
 ముందుగనే జాతీయోద్యమము నణచివేయుటచేసి లాఠీఘాత
 గము, తుపాకులకాల్పులు, అంతటా జనులపైను చెచ్చురాని
 దౌర్జన్యప్రయోగాలను సాగించిరి. క్లిష్టస్థితిలో చేరెనక్షణ
 కవసరమైన నౌకాసైన్యాణం, కమాన్వత్తి, రైల్వేయుజను
 బళ్ళుఉత్పత్తి, యుద్ధావస్థ, ముఖ్యశ్రమోత్పత్తి, తదేకదక్షతో
 ఇంగ్లండు, కెనడా, ఆస్ట్రేలియానంటి దేశాలలో సాగుచుండెను.
 పక్షవిభేదాలుమాన ప్రజాసహకార వర్ధించి, సర్వపక్ష
 యతమై ప్రజాబలకల్పన జాతీయపభుత్వము నేర్పిరి.
 మనదేశంలోమాత్రం బ్రిటిషుఅధికారుల ప్రకృతి వ్యత్యస్త
 మయినది. దేశంలోరక్షకుల తగుసౌకర్యాలు, ప్రజోత్సాహం
 కల్పించలేదు; సరికదా; తమకరాకృతములను ప్రజలపైనే

ప్రయోగించిరి. ఈ అశక్త దుర్జనత్వం, సహకార నిరాకరణం ప్రజాక్షేమముగూర్చి నిర్లక్ష్యముజూచి జనుల సర్కారుధోరణి నేవగించుకొనిరి. ఇతర దేశాలలో యుద్ధప్రమాదాలవల్ల కొలది మంది హతమై మన దేశంలోనో, అంతకుపదిరెట్లు జనులు తిండిలేక అధివ్యాధులవల్లమాడి దుర్మరణముకు పాల్గొని, రెండేండ్లు దేశమంతయు కల్లోలభరితమయినది. ఉద్యోగులు కొందరుజనులు రైలు, తంతి, సర్కారుభవనములు ఇత్యాదులు ధ్వంసంచేసిరి. కొందరు రహస్యవిప్లవం లేవదీసిరి. కొన్ని జిల్లాలలో 'ప్రతిప్రభు' మేగ్గుడినది. ఆజాదు ఘోషార్పి పలుకగా చాలామందియుద్ధములు సర్వోగ్రహించేసిరి. సుభాషు బోసుగారప్పటికే దేశముండి తప్పించుకొని యూరపుకు, అట నుండి మలయప్రాంతముకు చేరి అచట, ఆజాద్ హింద్ ము కూమరులు స్థాపించెను. బ్రిటిషువారి మలకూ బర్మాలో నిరాధారంగావిడిచి భారతీయులైకలు సహజంగా ఈస్వతంత్రభారతనీ లో చేరి ఈ 'ఆజాద్ హింద్ పాజు' జపానీయుల నాయత్వో భారతదేశముపై విజృంభించువాడని. వీరి ఢిల్లీ చలో 'జయహింద్' గీతానాలుపెచ్చుట ఈ దేశంలో జ్వలించెను. అటు సుందీపె గా భారతీయులప్పటికి బ్రిటిషుప్రభుత్వపు జైళ్ళలోనుండిరి. నెహ్రూ ఆజాదుచంటి ఫాసిస్టు నాజీద్వేషులగు ప్రజాతాత్త్రీయులకు గాందిమహాత్మునింతటి ఆదర్శ శాంతిపరునికిగూడ జైలులోనే బ్రిటిషుప్రభుత్వము స్థానమిచ్చు

టలో, ఈ దేశంలో వారి కభ్యుత్థము కంత్వదశవచ్చెనని తేలినది. ఇట్లు దేశమంతట ఆందోళన చెలరేగినను, మనవారు విదేశీయులను చంపలేదు. కాని, ఇక విలయతీపర్కారు కిక్కడ తావు లేదను దృఢనిశ్చయము జనులలో శాంతంగానే యేర్పడినది.

ఆఖరు జైలునివాసము.

రాష్ట్రపతి ఆశాదు తోటి కాంగ్రెసు కార్యసభ్యులతో బాటు మధ్యరాష్ట్రపు అహమదునగరపు కోటలో ఖైదు చేయబడిరి వీరికి బయటి ప్రజలతో యెట్టి సంపర్కంలేకుండ జనసంభాషణకు వీలులేకుండ ప్రభుత్వంవారెన్నియో నిర్బంధముల బెట్టిరి. కాని, ఆశాదు చారిత్రాస్థిగల ఆదుర్గంలో నిగ్రహంతో తన సహచరుల సహవాసంతో కాలం గడపెను. అప్పుడు బ్రిటిషు అధికారులు కాంగ్రెసుసంస్థపైన తేసిన అపవాదముల నాయన తీవ్రంగా ఖండించుచు, ప్రభుత్వముకు వ్రాసెను. ఫలించేసహకారం చేయుటకు కాంగ్రెసు ఎప్పుడూ సిద్ధమే. కాని, నిజమైన అధికారము లేనే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ బాధ్యత వహించినందుకు జనులలో ఉత్సాహమేర్పడి ప్రయోజనముడును. వ్యర్థమంతిత్వం వహించుట పదవీ వ్యామోహము. అది కాంగ్రెసు నాయకుల కెప్పుడూ లేదు. మరియు 'కాంగ్రెసు జవానీయులదాడికి తోడ్పడ దలచెనను బ్రిటిషు

ఆరోపణ కేవలము అసత్యము; జనాను దుర్వ్యక్తిని చిటికెచా రామోదించినప్పుడును కాంగ్రెసుఖండించినది. దేశపు దుస్థితి ప్రభుత్వమే బాధ్యులు' అని ఆయన సహేతుకంగా నిరూపించెను. ఆకోటలోను ఆజాదుగారు ఆధ్యాత్మికకృషిని, ధార్మిక చర్యను, సాహిత్య నిర్మాణమును సాగించు చుండెను. దేశపు యిటీవలి పరిస్థితిని, సాంఘికసమస్యలను, రాజకీయ నైతికపరిణామమునుగూర్చి అక్కడ ఆజాదుగారు 'గుమ్మా రేఖానిర్' అనుపేర విపులముగ అమూల్యగ్రంథమును ఉర్దూలో వాసి నారు. ఇది సాండిత్యం, రాజనీతి, లోకానుభవముతో నిండి, ఉదారభావములు దెల్పునది.

ఈసారి జైలులో ఆజాదు తక్కిన నాయకులతో కలసి వసించుట చాల తృప్తికరమయినది. రోజూ ఆయన నెహ్రూ ప్రసాదు వట్టాభిమున్నగు మేధావులతో సాహిత్యచారిత్రాకాది విషయాలగోష్టిచేయుచు వారినానందభరితుల జేయుచుండెను. వారి పరస్పరప్రేమశారవము లింకను చాల హెచ్చినవి. ఆజాదు యిత్యాదులతో నిత్యోష్ణివల్ల ప్రాచీనసంస్థల పూర్వపు ఆధ్యాత్మికత ముస్లిం ధార్మికప్రవృత్తి వర్తెరాల గూర్చి యెన్నియో గొప్పవిషయములు తనకు తెలిసెనని, అట్టి విశద ప్రశ్నసంగంధ్యారా యెన్నియో అమూల్యవిషయములు గ్రహించుట మహావృత్తమని నెహ్రూగారు ప్రకాశించి యున్నారు. సంభాషణలలో రంజకంగా సంస్కృతి విజ్ఞానవిషయాలగూర్చి

ప్రసంగచర్చలు సాగించుచు, వారప్పుడా నిర్బంధంలో ఉప
యుక్తంగా చర్చలతో రచనలతో కాలంగడపిరి. శతమానాని
దుస్థితి కూర్చి సహజంగా వారప్పుడు అపార మనోవ్యధపాలై
దినదినం మారు యుద్ధాది పరిస్థితుల నాశురతతో గమనించి
చచ్చించుచుండిరి. తన అర్థాంగి అప్యయతకూర్చి ఆజాదున
కక్కువ వ్యాకులత గల్గించినది.

విడుదల.

1944 సం॥లో గాంధీమహాత్ముని వ్యాధి కారణమున
జైలునుండి విడుదలచేసిరి బ్రిటిషు అధికారు లాయనతో రహ
స్యంగా రాజీబేరమాలారంభించిరి శీనాని వేవెలుగారు కొత్త
వెస్ట్రాయి ఈలోగా మహాయుద్ధము మిత్రము డలికి విజయ
ముఖము పట్టినది. జపానుకు తూర్పున అమెరికనుల దాడివల్ల
ప్రమాదము నానాటికి హెచ్చి, జపానీయులు మనవైపు దండ
యాత్ర మానుకొని, ఆత్మరక్షణకై వెనుకకు మరలిరి; కాని,
ఈదేశంలో అశాంతి నానాటికి మితిమీరినది. ఫ్రెంచి డచ్చి
బ్రిటిషువారి శూరత్వంవట్టిదని గోచరించినది. ఈదేశంలో జాతీ
యకృభుత్వ మేర్పర్చి ప్రజల సుహృద్భావం సంపాదిస్తేనే,
జాన బర్మా మలయాలో కృజానాయకుల సామభూతిగల్గి,
పునర్విజయముకు పాశ్చాత్యుల కవకాశ ముండునని తేలినది.

ఈరాజ్యాలను మరల శతశత్రుకొని ప్రజాసద్భావం సంపాదించు బాధ్యతను అమెరికనులు తమపై బెట్టుకోక, యూరపుకు వదలి, వెంటనే భారత దేశముకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట అంతర్జాతీయంగాను అత్యవశ్యకమని బ్రిటిషువారి కొత్తడిచేసిరి. అట్టికాగాను భారతీయుల నణచియుంచుట ఖగితమకే ముప్పు అనియు బ్రిటిషుప్రముఖులు గ్రహించిరి. కనుక రాజబేరాలు దేశానిగా ద్వారా రహస్యంగా సాగించిరి. ఈస్థితిలో 1944 లో బిగం ఆజాదుగు (ఆజాదుగారి సతీమణికి) జబ్బుపెచ్చి, ఆందోళన మేర్పడెను. ఆమెకు ప్రమాదస్థితి గల్గెనని తెలిపి, ఆజాదుగారామెను కలఁత్రాలో చూచుటకు సర్కారు అనుజ్ఞనుకోరి. ప్రభుత్వోద్యోగులు నిర్దియులై, ఆ లర్డీ మంజూరుచేయక, కాలయాపనచేసిరి. ఇంతలో ఆమె కాల ధర్మమొందెను. తనపై ఎంచప్రాణములు వెట్టుకోన్న ఆర్థాంగి మరణవార విడుదలయితివచ్చి, ఆమె దుగరంతయు ఖిన్నులైరి; అంత్యదశలో ఆమె ప్రక్కనుండు యోగమునులేసెందు కెంతయు దుఃఖించిరి; కాని, ధరోదాత్తుడు గనుక ధైర్యంపహించి, మరల దేశసేవపైనే దీక్షనుంచెరి.

ఈస్థితిలో 1945 మార్చిలో కాంగ్రెసు కార్యసమితి సభ్యులు అహమ్మదునగరమునుండి పిడదీయబడి మేనాటికి నిడుదలయెరి. ఆయన కలఁత్రాలో తనశూన్యగృహమును చేరుకొనెను. వెంటనే రాజ్యంగిపు సంప్రతింపులకి సప్రసాదమునుండి కలుగునచ్చెను.

రాజీ సంప్రతింపులు.

అంతట గాంధీమహాత్మునితో సంప్రతించి, అధ్యక్షుడు ఆజాదు కాంగ్రెసుకార్యసమితి సమావేశంజరిపెను. వైస్రాయి యీ సంప్రతింపులలో మొదట ఆజాదుగారి కావ్యాన మంపలేదు. అంతట కాంగ్రెసులో తాను సభ్యుడుకానని, రాష్ట్రపతి ఆజాదే కాంగ్రెసుకు ప్రతినిధియనయు, మహాత్ముడు వ్యక్తపర్చగా, ఆజాదునుపిల్చిరి. అప్పుడు ఢిల్లీ సిమ్లాలోజరిగిన సంప్రతింపులలో జిన్నాగారిపట్టుదలవల్ల కేంద్రప్రభుత్వంలో ముస్లింమంతుల ప్రాతినిధ్యంగూర్చి తగువువచ్చి పరిష్కారము చెడినది. తక్కిన భాషరాజ్యాంగముగూర్చిసమితి యేర్పడెను. “వీలైనంతవరలో ప్రాంతీయ శాసనసభలన్నిటి ఎన్నికలు జరుగవలె. దేశపు జనసంఖ్యలో 10 లక్షలకొరకున్న పౌరజాతినిధులను ఈకొత్త శాసనసభ్యులు జనాభానుబట్టి ఆయారాష్ట్రాలనుండి ఎన్నుకొందురు. ముస్లిములకు ముస్లిం ప్రతినిధులుందురు. ఇట్లు మతాలవారిగ రాష్ట్రశాసనసభ్యులెన్నుకొను కొత్తప్రతినిధులందురును, సంస్థానప్రతినిధులును కలసి ఒకరాజ్యాంగపరిషత్తుగ నేర్పడుదురు. ఈపరిషత్తువారు ఈ దేశముకు కొత్తరాజ్యాంగం తయారుజేతురు. అయితే అందులో ముస్లిములుమున్నగు అల్పసంఖ్యల హక్కులు రక్షింప వలె. అదసరిగాడిండి ఇంగ్లండుతో ఈదేశముకు తగువ్యాపార

సంధికూడ కదరవలె. అట్లు జరిగెనని తృప్తియైతే, బ్రిటిషు పార్లమెంటువారు ఆకొత్త రాజ్యాంగమును మంజూరుచేసి, ఆప్రకారం అమలుజరుపుదురట. అయితే, ఈకొత్తరాజ్యాంగములో కేంద్రప్రభుత్వంకింద 1 విదేశాంగశాఖ 2 దేశరక్షణకి రాకపోకల శాఖమాలిమే ఉండవలె. మిగతాశాఖలన్నిటివాలన పాఠితీయ (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వాలకే ఉండును.

వెంటనే కేంద్రంలో బాధ్యతాధికారంగల జాతీయమంత్రిమండలి కావలె," (దీనినే కొద్దిమాత్రులతో 1946లో బ్రిటిషుమంత్రిత్రియమును ఆమోదించినారు.)

ఈ కేంద్రమంత్రి మండలిలో హిందువులు 5, ముస్లిములు 5 మరికొందరు పార్టీసిక్కువగై రాష్ట్రనాస్తి వారునుందురు. ఈపథకి ముకు రాజీనామాజరిగినది. అయితే ఈ 5 ముస్లిం మంత్రులు (తానుసయమించు) లీగుపక్షీయులే ఉండవలెనని జిన్నాగారిపట్టు. అందుకు కాంగ్రెసు ఒప్పుకుంటే, జాతీయ స్వతంత్రీముస్లిముల కన్యాయముజరుగును. మరియు లీగేముస్లిములకు ప్రతినిధిసంస్థ అను జిన్నావాదము దృఢపడును. ముస్లిములలో చాలమంది లీగేతిరుచున్నారని, శాసనసభలలో కాంగ్రెసు అహారారు, మోమిన, పియాసభ ఇత్యాదులలో ముస్లిముల సంఖ్యబట్టి స్పష్టము, కనుక ఒకరినైన లీగేతిరముస్లిమును సయమించవలెనని వైస్రాయి ఒప్పుకొనెను. అందుకు జిన్నాగారిలగ్రహంతో అసభభగ్గుమయినది. మరల

శాసనసభల కెన్నికలుజరిగితే, ముస్లిం ఘనాలన్నిటిని లీగువారే గెల్తురని, కనుక లీగే ముస్లిం ప్రతినిధియని ధృవపడునని, జనాబ్ జిన్నా వాదించి, వెంటనే శాసనసభలన్నిటికి ఎన్నికలు కావలెనని పట్టుపట్టెను. ఎన్నికద్వారా పజాభావము వ్యక్తమగుట భవ్యమే, కనుక అందుకు కాంగ్రెసు వెంటనే సమ్మతించెను. కాని వెంటనే వాతవోలరులిస్తుతో జరిగితే జాతీయ ముస్లిములకెంతో అన్యాయం జరుగును. “లీగువారు ధనసంపత్తు అధికారపుస్తోమతూ కలవారు. విలాయతి సరంకుశ ప్రభుత్వము కీయుద్ధంలో సహకరించి, వాదనాయంతో ఉద్యోగం పలుకుబడి గల్గి, దేశమంతట శభోపశఖలుగి వ్యాప్తిచొందనారు-జాతీయ ముస్లిములో! సర్కారుకోపముకు గుయ్యె జైల్లోబడినారు. వారిసంస్థలు చాలవరికు అణచబడినవి. అప్పటికి వారికి ఎన్నికల నాగించుటకు అర్హత అంగబలంకూడ లేదు. పునర్నిర్మాణముకు ముస్లిం ప్రజల శాంతిగా యధాస్థితి బాధింతుకున్ను, వ్యవధికావలె. మరియు అప్పటి వోలర్లలస్తు చాల లోపభూయిష్టము- జాతీయ ముస్లిములపేరు లెన్నయో పోయినవి. లీగువారు అర్హతలేనివారును చేర్చబడిరి. కనుక మరల తయారుకావలె. ఈయెన్నిక దేశపు భవిష్యత్తుకు చాలప్రధానము, సజమే. కనుకనే, సరియెలిస్తుతో లీగు అవకాశమిచ్చి న్యాయంగా నాగించవలె. ఏడాదియైన వ్యవధికావలె” అనివెంటనే దూరదృష్టిగల నకాలానా అజాదు

నిరూపితము; లీగేతర ముస్లిం పౌరుషులంతట ఆయన వాగ్మును బలపర్చి. శావి. శాంగైసుసంస్థ వాతప్రభు నిదానం దూరద్వైచాళిక, మహానంవహించి, మోటనే ఎన్నికలు సాగుట కొప్పుకొనిరి. ఇదికవిష్కే. సర్కారు 1945 అక్టోబరులో నేకేంద్రసభకు, 1946 ఆరంభంలో రాష్ట్రసభలకును, తొందరగ ఎన్నికలు జరిగించివేసి.

ఆయెన్నికలలో శాంగైసు పార్లమెంటరీ బోర్డులో పటేలు, ప్రసాదు, ఆశాదుగారలే సభ్యులు. వారు చాల శ్రద్ధతో నిరంతరం కృషిచేసి, ఎన్నికశార్యం సాగించిరి; ముస్లి మేతరస్థానాలు చాలవరకు శాంగైసుపక్షంవారికే లభించి, 1957లో కన్న ఇప్పుడెక్కడ బలమేర్పడినది. ఇక ముస్లింస్థానాలో బాదాపు అవి ముస్లింస్థానాలు లీగువారికి వచ్చెను. కేంద్రముకు జనాభాలో నూటికొక్కరే వోటర్లు. వారు తమామూ ధనికవపువారే. నాయనరాష్ట్రంలో ఢిల్లీవంటి సంయుక్తస్థానాలలో శాంగైసు ముస్లిములుగెల్చిరి. రాష్ట్రాల ఎన్నికలో సోహార్డులో ముస్లింస్థానాలలోను శాంగైసుకు మెజార్టీవచ్చినది అస్సం, సింధు, బిహారు సంయుక్త రాష్ట్రాలలోను కొన్ని ముస్లింస్థానాలు జాతీయ ముస్లిముల కందినవి. శావి, బెంగాలు పంజాబుల ముస్లిములలో తక్కిన మద్రాసు బొంబాయి, మధ్య, ఒరిస్సాలలో లీగులే పూరాజయముగల్గి, జాతీయవాదులందరికి ఆశాభంగము

కల్గినది. దీనికనేక కారణాలు. లీగును తావేళమును సాంఘిక ద్వేష పరతను ప్రేరించెను. అది మాల్వీబృందముకు హాసీదు వ్యక్త రాల అధికారులకు ప్రీతి. నారు వోట్లను వారివారిని లీగుకు వోటిస్తేనే కబరిస్తాను (=మృతిచెందినవారి దేహంభవనం చేయు గోరిష్ఠం) ఆచనమాజ్ (మసీదులలో సమిష్టిప్రార్థన) దావత్ ఖానా (=శుభాశుభాదులలో పంక్తిభోజనం), ఏటిలో స్థానమిత్తు మని, వ్యతిరేకులకు సాంఘిక బహిష్కారమనిరి. ముస్లిముల సాంఘికజీవనంలో ఈమూడును ముఖ్యములు. ముస్లింప్రజలలో చాలమంది అజ్ఞానులు మతాచారపరులు; సహజంగా వారం దరు తమకు లాభించుననుకొని, ఈ మాల్వీలుగోరిష్టం లీగు పక్షముకే వోట్లనిచ్చిరి ఇందుకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారించేయు టకు ఆజాదుపక్షముకు అనకాశమియలేదు. అప్పటి లీగు జయముకు జిన్నాగారియు క్లి ఊపయోగించినది

ఆజాదుగారూహించిన ఇవేగాక, మరికొన్ని కారణాలు తోడైనవి. జిన్నాగారు లీగుః యంత. కాంగ్రెసువారు స్వాతంత్ర్యమును ఎన్నికసమస్యకైప్పిరి; “ముస్లి మేతర స్థానాలను కాంగ్రెసు గెల్చును; స్వాతంత్ర్య మెట్లునుకలుగనున్నది. కనుక ముస్లిములు తమ హక్కులరక్షణకే వోటువీచువలె. ముస్లిములకు ప్రత్యేక రాజ్యములే, ముస్లిముల కన్నిరక్షణలుకల్గును, అందునుబట్టి బెంగాలు అస్సామును, పంజాబువద్దగైరా వాయవ్యప్రాంత మంతయు ముస్లింపాలనలోనే యుండును. ఆప్రాబల్యంవల్ల

హిందుస్తానులోని ముస్లిములకు, నిజారాజ్యపు ముస్లిములకు చాలబలము హక్కులు నేర్పడును; కాంగ్రెసునాయకులతోను అటు బ్రిటిషు ముస్లింరాజ్యాలతోను బేరమాడి, లాభం పొందవచ్చు; కనుక, ముస్లిం స్వాతంత్ర్యముచు పాకిస్తానునిమిత్తం లీగుకే ముస్లిములందరూ వోటువేయవలె." అని లీగునియంత ఆశపెట్టగా, ఈ ప్రాంతాల ముస్లిములున్న లీగుకే వోటు నిచ్చిరి. ఇదిగాక, బెంగాలు పంజాబులు పాకిస్తానుకు కీలకములు. ఈ రెంటిలో ఆంగ్లోద్యోగులు స్వయంగాను ముస్లిం ఉద్యోగులను ప్రోత్సహించియు, ఎన్నికలలో (తటస్థులగుటకు బదులు) పక్షపాతంతో లీగుకు చాలమద్దతు చేయించిరి. పాకిస్తానుసాధిస్తే అది (హిందుస్తానువలెగాక) బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే యుండునని లీగునాయకులనిది; మరియు బ్రిటిషు సాయంతోనే పాకిస్తాను నేర్పర్చుకొంటే, పిమ్మటను బ్రిటిషు సాయమవసరమై, పాకిస్తానుపాలకులు బ్రిటిషువారి ఆశ్రయం కోరుదురుగాదా ! ఈయలుసుకనిపెట్టి, లీగుపక్షీయులు బెంగాలు పంజాబుల ఎన్నికలలో నాజీలవలె దౌర్జన్యమును, ధనవ్యయమును సాగించిరి. (దేశంలో నబాబులు ముస్లిం జమీందార్లు పుంజుపతులు లీగు పక్షీయులే) ఈ దారుణ దౌర్జన్యాలవల్ల, జాతీయముస్లిముల ప్రచారకులు, తుదకు అభ్యర్థులుగూడ బాధింపబడి, అక్కడ సంచరింపనేలేక, ప్రాంతీయముకుపాలై, ఎన్నిక కార్యాలు చేసుకోలేకపోయిరి. ఆతరుణంలో (ఈక్లవ్వతను

గమనింబక) కాంగ్రెసును అముస్లింస్థానాలకు తగుకృపి నేమీ చేయలేదు. అహ్మద్ మోమిను మున్నగుసంస్థలకు సమన్వయత చేయు జాతీయ ముస్లింసంస్థయు ఏర్పడిపనిచేయు వ్యవధిలేదు. పైపెచ్చు, బెంగాలు పంజాబుల బీదలలో బాగాపలుకుబడిగిల్లి అప్పటికి బలీయులైన కమ్యూనిస్టుపక్షంవారు పాకిస్తానవాదం సమర్థించుటేగాక, లీగుపక్షీయుల ప్రవృత్తినిహానించి, వారి నన్నికలలో బలపర్చిరి. ఈ యన్నికారణాలవల్ల, లీగుకు అపెర్మమగుజయమా యెన్నికలలో లభించి, అపర్మం ల్పించినది.

ఈ దార్జన్వాగ్ గూర్చి జాతీయముస్లిములంత మొర బెట్టి వను బ్రిటిషుఉద్యోగులును వినిపించుకోక, లీగుకు తోడ్పడిరి, శంచయేచేనుమేసిన, కలదెదిక్కు !

21. తాత్కాలిక ప్రభుత్వం.

అంతట 1946 వేసవిలో బ్రిటిషు మంత్రిత్వయము వచ్చేసి, మరల రాజ్యాంగచ్చలు సాగించిరి; ఎన్నికలలో లీగు జయంగమనించి, కే.ద్రమంత్రివర్గంలో ముస్లింస్థానాలయిదును లీగుపారికిచ్చుట కంగ్రెసునొప్పించిరి. హిందువులకనికాక కాంగ్రెసుపక్షముకు 6 స్థానాలు (అందులో ఒకడు హాజనుడు కావలె) తక్కిన అల్పపర్గాలకు మూడు, అని తేల్చిరి.

మరియు అస్సాం బెంగాలులకు పంజాబు మున్నగు వాయవ్యభాగాలకు సంయుక్తపాలనకు వర్గీకరణం నూదించిరి; ఇది సందిగ్ధతకు అస్సాం, వాయవ్యాలవంటి రాష్ట్రాల భీతికి కారణమయినది. మరియు, కాంగ్రెసువారు ఆరుస్థానాలలో 1 హరిజను 1 ముస్లిము 4 సవర్ణహిందువులను క్షేపణజూచిరి. వెంటనే బనాబ్ జిన్నా 'కాంగ్రెసువట్టి హిందూసంస్థ' అమంత్రులలో ముస్లిములుండకూడదు.' అని పట్టపట్టెను. కాంగ్రెసు 'లీగు'నలె ఒక మతపుసంస్థ కాదు. అందులో వేల కొలది ముస్లిములై స్తవాది సభ్యులున్నారు. కాంగ్రెసు హిందూ మంత్రులనేయించుట సబబుకాదు. వారునొక ముస్లిమునుకెట్టు కొంటే 'మొత్తం ముస్లింమంత్రులసంఖ్య పా'త్రనిధ్యము హెచ్చునేకాని తగ్గదు. కాని, అందుకుజిన్నా గారుసహించలేదు; జాతీయముస్లిములమీద ఆయనకంతకోపము. అంతట మంత్రి త్రయము తలవంచుకొని ఇంగ్లండుకుపోయిరి.

ఇట్లు ఆదాత్యమునుభగ్నంకాగా, బ్రిటిషువారిధోరణిచే జిన్నాగారి కింకను అధిక్యమేర్పడెను. ఇక బ్రిటిషుకుతంత్రముకు మితిలేదని అమెరికనులును పరిహసించిరి. నెహ్రూ అబాదు మున్నగు జాతీయనాయకులిక మరల సత్యాగ్రహం తలపెట్టజొచ్చిరి. అంతట బ్రిటిషుమంత్రివర్గము బుద్ధి తెచ్చుకొని కాంగ్రెసు తరపున నాయకుడగు నెహ్రూ కేంద్ర మంత్రివర్గము జూలైలో నేర్పరచుకట్లు నియమించిరి. అందుకు

కలియుటకు జిన్నాగా రసలే ఒప్పుకోలేదు. కనుక, నెహ్రూ ముస్లింమంత్రులుగ అప్పుడికి 'జాతీయ స్వతంత్ర ముస్లిములనే' నెట్టవలసి వచ్చెను. ఆజాదుగా రింకను మంత్రివర్గంలో చేరక, బయటనే సేవచేయదలచిరి, లీగువారంతట జాతీయవాదుల వైన ద్వేషాయుధంసాగించిరి. కేంద్రప్రభుత్వము వరపుమైత్రి తో జాతీయమగు ఒకే రాజనీతితో జరుగుచుండెను. వీరి చర్చ వైస్రాయి ఆడ్లదగులుటకు నుంతులు సందీయలేదు. ఇంతలో వరకుండిన ప్రతిగామి ప్రాబల్యము క్షీణించెను. ముస్లింలీగును బ్రిటిషుఅధికారులును కలసి జాతీయవాదుల నడ్డుకోవలెనని (జిన్నాగారి ఆకోశంమీద) వ నెలుగారు మరల లీగును మద్దతుచేసిరి. స్వతంత్ర ముస్లిములస్థానే 'లీగు' సభ్యులనే నియమిస్తే వారు జాతీయవాదులతో సహకారంచేసి మంత్రివర్గంలో మెజార్టీ అభిప్రాయ ప్రకారమే నడతురని వారి అభ్యర్థుడు జిన్నా తనకు మాట యిచ్చెనని లీగు ప్రతినిధులిక రాజ్యాంగ పరిషత్తులోను కలసి పనిచేయుదురని, యిక రాజ్యాంగ నిర్మాణకార్యమును నిరాటంకంగా జరిగిపోవునని, కనుక లీగు మంత్రులు నియామకము కొప్పుకొమ్మని ప్రధానమంత్రిని వైస్రాయి కోరెను. అంతట వైస్రాయిమాట నమ్మి ఆజాదు, ప్రధాని నెహ్రూకూడ మార్పుకు సమ్మతించిరి. ఇట్లు స్వతంత్ర ముస్లిములస్థానే లియాకత్ ఆలీ మున్నగు ఐదుగురు లీగువ్యములు కేంద్ర మంత్రివర్గంలో చేర్చబబడిరి.

ఈ క్రొత్త మంత్రులు రాగానే స్థితి మారినది. వీరు మిగతా మంత్రులతో కలసిరాక, లోలోపల వైస్రాయి అడ్డు దగులుటకు తోడ్పడి, ముఖ్య రాజకార్యాలను పరిమితించి; మరియు రాజ్యాంగపరిషత్తులో లీగుసభ్యులుచేరనుకోదు. వైగా తాము కాంగ్రెసుమంత్రులతో సహకరించుటకు ఈ రాజ్యాంగపరిషత్తులో చేరుటకును సమ్మతించలేదని, తమకు పాకిస్తాన్ కావలెననియు జిన్నాగారంతట ప్రచురించిరి. వయెను జిన్నా గారును “మరీకు” అయి కూటనీతిద్వారా కృత్రిమంచేసినట్లు స్పష్టమయినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వపాలన స్తంభించినది. ఉద్యోగివర్గంలోను ముస్లిములు తెల్లవారుగూడ లీగు మంత్రులు చెప్పినట్లే నడుచుచు, జాతీయమంత్రులపట్ల మాంద్యం చూపిరి. ఈద్రోహస్థితి సహజా ఆజాదులకు చాల సంతాపం కలిగించినది. దేశంలో ఆహారభద్రతాది సమస్య లెన్నియో తక్షణ పరిష్కారం కావలసి యుండెను. ఈలోగానే 16-8-46 నుండి ముస్లింలీగువారు ప్రభుత్వంమీద డైరెక్టు ఆక్షను (ప్రత్యక్షచర్య) జరిగింతురని జిన్నాగారి అధ్యక్షతను తీర్మానించెరి. క్రియలో ఈ ‘ప్రత్యక్షచర్య’ ప్రభుత్వంమీదకాదు; హిందూ సిక్కులమీదనే (కలకత్తా వగయిరాలలో జరిగెను.) బెంగాలు లీగుప్రభుత్వము దీనికి మద్దతు. ఇట్లు వేలకొలది హిందూవులను ముస్లింగుండాలు చంపి ఆస్తులు ధ్వంసంచేయగా, ఆమతస్థులు తిరుగబడి ముస్లిములను చంపిరి. ఇట్లు సాంఘిక ద్వేషాలను మరి

కొల్వుతూ లీగు ఉద్ఘాటనకెక్కువ విషప్రచారం చేయుచుంటే అందుకు మిగతా పత్రికలు కొన్ని ప్రతిప్రచారం చేసినా ద్వేషాగ్నిచే వ్రజలు కాంతి స్తిమితములుతప్పి అందోళనపాటైరి. లీగుమంత్రులు ఆధికారం వహించిన మీదటను, లీగువారీదుష్ట ప్రచారం మాననందుకు ఆజాదు చాలచింతించెను

ఈ స్థితిలో 1946 సాలాఖరున ఢిల్లీ సమివపు మీరటు లో కాంగ్రెసు వార్షికసభ జరిగి, లక్షలకొలది అన్నిమతాల వారు చేరిరి. లీగుసాంఘికవిషప్రచారంవల్ల ఉభయసంఘాలకు ధన ప్రాణమానములు నష్టమగుచున్నవని, వాటిని తప్పించి, సాంఘికమైత్రిని జాతీయభావమునే వ్యాపింపజేయుటకు గాంధీ మహాత్మునికి తోడుగ ఆజాదుగారప్పుడు తక్షణ దీక్షతో జనులలో పనిచేసిరి.

ముస్లిములలో లీగువారి అసత్యప్రచార మెదుక్కొని జాతీయముస్లిములలో సంఘటన గలిగించుటకు, హిందూముస్లి ములమధ్య మైత్రి నిమిత్తం, తన యావచ్ఛక్తి వినియోగించుటకై ఆజాదుగారు 1946 సాలు ఆరంభంనుండి రాజకీయ విశ్రాంతికోరి, కాంగ్రెసు అధ్యక్షపదవిని వదలుకొనిరి. అప్పు టికి బాదాపు ఆరేండ్లు ఆయన రాష్ట్రపతిగ నుండెను. ఇంత ఢీర్ఘకాల మింకెవరును అధ్యక్షులు కాలేదు; సరిగదా, అది కాంగ్రెసుకు దేశముకును చాల క్లిష్టసమయంగాను ఉండెను. ఆయన ఆరోగ్యమును చెనుడుండెను. కనుక తత్కాలము

నాయనా నీ నెహ్రూగా రెన్నుకొనబడి, ఆ సాలాఖరు వరకు అధ్యక్ష బాధ్యతను నిర్వహించిరి. ఆ ఢిలెంబరులో మీరటు కాంగ్రెసులో సాంఘిక సమస్యలూర్పి మరల కాంగ్రెసుధోరణి వ్యక్తంచేయుటలోను ఆజాదుగారు చాలతోడ్పడిరి. మతము నుబట్టి యే ప్రత్యేక జాతియును సిద్ధాంతము ఖండింపబడినది. కాని, ఏసంఘము సంస్కృతికిని హక్కులకును భావిస్వతంత్ర ప్రభుత్వ మెట్టి భంగమును కల్పించవని, రాష్ట్రములకు నిర్బంధ ముండదనియు, సాంఘిక కలహములుపోయి అందరు మైత్రీతో నుండు కాంగ్రెసు ఆశయమనియు వ్యక్తంచేయుబడినది.

అప్పుడు మీరటు సమీపం లోనే 'గడ్డము క్షేత్ర' అను తీర్థస్థలంవద్ద మరల హిందూముస్లిం కలహములు దొమ్మి తురిగెను. ఆస్మాంతంలో శాంతిస్థాపనకు అప్పుడు ఆజాదు చాల శ్రమిచేసెను. భారతరాజ్యాంగ పరిషత్తుకాయన సరిహద్దురాష్ట్ర మునుండి సభ్యుడుగ (ముస్లిం శాసనసభ్యులవల్ల) మొన్నుకొనబడి, ఆ పరిషత్తులో పనిచేయు చున్నాడు. లీగు ప్రతినిధులూ పరి షత్తులో పనిచేయు నిరాకరించిరి. "మాకు సాకిస్తానే కావలె, దేశవిభజన తప్పదు" అని జిన్నాగారు వ్యక్తపర్చిరి. వారు పాల్గొనని రాజ్యాంగమునుతాము మంజూరు చేయుమని బ్రిటిషు ప్రధాని తెల్పి వారికి మద్దతు చేసెను.

అప్పటి రాష్ట్ర శాసనసభ ఎన్నికలలో వాయస్యరాష్ట్ర అసెంబ్లీలలోను బీహారు సంయుక్తరాష్ట్ర సింధులలోను జగ్జీ

యము స్లిములు గెల్చుటకు మాలానా అజాదు చేసిన సేవ అపారము. ఈ యెన్నికలలో బ్రిటిషువారు సర్కారు ఉద్యోగులు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారును లీగుకు అక్రమ సహాయం చేయక, కాంతంగా స్వేచ్ఛతో ఎన్నికలు జరిగియుంటే, తప్పక బెంగాలు పంజాబు సింధులలోను చాలమంది ముస్లిములు అజాదు పక్షియులు జయించియుందురు. హిందూస్థానంతోకలసి బెంగాలు సింధు పంజాబులలోను కాంగ్రెసు కనుకూలమగు జాతీయ ప్రభుత్వ మేర్పడి, రాజ్యాంగ పరివత్తులోను జాతీయముస్లిములు హెచ్చుగ నుండియుందురు; అప్పుడు పాకిస్తాను నిర్మాణము, విభజనవలని ఘోర బాధలును లేకుండపోయేవి. సింధులో లీగు ప్రభుత్వ మేర్పడుటకు (పిమ్మట పంజాబులో యూనియనిస్టు ప్రభుత్వం పోయి, నిరంకుశరాజ్య మేర్పడుటకును) అక్కడి బ్రిటిషు గవర్నరులు లీగు పక్షపాతం వహించుట లీగువారి జాలుమును కారణమయినవి.

22. విభజన ప్రాప్తి.

ఇట్లు బ్రిటిషుపక్షమును వారికప్పుడుతోడ్పడిన కమ్యూనిస్టులును సాంఘికతత్వంగల లీగుకు తోడ్కుట కాంగ్రెసుపై ద్వేషముననేకాదు; పాకిస్తాను ప్రత్యేకరాజ్యంగా యేర్పడితే తాని ప్రత్యేక రాజ్యాంగంతో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే.

మేముందుమని జిన్నామున్నగ లీగునాయకులురహస్యంగా బ్రిటిషువారికి మాటయిచ్చిరట. కేవల స్వశక్తితో వృద్ధియగుటకు పాకిస్తాను భౌతికస్థితినిబట్టి అవకాశాలును తక్కువ. అక్కడవరి శ్రమలును అంగ్ల భారతీయ సహాయములతోనే వృద్ధిచేసుకోవలె; కాంగ్రెసుతోను, హిందూసంస్థలతోను వికటించి అంగ్లజాతి సాయముతోనే జిన్నాపక్షీయు లధికారముకు ప్రాబల్యముకురాదలచినట్లు వారి దరిమిలావర్తనవల్లను విదితమయినది. ఇందువల్ల లీగుప్రముఖుల కాధిపత్యముగల్గుటే గాని, హిందుస్తానులో పాకిస్తానులోకూడమామూలు ప్రజకు నష్టము కల్గననియెన్నిసార్లలో మాలానాఅజాద ఆయన సహచరులును నిరూపించుచుముస్లిములను హెచ్చించిరి; కాని, లీగునాయకులు ముస్లింప్రజలలో హిందువులపై ద్వేషమును భీతిని జ్వలింపజేసి, తుదకు కృతకకృత్యుయిరి. ఇట్లు వారికి తోడ్పడినందుకు కమ్యూనిష్టులకు మాత్రం లాభమేమీ రాలేదు. వవెలుజిన్నాల కుశంత్రముకు బ్రిటిషుప్రభుత్వం తోడ్పడితే, తామిక పాలన భారం వదులుకొని మరల సత్యాగ్రహముకే సిద్ధపడవలెనని మీరటు కాంగ్రెసునాటికి సేహూర్ అజాదు మున్నగు నాయకులు భావించిరి. దీనిని గమనించి బ్రిటిషుప్రభుత్వముప్పుడు క్రొత్తయెత్తు యెత్తినది. లోగడ ప్రచురించిన ప్రణాళిక లీగు పక్ష మొప్పుకోనందున 20-2-47 తేదీని బ్రిటిషుప్రధాని రద్దుచేసి కొత్తదానిబట్టిరి.

“మేము 30.6-1948 నాటికి దేశం వదిలి పోదుము. ఆయా ముస్లిం బాహుళ్య రాష్ట్రాలనుమాత్రం మానాటికక్కడ పాలకులగువారి కొప్పగింపుము” అని వారు ప్రచురించిరి. అంతట ఇక్కడ లీగర్లకు బ్రిటిషు ఉద్యోగులకుమరిత ఆవేశము కలిగినది. పంజాబు సింధు వాయవ్య రాష్ట్రాలలో దౌర్జన్య ద్వారా హిందువుల నణచి జబర్దస్తీతో తామె అక్కడ (బెంగాలులోవలె) ప్రభుత్వాధికారంలో ఉంటే, తాము కోరిన పాకిస్తాను సునాయాసంగా ఆధించును. అందుచే లీగు నాయకులకు (బ్రిటిషు వారికి కూడ) కొట్టే నీతిలోబడును. బీహారులోని ముస్లిముల నాత్యక్తు “బదలా దేనా” అని చెప్పి వారు వేలకొలది హిందు సాక్షుల జంపి, చోట్లకొలది రూపాయల ఆస్తుల ధ్వంసంచేసిరి; స్త్రీల చెరబట్టిరి; గవర్నర్లు వైస్రాయి కూడ యీ దారుణచర్యల నణచలేదు; కేంద్ర ప్రభుత్వము కెట్టికధికారమీయరైరి. ఈ దుస్థితిని ఫిల్లీలో 1947 ఏప్రిల్ లో కాంగ్రెసు కార్యసమితి పరిశీలించెను. ఇక ఈ దేశం విడుచుట తప్పనందున బ్రిటిషు వారు పాకిస్తాను ఏర్పాటుచేసి, అందులోకి దొడ్డిదారిపెట్టుకొనియే వారీ దేశం త్వరలో వదిలి పాలన భారం మానుకోదలచిరని స్పష్టమయినది. బ్రిటిషు వారి దేశంలో పాదుకొని యున్నంతవరకు వ్యాపారాది ప్రతి పరిస్థితిలోను ముస్లిముల విడదీసి మైత్రి లేకుండ జేతురు. కనుక విభాగపద్ధతినే ‘క్విటిండియా’ అమలు కొప్పుకోవలె. (లేకుంటే మరల సత్యాగ్రహమే శరణ్యము). అయితే ఆపుటి విపరీత

విధ్వంసము తగ్గుటకై వెంటనే విభజన కంగీకరించి, హిందూ జాతీయప్రభుత్వం గల తూర్పు పంజాబును (అట్లే పశ్చిమ బెంగాలును) హిందుస్తానులో చేర్చించుమని గట్టిగా సిక్కులూ (అనేక హిందువులును) కాంగ్రెసు కార్యసమితిని కోరిరి; ఈ విభజన జాతీయతకు ముస్లిములకుకూడ హానికరమే. కాని, ఆస్థితిలో ఆ పద్ధతినైన యిష్టంగా బ్రీటిషువారు వదలి పోవుట, “ఆజాద్ హుకూమత్” ఏర్పడుట, గుడ్డిలో మెల్లయుని కార్య సమితివారు నిశ్చయించి, అట్లు వైస్రాయితో తెల్పిరి. సరిహద్దు రాష్ట్రాల్లో సింధురాష్ట్రంలోగూడ ప్రజాభిప్రాయం తెలుసు కోవలెనని కోరిరి. అందుకు కొన్ని అతుకుపద్ధతులతో కొత్త వైస్రాయి ఒక ప్రణాళిక తయారుచేసి 2-6-47 తేదీని ప్రచు రించిరి. ఆప్రకారం దేశవిభజనకు నిర్ధారణయైవది; అక్కడే ముస్లిం శాసనసభ్యులు దాదాపు అందరూ పాకిస్తానునేకోరిరి. కనుక తూర్పుపంజాబు పశ్చిమబెంగాలు విడదీసి భారతసమాఖ్యలో శలిపిరి. వాయవ్యరాష్ట్రాల్లో జనుల ఓటింగు మెట్టితమ అందులో లీగర్ల దౌర్జన్యపు దుశ్చర్యలకు జంకి జాతీయవాదులు పాల్గొనలేదు. కనుక ఆప్రాంతమంతయు విధిలేక పాకిస్తానులో చేరినది వెంటనే విభజన కార్యాలు తొందరగజరిగి, 15-8-47 నుండి రెండుచోట్లను డొమినియను ప్రభుత్వ మనులుకు వచ్చినది. తాము కోరినంత కాకున్నను శ్రమత్యాగంతో శుండుపాకిస్తాను లభించినందుకు జన్నాగారు సంతోషించిరి.

23. స్వతంత్ర ప్రభుత్వము.

తమకోరిక ఫలించినందుకు లీగువారికైనా శాంతంగా అక్కడి అల్పసంఖ్యా వర్గాలమన్నింతురని, నేహు ప్రభుత్వములజాదు ఆశించిరి. కాని, క్రియలో దౌర్జన్యములు మరింత హెచ్చినవి. గుండలు యధేచ్ఛ వాళ్ళలు దోపిడి, స్త్రీల మానభంగమును సాగించిరి. పాకిస్తాను ప్రభుత్వము శాంతినిసలే స్థాపింపలేక పోయెను. అక్కడి హిందువులు సిక్కులు చాలవరకు ఆస్తి పరులు; ముస్లిము లనేకులు చాలబీదలు.

పాకిస్తానేర్పడగానే అక్కడిముస్లిములకు సర్వస్వత్వములు గల్గి పేదలకు భూతలస్వర్గమువచ్చునను లీగు షరీయుల ప్రచారంనమ్మి అజ్ఞానులగు ముస్లింగుండలు చెలకేగిరి; ఈవార్తలు విని తూర్పుపంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలలో ముస్లిములను హిందూ సిక్కులు నట్లేబాధించిరి. మొత్తం 45 లక్షలపైగా హిందూ సిక్కులు తమఆస్తులగోల్పోయి ఖన్నులై పాకిస్తానువిడచి పంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలు ఉద్యోగమతోచేరిరి. 40 లక్షల ముస్లిములిటనుండివదలి పాకిస్తానుకు చేరుకొనిరి. ఈపరిస్థితిలో మతమూర్ఖత సాఘిక దౌర్జన్యాలు మరిపెరిగినవి. సాఘిక మైత్రికి జాతీయతకునే జీవితమంతను అర్పించుకొన్న ఆజాదు గాంధీజీ యెంతదుర్భరమయ్యెనో మనమూహించుకోవచ్చు.

పాకిస్తానులో మిగిలిపోయిన హిందూసిక్కులు కొద్ది మంది; వారిలో అనేకులు కూలిపాకీపని వృత్తెరాలుచేయు మహర్ మెహతర్ మున్నగు హరిజనులు; హిందూస్తాను లోనో, 'హిజ్రత్' పోయినవారికన్న పదిరెట్లు ముస్లిము లీదేశమే తమ 'వతన్'గా భావించుకొని ఉండిపోయినారు. క్రమముగా ఈసాంఘికకోర్కం ఉద్యోగం ఢిల్లీసంయుక్తరాష్ట్రాలులో వ్యాపించెను. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన లక్షలకొలది హిందూసిక్కులు నిలువనీడలేక రాజధాని ఢిల్లీ చేరిరి; ఆనగరంలోను చుట్టుపట్లను కొన్నిలక్షల ముస్లిములున్నారు. అక్కడి సంఘర్షణలు వర్ణనాతీతములు.

24. విద్యా మంత్రత్వము.

15-8-47 నుండి రెండురాజ్యాలుగ విడిపోగనే లియాక తాలీ వృత్తెరాలు పాకిస్తాను చేరిరి. కొంతమంత్రత్వంలో జాతీయ ముస్లిములుండక తప్పదుగాదా. వారిలో సర్వోత్కృష్టముగా కాంగ్రెసునాయకుడు నిర్వాహచతురుడు అగు మాలానా ఆజాదుకి కేంద్రప్రభుత్వంలో చేరుటతప్పలేదు ఆజాదుగారికి విద్యాశాఖనిచ్చుట సర్వోచితముగ నున్నది. ఆయన బాల్యమందే జ్ఞానియై, అరబ్బీ ఉర్దూలలో ప్రకాండపండితుడై, వీటిలోవాఙ్మయవృద్ధి చేయుటగాక, అప్పటినుండి నిరంతరం

పారస్వతారాధన చేయుచున్నాడు. ఆయన ఆంగ్లంలోనుకూడ
చేసి బంగారీ సంస్కృతంవలె రాజులలో సాహిత్య మభ్యసించెను.
ఇంగ్లీషులోను ఆయన లేఖలు చాలపటువు భావగర్భితములు
గనుండును. బసులఅజ్ఞానము ఇప్పటి భారతదుస్థితికి ముఖ్య
కారణము. నిరక్షరతపోతే చాలబాధలుపోవునని ఆయన
దృఢవిశ్వాసము. మహావిద్వాంసుడైనను ఆజాదు అహంకారి
కాదు. ఆయన దేశమందలి వైజ్ఞానికులను, భాషాపండితులను
విద్వాంసులను సాహిత్యకులను సమావేశపెట్టి, ఆయాసభలలో
ప్రజావిద్య, విశ్వవిద్యాలయవిద్య, విజ్ఞానవిద్య, వయోజనవిద్య,
సామాన్య భాషాసమస్య ఇట్టి కార్యక్రమం చర్చించి,
తనభావములు వారికి తెలిపి సంప్రదించి నిర్ధారించిన ప్రకారమే
ప్రభుత్వపు జాతీయవిద్యావిధానం నిర్ణయించి, ఆప్రకారం
విద్యాపద్ధతులకు పునాదులు వేసి, సాగించుచున్నారు. ఆయన
ధార్మికవిద్వాంసుడే అయినను మతమూర్ఖతకూడదని గుర్తించె
ను; ప్రత్యేక మొక మతపుభావములకే ప్రచారమియ్యకూడదు.
ఇంతటివరకు సర్కారుసహాయంతోనే, ముస్లిం మద్రసాలో
హిందువులమీద, అట్లే హిందూపాఠశాలలో ముస్లిముల
మీద ద్వేషంకల్గించు పాఠపద్ధతి అమలులోనుండెను. వాటి
నాయన తొలగించి, ఔదార్యం సహనశీలత, మైత్రిగల్గించు
చున్నాడు. విద్యార్థులే భావిపౌరులు; కనుక వారిలో నిట్టి
ఔదార్యంకల్గించుట చాలమంచిది. త్వరలో ప్రత్యేకసాంఘిక

ధోరణిగల విద్యాసంస్థల నసలే తొలగించుటకును కృషిజరుగుచున్నది. జాతీయపాఠ్యపుస్తకాలను నిర్మించినారు.

ఇప్పటి పాఠ్యక్రమంలో చాలవరకు తార్కికధోరణియే యున్నది. నీతిపరత్వం ధార్మికతయు బోధింపగలరు.

మన దేశములో వివిధ భాషలున్నవిగా! ఆంగ్లముకు బదులు హిందుస్తానీయే మనకు జాతీయభాష కావలెనని కాంగ్రెసు చాల యేడ్లక్రిందటనే నిర్ణయించెను. 15-8-47 నుండి కేంద్రవిద్యాశాఖవారి ఆయన భారతదేశ మంతటాకీ హిందీ-హిందుస్తానీ జాతీయభాషగనుండునని విశదపర్చినాడు. అట్లుభారతరాజ్యాంగంలో నిబంధనగ యిప్పటి రాజ్యాంగ నిర్మాణవిషయమును నిర్ణయించుచున్నది. అయిన హిందుస్తానీకి గాఢాభిమాని. అయితే ప్రభుత్వభాషగ ఇంగ్లీషుస్థానమునొక్కసారి హామత్తుగ తొలగించుట చాలబాధకరం; మరియు, ఆంగ్లములోను మహత్వమున్నది. కనుక, అయిదేండ్లవరకు ఇంగ్లీషే కేంద్రప్రభుత్వభాషగ నుండునట. రాష్ట్రాలలోను ప్రాంతీయ భాషయే అక్కడి ప్రభుత్వభాషయైనను, ప్రాంతభాషతో బాటు ఏ ఏండ్లవరకు ఇంగ్లీషుగూడ సర్కారు వాడుచుండుననియు ఆయన నిర్ణయించినాడు. అయితే, ఈలోగా విద్యావంతులందరు చురుకుగ హిందీభాష నభ్యసించి, దానిని మునుముందు వాడుట కలవర్చుకోవలె. అది జాతీయైక్యముకు ముఖ్యసాధనము. మన భారతజాతి సత్వరాభివృద్ధి బొందుటకు, గ్రామా

లలో జనులందరికి వెంటనే ప్రారంభవిద్య నేర్పవలె. ఇప్పుడు నూటికి నుమారు పదిమంది మాత్రమే అక్షరజ్ఞానం కలవారు అట్లుగాక, నిర్బంధంగా అందరికీ పబ్లిక్ స్కూల్స్ గా (వీలైతే 5 ఏండ్ల లోనే) ఆరంభవిద్యను నేర్పించుటకు, ఆయన గొప్ప ప్రణాళికను తయారు చేయుచున్నారు. ఇందుకు ఉత్సాహులగు చాలమంది ఉపాధ్యాయులు, మన రాష్ట్రాలలో గట్టి కార్యదీక్షయు, కావలె. మరియు, ఇది ద్రవ్యసాధ్యము. మన రాజ్యాంగప్రకారము విద్యాశాఖను ప్రాంతప్రభుత్వమే నిర్వహించును. కాని వారు చురుకుగా కార్యకారిగ ముపని వెంటనే సాగించుటకై ప్రాంతప్రభుత్వాలన్నియు నిర్బంధప్రారంభవిద్య జనులందరికీ నేర్పించుటకై పుష్కలంగా కేంద్రప్రభుత్వము ద్రవ్యసహాయం చేయునట్లు ఆజ్ఞాను ఈసాలున ఖరారుచేసిరి. ఆహార, రక్షణ పరిశ్రమలను లాభశ్రమములే. కాని విద్యయు చాలముఖ్యము, తక్కినవాటికి చాల సహకారియు; కనుక 'బేసిక్' విద్యావిధాన ప్రకారం అందరికీ విద్యనేర్పుటకై తన ప్రణాళికను వెంటనే ఢిల్లీ ప్రాంతంలో స్వయంగానే అమలుజరిపించుట కాయన ఆరంభించినాడు. ఇందువల్ల లక్షలకొలది విద్యావంతులకు ఉపాధ్యాయవృత్తియు దేర్పరి, నిర్వాహకతయు తగ్గును. బ్రిటిషుపాలనలో విద్యావిధానంలో 'యెన్నియో పాడునంప్రదాయా లేర్పడినవి. వాటినిమాన్సి ఉపాధ్యాయులలో విద్యార్థులలోగూడ జాతీయ దృక్పథం, దేశభక్తి, సాంఘిక మైత్రి

విద్యానాత్మకమగు కార్యోత్సాహం కలిగించునట్లు విధానము మార్పుచున్నాడు. ఈ కొత్తవిధానమును సాలుకు 24 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి వేగంలో అమలుచేయునున్నారు.

విదేశాలలోనే లభించునట్టి ఉన్నతసాంకేతిక విద్యాలయాల సీదేశములో బాంబాయి కలకత్తావరైరాలలో స్థాపింపజేసి దేశంలో పరిశ్రమలు వేగవృద్ధికిని ఆయన తోడ్పడదలచినారు. అంతేగాక, మన సంస్కృతి వృద్ధియగుటకై సంగీతం, వాస్తువిద్య, నాట్యకళ ఇత్యాదులకును ప్రత్యేకకళాశాలల స్థాపించుచున్నారు మరియు, భారతీయ తత్వశాస్త్రముగూర్చి సమగ్రమగు మహాగ్రంథం వ్రాయించి ప్రచురించుటకు ఆయన మన శ్రీ రాధాకృష్ణగారి అధ్యక్షతనాక ప్రత్యేక సమితిని గూడ స్థాపించు చున్నారు. కాశీ హిందూవిశ్వవిద్యాలయంలోను, అలిఘరు విశ్వవిద్యాలయం లోను పాదుకొనియున్న సాంఘికతత్వమును తొలగించి, వారి ప్రత్యేక (సంస్కృతివృద్ధికి లోటులేకుండనే) విశాల జాతీయధృక్పథము నంతట కల్పించుట కాయన కృషి నారంభించినారు. ఈకేంద్రవిశ్వవిద్యాలయాలలోబాటు మన ప్రాంతీయ విశ్వవిద్యాలయాలకును ఇక కేంద్రప్రభుత్వము తగు దృవ్యసహాయం చేయునట్లును ఆయన నిర్ణయించినారు. ఇట్లే స్త్రీల కళాశాలలలో మనదేశ సంప్రదాయము కనుకూలములగునట్లు గృహ విజ్ఞాన బోధనను కళాశిల్పములందు తగు పరిజ్ఞానమును యిప్పింపదలచినారు.

ఇప్పుడు మన కంఠర్జితీయ సంబంధము హెచ్చుచు, ఇంగ్లండు ప్రాబల్యము తిగ్గుచు. కనుక, ఇక కొందరు విదేశసంపర్కాల నిమిత్తం ఇంగ్లీషేగాక, ఫ్రెంచి, రష్యను, చీనీ, జపాను, అరబ్బీ, పగయిరా ముఖ్యభాషలీ దేశంలోనే నేర్పు సాకర్యముకై ప్రత్యేక కళాశాలలనుగూడ స్థాపింతురట.

అన్నిదేశాలతోను మనలోకొందరు ఆర్థిక, వ్యాపార, సంస్కృతి, సాహిత్య, రాజకీయాది సంబంధాలలో వ్యవహరించుట కిందువల్ల సాకర్యాలేర్పడును.

ఈవిజ్ఞానయుగంలో భారతక్షేమముకై వైజ్ఞానికబోధనను, శాస్త్రీయపరిశోధనలను బాగాసాగించి, ఉన్నతవిజ్ఞానమునకై ఇప్పటివలె మనవిద్యార్థులు విదేశాలపైన ఆధారపడకుండ, వారికిక్కడనే సమగ్రవిజ్ఞానాభివృద్ధి కవకాశమిచ్చు కళాశాలలను, పరిశోధనాలయాలను స్థాపింపవలెననియు ఆయన సంకల్పించినాడు. ప్రజలలో నిరక్షరతను బోగొట్టి వీలైనంత స్వల్పలో అందరిని విద్యావంతులజేయు కార్యక్రమంలో వారికి తగినవృత్తి విద్యనుగూడ వర్ధాబేసికు విద్యాపద్ధతిని బోధించదగుననియు ఆయన భావము.

తన ప్రత్యేకశాఖయగు విద్యావిషయమేకాక రాజ్యపు యితర విషయములలోను అజాదుగారు కేంద్రప్రభుత్వంలో అమూల్యమగు సేవచేయుచున్నాడు ప్రస్తుతం సాకిస్తానుకు ముఠా రాజ్యముకు ఏర్పడినవిభేదాలు మన దేశంలోనే హిందూ,

ముస్లిములమధ్య కల్లుమన్న సాంఘికసమస్యలు పరిష్కరించి, జాతీయ కార్యక్రమం నిర్ణయించి, అమలుజరిపించుటకు ఆయన కేంద్రప్రభుత్వంలో చాలసహకారిగ నున్నారు. మనకేంద్ర ప్రభుత్వంలో 15 శాఖలకు వేర్వేరుమంత్రులున్నను, వారందరూ కీ సీ సమిష్టిగాతలోచించు, సమిష్టి బాధ్యతతో వ్యవహరింతురు.

25. ఆజాదుతత్వము వ్యక్తిత్వము.

అబుల్ కలాం గారు కొంచెమెరుపు ఎత్తుకల్లి తుర్కీ టోపీ లేక గాంధీటోపీ ఉత్తరీయంకూడ ధరించును. ఆయన తరతరములనుండి శారవపాత్రులై ధార్మికులైన మాలానా వంశమువాడు; ఆయనవంశంలో కొందరు పూర్వీకులు ముస్లిం చక్రవర్తుల గురువులు క్షానవిద్వాంసులునై ఇజ్జత్, నేకీయత్, అనగా శారవజీవితముకు సత్యధరితమగు న్యాయశీలతకు ప్రసిద్ధులు; ఇవియు ఇంక చాలసద్గుణములును ఆజాదులోను గలవు.

ఆయన ఆకారంలో కొంతసుందరమగు గంభీరరూపుడై రాజనీవితో దర్జాకల్లిముందును. ఆయన గాంభీర్యమును విద్యత్తుకుతగినట్లు హృదయమును కరుణాభరితమై నవనీతంవలె నుండును. మెక్కాలోపుట్టి ముస్లిం ధర్మశాస్త్రములన్నిటిన్ని పూర్తిగ మధనచేసిన మాలానాయైనను చాలవినముడు నిరా

డంబరుడు సామ్యుడుగనుండును; అంగ్లంలోగూడ పరిజ్ఞానమున్నను, ంగ్లీషు తెలియనివానివలె కనబడును. తనశిష్యులు ముస్లింలీగును ప్రభుత్వమును తనకన్నయో అకర్షణలు పెట్టి నను, ఆయనయెన్నడూ గౌరవపదవులకు ఉద్యోగాలకు, దృవ్యార్జనకగూడ ఎప్పుడూ యత్నించలేదు. ఒకరికింద సేవచేయుట కిష్టంలేక, బాల్యంనుండి స్వతంత్రులై సుపాదకుడుగనుండి స్వతంత్రజీవనమేగడిపెను. నాధారణంగా ప్రాచ్య విద్యావంతులు సంప్రదాయా చారలపై సాంఘికంగా పంకుచిత బుద్ధిగల్గి తాము విశేషజ్ఞులైనట్లు చరింతురు. ఆజాదు ధార్మికశాస్త్ర పారంగతుడు ముస్లిం మతాచారమందు పరమ ప్రమాణముని గణ్యతగాంచియు, ఉదారభావుడై గోవధాదులకులోబడక, అవ్యవతస్థుః క బాధకల్గనియక, సర్వమతాదరం గల్గియుండును.

తాను అఖిలభారతపు ఇమాముగ గౌరవంపబడియు కలకత్తాధిల్లీలలో చిరకాలమాకృత్యముల చేసియు, 8 ఏండ్లక్రిందట రాజకీయకారణాలవల్లకొందరులీగర్లు అభ్యంతరంచెప్పిరని విని, వెంటనే ఇమాంపదని నిస్సూకోచంగా త్యజించెను. గాంధీ ఉద్యమముకు 8 ఏండ్ల పూర్వంనుండియు స్వసంఘోధ తనను జాతీయసేవతో సమన్వయించి, అకుంతితమగు దేశభక్తితో భారతజాతి నారాధించినాడు. జాతీయతలో ఆయన ఆచంచల్యుడై ఎందరో ముస్లిములనుహిందువులు నిరసించినను,

మిత్రులేమన్నను, జాతీయప్రవృత్తి నెప్పుడూ మానలేదు. 1923-24లలో 1935-37లలో 1940-41, 45-46లలో చాలా సార్లు అఖిలా సాంఘికైక్యసభలను, జాతీయముస్లిం మహాసభలను చేకూర్చి, సామరస్యం కల్పించెను. తరుచు ఆయననే వారు అధ్యక్షుడుగా నెన్నుకొనుచుండిరి. తనమండలింపునినక పాకిస్తానుకునోటిచ్చి తనను నిరసించిన లీగు ముస్లిములలో అనేకులు పిమ్మట వ్యగ్రులైకోరగా వెంటనే వారినాపించి, లోపి సమావేశంలోకొలది నెలలక్రిందటసర్వపక్షముస్లింసభకధ్యక్షత వహించి, సాంఘికైక్యం కల్పించుటకు దానిమాపెను. ఆయన పాడిత్యమును ధార్మిక విద్యతక్రమిని గమనించి ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయం వారాయనకు 7-3-1948 తేదీనికాన్వ కేషనులో డాక్టరాప్టెటర్ను (=సాహిత్య పారంగతుడు) అని బిరుదు మిచ్చినారు.

26. ఆజాదు, జిన్నా.

మన అఖండభారతముహిందూప్రధానమే; కాని, మహాదేశము, కనుక ఇక్కడ; నున్నంత (9 కోట్ల) ముస్లిములు మరేయితర దేశంలోను లేరు.

ఏరిలో ఎక్కువ ప్రతిభావంతులు జిన్నా ఆజాదుగారలు. ఇద్దరూ గంభీరులు. రాజనీతిపరులు కుశాగ్రబుద్ధులు.

నిపుణనాయకులు, ముస్లిం మతాధిమానులు. కానియీయిద్దరి
స్వయావస్థభావములలో భేదములే అధికమగుట విచిత్రము.
ఆచారుగారెత్తుకు తగిన దేహపుష్టి, గంభీరముఖం, సామ్య
నేత్రాలుగల్గి, సాత్వికతత్వమొలుచు, స్నేహప్రేమపాత్రుడుగ
నుండును; జిన్నాగారు సన్నగ, పల్చగ, తీవ్రభావంగల్గి, తీక్షణ
నేత్రుడై, రాజసుడై, భయకారవ పాత్రుడుగనుండును.

ఆచారుజీవితము బాల్యమునుండి యొకేరీతిగ గడచినది.
ఆయన మొదటినుండి మహాయోధుడు, 14 ఏండ్లవయస్సు
నుండి యిప్పటివరకు లోకక్షేమపరమైనస్వతంత్రభావాలుకల్గి,
తోటి సంకుచితభావులతో నొకవైపున, బలీయులగు బ్రిటిషు
వారితో ఉద్యోగివర్గంతో ఒకవైపునను, అధమం 45 ఏండ్లులవి
చ్చినంగా స్వాతంత్ర్యయుద్ధం సాగించినాడు. ఉప్పట్ కిని. యే
యూరపియనును ఆయన లక్ష్యపెట్టడు. ఆయన ప్రాచ్యసంస్కృ
తికి మూర్తి. పూర్వప్రసిద్ధమగు మాన్య ముస్లింవంశీయుడు;

జిన్నాగారు పార్సీసంబంధి, మరియు, ఇటీవలహిందూ
కుటుంబం నుండి ముస్లింమతముకు మారినవారిసంతతి. మాతృ
భాష గుజరాతి, కొమారయువకమధ్య దశయంతయుఆంగ్లంతో
నేగడచినది. ఇంగ్లండులోబారిష్టరులయి, కోర్టులలోవకీలువృత్తి
లోధనమార్జించుచు, పాశ్చాత్యవేషభాషలందు మోజుగల్గియుం
డును. ఇట్టినిొప్పించి పార్టీలకేసుల గెల్పించుట పరమా
ర్థంగాపెట్టుకొని, సభాబులుమున్నగు శ్రీమంతుల సలహా

చారుగ వారికి తనకు లాభమార్గం చూచుకొనుచు, పాక్షిక త్వముకలవడి, ధనాఢ్యతతోబాటు, సాంఘిక ప్రాచుర్యం సంపాదించుకొన్నారు. హైదరాబాదు, భోపాలు ఇత్యాదుల నరేషులాయనకు పరమాప్తులయిరి. ఆయన ముస్లిములలో గూడ సామాన్యజనులతో గ్రామాలలో కలిసిమెలిసి వారికష్ట సుఖములనుభవింపలేదు. మరియు ఆయన యెప్పుడును నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో మిళితుడు కాలేదు.

ఆజాదుగారో, వేషభాషలలో తత్వంలోగూడ, ప్రాచ్యుడని వెంటనే తెలియును. ఆయనకు దృవ్యాపేక్ష పడవీవాంఘయు లేవు. జిన్నాగారి దేహము, మహాభవనము, మిల్లుబట్టలతో విదేశవస్తువులతో నుండును. ఆజాదు శుద్ధ ఖాదీధారి. ఆయన గృహమును స్వదేశవస్తువులలంకరించును; లాయరుయక్తులను జిన్నాగారు రాజకీయాలలోబెట్టి తన పక్షపు ప్రాముఖ్యమును లాభమును సాధించును. ఆజాదుగారు ప్రజాక్షేమమునే సాధింఁబూనును; అందుకు న్యాయసత్యధార్మిక మార్గములే అవలంబించును.

జిన్నాగారు నొకప్పుడు జాతీయవాదియే; ఇందుకు 1914 సం॥లో గాంధీగారి దేశముకు మరలివచ్చినప్పు డాయనకఖండ స్వాగతమిట, తాను, 1919 పరకు కాంగ్రెసుసమావేశములలో పాల్గొనుటయు, ఆయన పేరబొంబాయి పురమందిరము 'జిన్నా హాలు' అనబడుటయు నిదర్శనము; 1920 నుండి క్రమంగా

సాంఘికపక్షీయై, తరీఖ్యా చేరు ఆధిక్యము సంపాదించెను. ఆజాదు పొడుగునను అకుంత జాతీయవాదియై అచంచలుడై యున్నాడు; గొప్ప ధార్మికవంశంలో జనించి; బాల్యంనుండి మతనిష్ఠతో నుండుచునే దీనోద్ధరణకు ప్రజాస్వాతంత్ర్యముకు దీక్షవహించెను. శ్రీ జన్నావలె కాక, ఆయన సాంఘిక ద్వేషం పోగొట్టి, జాతీయవాదిగనే, ప్రజాసేవకు తన యావచ్ఛక్తుల వినియోగించినారు. జన్నాగా రధికారవాంఛ లేనట్లు చెప్పినను గూఢయుక్తియుతుడై ఆయన ఔరంగజేబు ననుసరించును జాతీయతనుండి క్రమంగా మితవాదియై, పిమ్మట సాంఘికవాదియైనాడు. అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు కాయనయే చాలయేంద్లనుండి అవిచ్ఛిన్నపు అధ్యక్షుడు; ఇదిగాక దేశస్వాతంత్ర్య మేర్పడగనే పాకిస్తాను గవర్నరు జసరలు అక్కడి రాజ్యాంగపరిషత్తు కధ్యక్షుడునై యింకను వివిధాధికారాలు సంపాదించెను. తక్కిన లీగుప్రముఖులు ఆయనచే నియుక్తులై పెక్కివచ్చినవారే; ఆజాదు అట్లుగాక అక్కరు ఉదారతననుసరించును; కుల్ హింద్ ఇమాం పదవినిగూడ బుద్ధిపూర్వకంగా వదలెను. ముస్లింలీగులో కొంతకాలం సభ్యుడై, దాని లక్ష్యమును బ్రీటిషు రాజభక్తి నుండి యుక్తస్వరాజ్యముకు (1913 సం॥లో) మార్పించెను; దానికి కాంగ్రెసుకు సఖ్యంకలిగింప జూచెను; ఆ లీగు కేవలం దాంఘికతత్వముకు మారినమీదట దాని నాయన వదిలెను.

జిన్నాగారు మహాభోగి; ఆయన ఐశ్వర్యమందోలలాడుచుండును. గాంధీ ఆజాదు యిత్యాదుల త్యాగదీక్షాకృతులవల్ల స్వాతంత్ర్యము లభించెను. దానినుండి ఫలమును జిన్నాగారు గుంజుకొన్నారు. ఆజాదు బాల్యమునుండియు బ్రిటిషు పాలకులతో (అహింసాయుద్ధంతోనే) హోరాహోరిగ పోరి, ఖాన్ సోదరులు, అసఫాల్, ఉలేమాసాఘు, షెర్వానీ, హుమాయూన్ కబీర్, డా॥ సయ్యదు మహమ్మదు; రఫీఅహమ్మద్ ఖద్వైవంటి ముస్లిముల నెందరినో గాఢ జాతీయవాదులుగ జేసి, గాంధీయుగముకు ముందునుడియు, జాతీయ యుద్ధములో పాల్గొని, అప్రకప్తములకు లోనయ్యెను. జిన్నా గారి దూషణల కాయన మానమే వహించెను; జిన్నాగారు తాను ముస్లింమతరక్షకుడన్నను, వేషభాషలలో ఆంగ్లభోరణినే అనుసరించెను. ఆజాదుశుద్ధముస్లింస్వరూపుడు. అరబ్బీపారసీ ఉర్దూలలో విద్వాంసుడై కురానుకు భాష్యకారుడుగ, ముస్లిం రాజ్యాల పైటిలో ఖ్యాతిగాంచినాడు. ఉర్దూలో 14 యేండ్లకే గొప్ప “శాయర్” అయి, ఉర్దూలో గొప్ప జాతీయ సాహిత్య నిర్మించెను. ఆజాదు స్వభాషాప్రేమ అపారము. ఆయన ఉర్దూ రచనలేగాక వాక్పటిమ, చారిత్ర సాహిత్యములనుండి ఉదాహరణలు, హేతువాదములు, అద్భుతమై, శోతలను ముగ్ధులగు జేయును. ఆజాదు సామ్యుడైనను ఆకర్షకుడు; ఆయనతోకొంత వంభాషించగనే ఆయనయందు గౌరవము కలుగును. లీత

కాంగ్రెసులకు మైత్రి గలిగించుటకును జిన్నాగారితో మాట్లాడుటకు నెన్నియోసార్లు ఆజాదు ప్రయత్నించెను. కాని జిన్నాగా రెండుచేతనో జంకి ఆయనతో కలియుటయే లేదు.

ఆజాదు ధార్మికత చాల గాఢమయినది. ఆయన పరమ భక్తుడు; అరబ్బీ, పారసీ, ఉర్దూల శాస్త్రవిజ్ఞానం సాహిత్యాల గోళినమీదట హిందీ సంస్కృత బంగళీలలో హిందూమత గ్రంథములను సాహిత్యమున గూడ జదివి, ఆశండితులతో స్నేహభావంతో చర్చించుచు జ్ఞానంసంపాదించి, హిందూమతా ములపైనను ఆదరం కలిగియున్నాడు.

భారతరాజ్యపు ముస్లింసా యంతోనే పాకిస్తానును సంపాదించితద్వారా ఇక్కడి ముస్లిములందరికి వ హామీక రంక లిగించుడునని జాతిద్యయ సిద్ధాంతమును రేపి జయమొందినకావడే ఆజం జిన్నాగారు ఢిల్లీ వెళ్ళి పాకిస్తాను సింహాసన వధిష్టించిన మీదట మరల భారతరాజ్యంపై, ఇక్కడి ముస్లిములపై, దృష్టి పరల్పడెడు. పాకిస్తాను నిర్మాణంనల్ల హిందూ ముస్లిముల మధ్య ద్వేషమే పోచ్చి, ఇక్కడి ముస్లిములు కష్టాలపాలుగుదురని జనాబ్ జిన్నావంటి మహామేధావికి తెలియదను కొందుమా? “పాకిస్తాను ఫక్తు ముస్లిం రాజ్యమే, ముస్లింజాతి వేరు, హిందూజాతివేరు” అని ఖండితంగా నిర్దేశించి, మైగా ఆయన ఇది హిందూస్థానం” అని యేమి త్రివచించెను. అందువల్ల ఈ హిందూరాజ్యంలో ముస్లిములు విదేశీయులు అనుభావమే

రృడి హిందూమహాసభ వాదముకు బలముకల్గినది. తానిట్లు చెప్పిన జాతిద్వయసిద్ధాంతపు దయ్యమే యిప్పుడు ప్రజలందరికి బాధకరమయి, దీనిని నణచు గాంధీమహాత్ముని ప్రతీకారహత్యకు దారీకొనినది. ఆజాదు ఈ క్లిష్టపరిస్థితిలో ఢిల్లీలో హాహాకారం చేయు ముస్లింమధ్యనేయుండి సాంఘిక శాంతికై ప్రాణమునొడ్డు గాంధీమహాత్మునికితోడై, ఆయన అంత్యోపవాసమందు (1948 జనవరి 12-18) ను ఆయన సహచరుడై, గాంధీగారి ఘోరమరణమున కపార దుఃఖితపుడై, నెహ్రూ ప్రతిబులతో సహజాతీయ సేవలో పాల్గొని, హిందూముస్లిము సఖ్యముకు జీవితమర్పించుచున్నాడు. జిన్నాగారు కరాచీలో ఇటీవల చేసిన లీగు సమావేశంలోను హిందూస్తాను ముస్లిముల కేదారియు చూపలేదు.

ఆజాదు ముస్లిము లందరిని సమీకరించుచున్నాడు. భారతప్రభుత్వమంత్రీగ, కాంగ్రెసునాయకుడుగ, జాతీయముస్లిముల కగ్రణిగ, తనయావచ్చుకితో హిందూముస్లిం సఖ్యం హెచ్చించి, ముస్లింసంఘముకు భారతజాతి మానవత్వముకు గూడ విశేష సేవ జేయుచున్నాడు. దీనిగుర్తించి, భారతీయ ముస్లింప్రముఖులు కొందరు లీగర్లు సహా లక్నోనగరంలో ఆయన అధ్యక్షతను ఇటీవల 1948 ఫిబ్రవరిలో సమావేశమయి తమ సమస్యలన్నిటిని పూర్తిగ చర్చించి, ఆమహాసభలో ఏకకంఠంగా ఆయన యేతమనాయకుడని సంపూర్ణ విశ్వాసం ప్రకటించినారు. ఆయన ఇటీవలనే సంయుక్త రాష్ట్రంనుండి పోటీలేకుండు

రాజ్యాంగపరిషత్తు సభ్యుడుగ ఎన్నుకోబడెను. ఇకముందు ఆయనకోరినట్లు భారతరాజ్యాంగంలో సమిష్టి నియోజకవర్గములే ఉండును; కనుక హిందూముస్లిముల మెలిబలపడును. భారతరాజ్యము హిందూరాజ్యం కాదు. అది మతపక్షపాతితము అని స్థిరపడితేనే, నెహ్రుప్రముఖులన్నట్లు గాంధీమహాత్ముని ఆత్మార్పణ ఫలించును. అప్పుడే ముస్లిం ప్రాబల్యంగల కాశ్మీరమును భారతరాజ్యంలోనేచేర స్థిరంగా నిశ్చయింతురు.

27 జాతీయ సేవ

1908 సం॥ నుండియు మాలానా అజాదు జాతీయ పరిషత్తులో కృషిచేయుచు, 1912 నుండి ప్రముఖపాత్రవహించి, విలాయతీ సర్కారుతో డికోనబొచ్చెను; అయితే తనకృషి మాతృభాష ఉర్దూద్వారానే ఉత్తర హిందూస్థానంలో సాగించెను. పిమ్మట 1920 నుండి ఆయన గాంధీగారి అసహకారోద్యమముకు పూర్తి సహాయమిచ్చి, దానినిఖిలాఫత్తు ఉద్యమంతో మేళవించి జైలుమాత్రం సాగించుచు, యువకులలో ముఖ్యంగా ముస్లిములలో జాతీయోత్సాహం కల్పించినారు. తన 35 వ యేటనే (1923 సెప్టెంబరులో) ఢిల్లీలో అ. భా. కాంగ్రెసుసభ కధ్యక్షుడై, అప్పటినుండి మనదేశపు ముఖ్య వాయుకులలో నొకరుగ ప్రజాసేవ చేయుచున్నారు.

1923 లో సాంఘికైక్య మేర్పర్చుటేగాక, 1924 లో హిందూముస్లిం మైత్రినిమిత్తం గాంధీగా రుపవసించినప్పుడు, ఆయన చాలశ్రమపడెను. అప్పటినుండి ప్రతిముఖ్య తరుణంలో ఆయన నిర్మాణ కార్యక్రమపు ముఖ్యాంశాలన్నిటిని సాగించుటకు మహాత్మునికెంతో సహాయపడుచు వచ్చినారు. వ్యభిచార ధార్మికతలైనను జాతీయ దృక్పథంనుండి అణుమాత్రమును చలించకుండుటలో హిందువులలో గాంధీమహాత్ముడును, ముస్లిములలో ఆజాదును అద్భుత వర్తనలైనారు.

ఆయన స్వదేశీ ప్రచారముకు, జనుల సంస్కృతి సమన్వయముకును చాల కృషిచేసినారు. బీదల కష్టమాల ఆయన మరువడనుట కొకయుదాహరణ చాలును. 1938 సం॥ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ సమయమందు ఇక్కడివలె బిహారులోను జమీందార్లకు రయితులకు తీవ్రసంఘర్ష మేర్పడినది. అక్కడి రయితుల బాధలు వర్ణనాతీతముగ నుండెను. అక్కడి ప్రధానమంత్రి శ్రీకృష్ణసింహ స్వయంగా జమీందారు. అప్పుడాజాదుగాడు. ఆరాష్ట్రంలో స్వయంగా గ్రామాలలో తిరిగి రైతులబాధలు మాన్పి, వారి కార్మికక్షేమంకల్పించు వ్యూహానికను తయారుచేసి, దానిని శ్రీకృష్ణసింహగారిచే నొప్పించి శాసనంగాచేయించి, అమలుకు తెప్పించెను. ఈరీతిగ (మన రాష్ట్రంలోవలె చర్చతో నిల్చిపోక) బిహారులో మొదటి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వపు కాలమండే ఆజాదు దీక్షాయుక్తులవల్ల.

జమీన్ రయతులకు మహాసకారము జరిగినది. ఇట్లే, ఆయా సమస్యలలో కొంతయైనను వెంటనే బీదప్రజల కష్టముల బోగొట్టుట కాదయ్యును కంకణం కట్టుకొనెను. ఇటీవల, 1947 ఆగస్టునుండి ఢిల్లీలోయేర్పడిన విప్లవపరిస్థితిలో హిందూముస్లిం సంఖ్యతను మరల స్థాపించుట కాయన ఉభయములలో చాల ప్రచారంచేసి, గాంధీమహాత్ముని కపారసహాయంచేసెను. 1947 ఆసియామహాసభలోను ఐక్యకృషిచేసెను.

1948 సం॥ జనవరి 12 నుండి 18 వ తేదీరకు గాంధీ మహాత్ముడు సాగించిన మహాసభవాసంలో ఆజాదు గాంధీగారి శయ్యప్రక్కనుండి కొన్ని ముతులాయనవల్ల తేల్చెను; అంతట ఆమరతులన్నిటిని హిందూముస్లిం నాయకులందరు పంగీకరింప లోడ్చడి, గాంధీగారి ఉపవాసమెట్లో మూర్చించెను. కాని, ఈలోగా దైవమన్యభాతలచెను; గాంధీమహాత్ముని ఘోరహత్యకాయన నిర్విణ్ణుడాయెను; సోదరునివలె ఆయన ఉత్తరక్రియలలో పాల్గొనెను. అప్పటినుండి గాంధీగా రాత్మార్పణ చేసిన జీవితాశయమగు సాంఘిక మైత్రి కాయన ద్వైతానుభూతాంతో నిప్పుడు కృషిచేయుచున్నాడు. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన హిందూసిక్కు శరణార్థులనోదార్చి, వారికష్టము లిక్కిడిముస్లిములకుబోధించి, ఉభయకక్షలకు నామరస్యం చేయుచున్నాడు. హిందూముస్లిములు భారతరాజ్యంలో సాంఘికతత్వం వదిలి జాతీయప్రవృత్తిలోనుంటే, పంజాబు ఢిల్లీమున్నగు ప్రాంతాలలో మన

కేంద్రకాలన సుకరంగా జరిగి, దేశమంతట పూర్వపుజాతీయ తత్వమువృద్ధియగును. అందువల్ల కాశ్మీరీలకును తాము భారత రాజ్యంలోనే చేతుట జేచుకరమని నిర్ణయమేర్పడి, కాశ్మీరీల వోట్లు ('ప్లెబిస్సైటు' సమయంలో) మవభారతరాజ్యంలోనే స్థిరంగా చేరువల్లువచ్చును. మరియు, క్రమంగా ఈసాహాయ్యపు ప్రభావము పాకిస్తానులోను ప్రజాసామాన్యంలో వ్యాపించి, కొలది కాలంలోనే ఈరెండు రాజ్యాలలో మరల సాయోగమేర్పడవచ్చు. మతము వ్యక్తిగతం; రాజకీయము సార్వజనికం.

హిందూముస్లిం మైత్రీ గాఢముయితే, హిందువులలోను సవర్ణహరిజనుల మధ్యభేదాలును తొలగును. బౌద్ధార్యమేర్పడును. వీటిలో పరస్పరసంబంధమున్నది. కనుక, ఈవిధేదాల తొలగించుటే ఆ సునపరమాశయము.

28 ధార్మిక సేవ.

అజాదుగాను మెక్కాలోవుట్టి, ఆల్ అజహరులో సాక్షాత్తుడై, కలకత్తా ఆసుపత్రికపు ఇమాంఅయి, ఖురానుకు భావ్యకారుడై ముస్లింజగత్తు కాధ్యాత్మిక సందేహాలతీర్పుట కథి కారియైనాడు. ఆయన ప్రతిరోజును సకాలంలో దైవప్రార్థన చేయుచు, ధార్మికగ్రంథములందు కృషిచేసి, స్వయంగా చాల ప్రామాణికమగు మతగ్రంథముల రచించెను. ముస్లిమువారి

అనాద్-చరిత్రము.

తాత్పర్యసంప్రదాయముగూర్చి క్లిష్టసమస్యలనుగూడ ఆయన అవలీలగ పరిష్కరించును.

అంతటితోచాలించక ఆయన హిందూబౌద్ధ శ్రైస్తవ మతాల ప్రమాణ గ్రంథాలనుగూడ స్వయంగా అభ్యసించి అందలి సారమును గ్రహించినను, ఇట్లు విశేషాభ్యాసంచేసి వట్లెక్కడను తెలుపదు. నిందుకుండ తొణకదుగదా !

లోకంలో ధర్మము లెన్నియన్నను నిజమైన ధార్మికత ఒకటే. అన్నిమతములలో ఆస్తిక్యము, భక్తి, దయాత్వ శౌచపరత, విశ్వప్రేమ, సదాచార నిష్ఠయు ముఖ్యలక్షణము లని ఆయన యవకదశలోగ్రహించి, సరస్సుడై, సర్వమతసము డైనాడు. కనుక, గోవధ, మసీదులయెదుట వాద్యములు ఇట్టి హిందూముస్లిం కలహకారణాలు నిజంగా మతసంబంధికములు కావనితెల్పెను. బ్రహ్మీదులోగూడ మేకవంటియేదో శుచియగు జంతువును యాగం యిమ్మనియే ముస్లింశాస్త్రములు చెప్పి నవి. ప్రార్థన, ఉపవాసం, మద్యనిషేధం, చౌర్య జారత్వాది నిరసన, విజ్ఞానపరత, సమత్వబుద్ధి, ఇట్టివి హిందూముస్లిం మతముల రెంటిలోను విహితములే.

హిందూముస్లిం మతములరెంటికిని చాలవ్యత్యాసము విరోధమునున్నవనుట వట్టిభ్రమయని ఆయన నిరూపించెను. మహమ్మదు ఆయనశిష్యులు ఖడ్గంతోనే ముస్లింమతంవ్యాపింప జేసిననుటయుతప్పే. 'ఇస్లాం' అంటే 'శాంతి'అని అర్థము-

హిందూముస్లింమతాలు రెంటికీ చాల సామీప్యమున్నది. కనుక ఉభయమతస్తులు సోదరులుగ మెలగుటకు మతపరమి బంధమెన్నడూలేదు. ఒక్కొక్క ప్రవక్త ఆయాదేశపు స్థితిని బట్టి ఒక్కొక్క ధర్మాచరణను ప్రాముఖ్యమిచ్చుట సహజము. అది వ్యత్యాస సూచకంకాదు. ముస్లిములనుండి హిందువులు వీరినుండివారను చేర్చుకోదగిన ధార్మికవిశేషాలుకలవు హిందువులలో తాత్వికచర్చలకు ప్రాముఖ్యముంటే, ముస్లిములలో ప్రార్థనకెక్కువ ప్రాముఖ్యము. హిందువులలో యోగాభ్యాసముకు వ్యక్తిసాధనను ఆదరముంటే ముస్లిములకు సమిప్తి ప్రార్థన ప్రీతికరము. హిందువులు రామకృష్ణశంకరాది బహురూపములతో దేవునికీర్తిస్తే ముస్లిములు అల్లాని రూపరహితుడగు ఏకేశ్వరు నాతాధితురు. ఎత్తైనను దేవుడాకడే గదా ! 'ఈశ్వరెల్లా తేరేనామ్'. హిందువులలో వర్ణముల కులశాఖలు భిన్నాచారాలు అవతారపూజలు, తార్కిక చర్చలు వైచిత్రీకిచలనముకు కారణమైనవి. కాని వాటివల్ల హిందూసంఘంలో విభేదములు నేర్పడినవి. ముస్లిములు ఏకేశ్వరభావనదీక్షవల్ల అవతారముల నొప్పవోరు. ప్రవక్తలంటేఅధ్యంతరంలేదు ముస్లిములలోసాంఘికాస్పృశ్యతలేదు. ఇస్లాంలో సాంఘికంగా అందరూ సమానులే; సర్వసోదరభావము కెక్కువ ప్రాముఖ్యమున్నది. కాని, హిందూముస్లిముల చిరకాల సంపర్కంవల్ల కొన్ని హిందూఆచారాలు,

ముస్లిముల ఆచారాలు షరస్వరం వ్యాపించుట సహజమే. ఇటీవల ముస్లిములలోను చాల శాఖలేర్పడినవి. కనుక, ఈ రెండు సంఘాలలో దురాచారములు తొలగుట కుభయులు తోడ్పడవలసినదే. నీతిధర్మము రెంటి లోను ఒకరీతివే.

ముస్లిముల ధార్మిక సమస్యల గూర్చి నిర్ణయించ దగిన వారు 'ఉలేమా' లను మతవిద్వాంసులు. వారి ఆఖిలభారత సంస్థ 'జమయత్-ఉల్-ఉలేమా హింద్'. ఈ ధార్మిక సమితి వారు ముస్లిం సంస్కృతి మతాచారములు రక్షించి పెంపొందించుటకు సమావేశాలు చేసి చర్చింతురు. ధార్మిక సమస్యలలో ఈజిప్టు తుర్కీ వంటి విదేశ ముస్లిం ప్రముఖుల వల్లనూ తత్వనిర్ణయకు డని ఆమోదింపబడి ఇమాము గనుండిన ఆజాదు గారి ధార్మిక బాతీయ భావనలను ఈ జమయత్ వారును మంజూరుచేసి ఆ ప్రకారం గత 27 సం॥ల నుండి ముస్లిములలో ఉదార బాతీయ ప్రవృత్తికి తోడ్పడినారు. మౌలానా ఆజాదు గారు ఈ సంస్థకు మార్గదర్శకులు. 1948 సం॥రం ఫిబ్రవరిలో లక్నోలో జరిగిన సమావేశంలో వీరును పాల్గొన్నారు. 1౯౩1-1948 తేదీని ఈ జమయత్ ఉలేమా వారి మహాసభ ఢిల్లీలో జరిగినది. అందులో ఆజాదు గారు ముస్లిములకు భారత బాతీయతకు క్షేమ కరమగు పద్ధతి సూచించినారు. ఆ ప్రకారం ౬౫ ప్రత్యేక మత సంస్థ లేవియు విడిరాజకీయ కార్యక్రమం పెట్టుకొనుట ముస్లిములకు హానికరమనీ, కనుక ఇక

జమయతుల్. ఉలేమావారును ప్రత్యేక రాజకీయసంబంధం
మాని, ముస్లిముల ధార్మికసాంఘికసంస్కృతివృద్ధినిమిత్రమే
దీక్షతో కృషిచేయవలెనని (మూలానా అహమ్మద్ మదానీ
గారి అధ్యక్షతను) తీర్మానాలు చేసినారు.

రాజకీయ దృక్పథం.

ఆజాదు బాల్యమునుండి స్వాతంత్ర్యయోధుడై, భారతీ
యుల స్వరాజ్యయుద్ధంలో పూర్తిగపాల్గొని, ఆజీవితాశయము
ఫలించినదని తృప్తిపొందెను. కాని, ఈ 8 ఏండ్లనుండి
జాతిద్వయ సిద్ధాంతముబట్టి పాకిస్తాను సాధించుటకని జరిగిన
సాంఘిక ద్వేషపుప్రచారమును, పాకిస్తానువర్పాటుకుఆయనయొ
తయు దుఃఖించుటసహజము.

ముస్లిం ఆధిక్యపు ప్రాంతాలకు రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్య
ముండుటమంచిదే. కాని, మతసిద్ధాంతప్రకారమే రాజ్యం
(theocratic state) సాగించుట అనర్థకము. ఈజిప్టు,
టర్కీ, ఇరాను, మున్నగు ముస్లింరాజ్యాలలోను అట్లులేదు.
ఏరాజ్యంలోను పాలకవర్గము మతపక్షపాతం వహించుట
హానికరమని, భారతచరిత్ర, యూరపు ముస్లిములమధ్య
యుగయుద్ధాలు, యూరపులో కాలలికు ప్రోటెస్టెంటుయుద్ధా
లును తెల్పుచున్నవి. మరియు ఈవిజ్ఞానయుగంలో క్రైస్తవ

జాతులవారు ముస్లింరాజ్యాలను, భారతజాతినిగూడ (రాజకీయంగా తప్పితే) ఆర్థికంగానైన తమవశంలో నుంచుకొన విశ్వప్రయత్నం చేయుచున్నారు. మనపడమట ఈజిప్టు మొదలు ఆఫ్రికానువరకును తూర్పున ఇండోనేషియా వగైరాలును ముస్లింరాజ్యాలు; ఇవి తమస్వాతంత్ర్యమును శ్వేతజాతుల ధాటి నుండి కాపాడుకొన నెంతో శ్రమపడుచు, అందుకు భారత రాజ్యపు సహాయ మపేక్షించుచున్నవి భారతప్రధానియు ఈ ముస్లింరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యరక్షణకు సానుభూతి చూపుచున్నాడు. మనభారతరాజ్యము ఆసియాజాతుల నాయకత్వం వహించి వాటి(ముఖ్యంగా ముస్లింరాజ్యాల) ఘనతను నిల్పుట కెంతయు తగియున్నది. అయితే విభాగంవల పాకిస్తాను హిందుస్తానుగూడ దుర్బలమయినవి. పాకిస్తాను ముస్లింరాజ్యమన్నందున, భౌతికంగానే గాక నైతికంగా చాలహాని కల్గినది. అక్కడి జననాశంతోబాటు వ్యాపారాదులు చెడినవి. పాకిస్తాను ఇతరసహాయం లేక వృద్ధికాలేదు; అంగ్ల అమెరికనులు గద్దలవలె కనిపెట్టుకొని, ఆర్థికంగాను (సిమ్రేట్ రాజకీయంగాను) తమప్రాభవము నక్కడ స్థాపింపజాతురు. కాశ్మీర హైదరాబాదు సమస్యలును పాకిస్తానుసిగ్ధాంత ప్రచారంవల్ల క్షిప్రస్థితిలోబడినవి. 'ఇప్పటికిని భారతరాజ్యంలో 4 కోట్ల ముస్లిములున్నారు. ఇది హిందూరాజ్య మనుభావము స్థిరపడితే, ఈ 4 కోట్లముస్లిములు విజాతీయులనిపించుకొని, బాధపొందుదురు. కనుక వాటిక్షేమంనిమిత్తం భారతరాజ్యక్షేమం నిమిత్తం

ప్రపంచమంతటికీ మంచి మిత్రం కూడా, పాకిస్తాను హింసాత్మకమైన సమన్వయపడి, జరిగిన పౌర బాట దిద్దుకొని మరల స్థిరమగు ఒకే కేంద్రరాజ్య మేర్పర్చుకోవలెను; అప్పుడు టైల్ ముస్లిం జనసంఖ్యగల అఖండ హిందూస్తాను, రానున్న యే, ఆసియా రాజ్యాలకు నాయకమణికాగలను. శ్వేత రాజ్యాలప్పుడు మనను ఆసియాలోని ముస్లిం రాజ్యాలను అణచివేస్తున్నాయి. మన దేశీయులందరూ నిజమైన స్వాతంత్ర్య సుఖ భవించగలరు' అని ఆహ్వానించి భావన. 1948 మార్చి 4 తేదీలందాయన నిర్మాణ కార్యసభలో మంచినలహరిచ్చిరి. 'మొదటి రేబియాలో న్యూపించియుండిన మూఢమరాచారము మాన్ని అప్పటి అజ్ఞానులలో పరిశుద్ధాస్తిక మతమును బాపజేయుటకు పూర్వపు వక్తల బోధల సందేశములను లోకానుభవమును ఉపయోగించి ధర్మబోధ సవ్యంగా టలో మూర్తిపూజానిషేధం, రోజూ అయిదుసార్లు నమస్కార ప్రార్థన వేళలందు రోజుకొక సారియైన మసీదులోకలసి ని పరస్పరం భ్రాతృభావమును మాపుట, అప్పుడు పరిశుద్ధాస్తిక బృందంగా కలుగుట, త్రాగునీరు మానుట, ద్రవ్యమరాక లేకుండు చిన్నంగా వడ్డీమానుట, పురుషులతో బాటు స్త్రీలకు కూర్చులనిచ్చుట, ఏ ప్రవక్తనుగాని (తననుకూడ) ఈశ్వరుని వలె ఏకేశ్వరుడే అనన్యధక్తితో నుండుట, ఇట్టి కరమగు సంప్రదాయము లేర్పరచును. అట్టి వాటిని హింసాత్మకమునాదరింపవలె, అట్టి హిందూ మతంలోని కలవు. వత్తులలోని వైదిక పరిశుద్ధమతమట్టిదే; దానిని ప్రచారం

చేయుటకు బుద్ధుడు, రామానందుడు, రామమోహనుడు, దయానందుడు మున్నగు హిందూసంస్కర్తలు తమజీవిత మర్పించి సంస్కర్తలయినారు. ముస్లిములలోను హిందూ ధర్మపు వేదాంతపరిజ్ఞానం భూతదయ, ప్రేమతత్వం వగైరాలకు ప్రాముఖ్యమిచ్చి సూఫీలు ఇత్యాదులు శోభగల్గించినారు. అక్కరు, దారా, నానకు, మున్నగు మహాపురుషులు కొందరి రెండుమతాలకు వీటిఆచారాలకు పరస్పరం సమన్వయం కల్పించి చూచిరి. అక్కరుకృషి కొంతఫలించినది. పిమ్మట జహంగీరు, షాజహానులకు అంతప్రజ్ఞలేకపోయెను. పిమ్మట అగ్రజుడు ఊదార ధార్మికుడునగు దారాహతుడై, తమ్ముడు ఔరంగజేబు ద్వేషద్రోహ మిత్రభేదాలతో సంపాదించిన పాదుషా అధికారమునాయవగుణములతోనే సాగించుట చే, దేశంలో కలహాలు యుద్ధాలు ద్వేషాలు పెరిగి, పిమ్మట మొగలుసామ్రాజ్యము చిన్నచిన్నమై తరువాత భారతజాతి తన ఘనతనన్నివిధముల గోల్పోయి పతితమై పరాధీనమైనది, ఇట్లుఅజాదుగారు కౌమారమందే కనిపెట్టి, మరల యీరెండు మతాలవారిలో అసలుపరిశుద్ధి వ్యాపించి, సోదరభావమేర్పడి తేనే, అన్నివిధముల మరల భారతజాతి పూరాన్నత్యముకు రాగలదనియు గ్రహించెను. ఈధార్మిక సమన్వయంతో భారతీయ రాజకీయంగాను భారతజాతి విక్రంతో వృద్ధియగును.

HYDERABAD (A. P.)

Acc. No. 29260

DATE DUE

DURATION OF LOAN — Not later than the last date stamped below, failing which fine as per Library Rules will be charged.

[illegible]

UNIVERSITY OF HYDERABAD, LIBRARY

T ~~_____~~ Acc. No. 29260
Call No. 92 Sh 25M
Author శ్రీకృష్ణం. కొ
Title మౌలానా జిబ్బర్
చరిత్రము

**UNIVERSITY OF HYDERABAD
LIBRARY
HYDERABAD (A. P.)**

1. Books / Journals should be returned on the due date.
2. Borrowers are responsible for every book / journal taken by them and will be expected to pay for any book / journal damaged, defaced or lost.

Help to keep the book fresh and clean